

บทประพันธ์เพลงมหาบัณฑิตนิพนธ์ : ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ)

นางสาวจิตศมน ฉัตราคม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MASTER MUSIC COMPOSITION : THE FOUR ELEMENTS (EARTH WATER AIR FIRE)

Miss Jitsamon Shattrakom

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

บทประพันธ์เพลงมหาบัณฑิตนิพนธ์ : ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ)

โดย

นางสาวจิตศมน ฉัตราคม

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรอรุณ จันทร์กล้า)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ)

5786707335 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS: EATRH WATER WIND FIRE / JITSAMON SHATTRAKOM

JITSAMON SHATTRAKOM: MASTER MUSIC COMPOSITION : THE FOUR ELEMENTS (EARTH WATER AIR FIRE). ADVISOR: PROF. NARONGRIT DHAMABUTRA, Ph.D., 137 pp.

THE FOUR ELEMENTS (EARTH WATER AIR FIRE) is a musical composition for 4 instruments including flute, violin, viola and piano which is not a prevalent combination, divided into 4 independent sections in different tempi. Each movement presents the texture of the four elements; each instrument has its own role. The piece demonstrates different techniques of each instrument and also shows playing skills as a group and a soloist.

This piece shows several dimensions of standard western music and twentieth-century music composition techniques such as structural dimension, pitch dimension, rhythmic dimension, and texture of each instruments. The main motif and rhythm will be used, adapted, and repeated by employing several musical techniques for the unity of the piece. Moreover, appropriate use of consonant and dissonant sounds is considered. The duration is approximately 20 minutes.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Department: Music

Student's Signature

Field of Study: Western Music

Advisor's Signature

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

บทประพันธ์ชุดทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) ได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านและได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษาที่ดี เพื่อนำมาใช้ในการประพันธ์บทเพลงนี้จนสำเร็จลุล่วงได้ จึงอยากจะขอถือโอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ที่ให้เกียรติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ความรู้และคำแนะนำที่ดีและเปิดโลกทัศน์ใหม่ ๆ ในการประพันธ์เพลง ทั้งยังสร้างแรงบันดาลใจ และให้แนวคิดในการประพันธ์เพลงมากมายตั้งแต่สมัยเริ่มเรียนการวิชาการประพันธ์เพลงจนถึงปัจจุบัน

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ ที่ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ เป็นผู้ให้คำแนะนำ ล้วนแล้วเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้บทประพันธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ ที่เสียสละเวลาและให้เกียรติเป็นกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรอรธ จันทร์กล้า ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการ และคณาจารย์จากภาควิชาดุริยางค์ศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกๆท่านที่คอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และให้ความรู้มากมาย นับตั้งแต่เรียน ณ ที่แห่งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวของผู้ประพันธ์ที่คอยให้กำลังใจ และคอยสนับสนุนเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง	2
1.3 ขอบเขตการประพันธ์เพลง.....	2
1.4 วิธีดำเนินการประพันธ์เพลง.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้.....	3
บทที่ 2 การศึกษาบทประพันธ์ที่เกี่ยวข้องและแนวคิดที่นำมาใช้ในบทประพันธ์.....	4
2.1 แนวคิดและทฤษฎีในการประพันธ์เพลง	4
2.1.1 การศึกษาบทประพันธ์ The Rite of Spring โดย Igor Stravinsky (ค.ศ.1882 – 1971).....	4
2.1.2 การศึกษาบทประพันธ์ Trois morceaux dans le genre pathétique Op.15, Le Vent โดย Charles - Valentin Alkan (ค.ศ.1813 – 1888)	5
2.1.3 การศึกษาบทประพันธ์ Overture to William Tell โดย Gioacchino Rossini (ค.ศ.1792 – 1868).....	6
2.1.4 การศึกษาบทประพันธ์: Suite en quatour, Op 55 โดย Charles Koechlin (ค.ศ.1867 – 1950).....	8
2.1.5 การศึกษาบทประพันธ์ : Die Moldau (Vltava) โดย Bedrich Smetana (ค.ศ. 1824 – 1884).....	9
2.1.6 การศึกษาบทประพันธ์ - Piano Sonata No.3, III Fugue โดย Paul Hindemith (ค.ศ.1895 – 1963).....	11

2.1.7 การศึกษาบทประพันธ์ Piano Quintet in A Major, D667 โดย Franz Schubert (ค.ศ.1797 – 1828)	12
2.1.8 การศึกษาบทประพันธ์ Prelude and Fuge in A Minor BWV 543 โดย Johann Sebastian Bach (ค.ศ.1685 – 1750).....	13
2.1.9 ซินโฟเนียสวารณภูมิ โดย ฌอร์ฌทือ ฌอร์ฌทือ	14
2.1.10 น้ำ โดย เด่น อยู่ประเสริฐ.....	15
2.1.11 ไวโอลินคอนแชร์โตสังคีตมวงคล โดย ฌอร์ฌทือ ฌอร์ฌทือ	16
2.1.12 แนวคิดการใช้เทคนิคดนตรีเสียงท่าย	17
บทที่ 3 อรรถาธิบายบทประพันธ์ “ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ)”	18
3.1. ลักษณะทั่วไปของบทประพันธ์	18
3.2. โครงสร้างบทประพันธ์เพลงในแต่ละกระบวน	18
3.2.1 โครงสร้างของกระบวนที่ 1 “ดิน”	18
3.2.2 โครงสร้างของกระบวนที่ 2 “น้ำ”	19
3.2.3 โครงสร้างของกระบวนที่ 3 “ลม”	20
3.2.4 โครงสร้างของกระบวนที่ 4 “ไฟ”	21
3.3 การสื่อความหมายในแต่ละกระบวน	22
3.3.1 การสื่อความหมายในกระบวนที่ 1 “ดิน”	22
3.3.2 การสื่อความหมายกระบวนที่ 2 “น้ำ”	22
3.3.3 การสื่อความหมายกระบวนที่ 3 “ลม”	23
3.3.4 การสื่อความหมายกระบวนที่ 4 “ไฟ”	24
3.4 อรรถาธิบายบทประพันธ์ตั้งแต่กระบวนที่ 1 – 4.....	25
3.4.1 อรรถาธิบายกระบวนที่ 1 “ดิน”	25
3.4.2 อรรถาธิบายกระบวนที่ 2 “น้ำ”	34
3.4.3 อรรถาธิบายกระบวนที่ 3 “ลม”	45

3.4.4 อรรถาธิบายกระบวนที่ 4 “ไฟ”	55
บทที่ 4 บทสรุป	71
4.1 บทสรุปผลงานสร้างสรรค์	71
4.2 ข้อเสนอแนะ	71
4.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 1 “ดิน”	71
4.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 2 “น้ำ”	72
4.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 3 “ลม”	72
4.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 4 “ไฟ”	72
รายการอ้างอิง	73
ภาคผนวก.....	74
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	137

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

บทประพันธ์ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) เป็นบทประพันธ์สำหรับกลุ่มเครื่องดนตรี 4 ชิ้น ประกอบไปด้วย ฟลูต ไวโอลิน วิโอลา และ เปียโน เป็นการผสมเครื่องดนตรีที่ไม่เป็นที่นิยมมากนัก มีทั้งหมด 4 กระทบวน โดยมีอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน แต่ละกระทบวนสื่อถึงรูปพรรณและของธาตุทั้ง 4 ธาตุ ผู้ประพันธ์เล็งเห็นถึงความสำคัญของธาตุทั้ง 4 ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของโลกและมนุษย์ หากขาดไปแม้แต่เพียงธาตุเดียว โลกและมนุษย์ย่อมไม่สามารถกำเนิดและสามารถคงอยู่ได้ ธาตุแต่ละธาตุมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างชัดเจน ทั้งด้านกายภาพและเชิงสัญลักษณ์ โดยธาตุทั้ง 4 ปรากฏอยู่ในตำราความเชื่อของทั้งทางตะวันตกและทางตะวันออกตั้งแต่สมัยก่อน แสดงให้เห็นว่าทั้งความเชื่อทางตะวันตกและตะวันออกก็ต่างให้ความสำคัญกับเรื่องธาตุทั้ง 4 ผู้ประพันธ์จึงนำธาตุทั้ง 4 มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทประพันธ์นี้ ธาตุ 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) เป็นบทประพันธ์ในรูปแบบดนตรีพรรณนา (Program Music) ที่บรรยายถึงลักษณะทางกายภาพของธาตุทั้ง 4 ธาตุ โดยผู้ประพันธ์กำหนดบทบาทของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นให้รับส่งสลับบทบาทกันไปในแต่ละกระทบวน ผู้บรรเลงต้องอาศัยความสามารถและการฝึกซ้อมเพื่อที่จะแสดงเทคนิคในการบรรเลงบทเพลง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเร็วในการเล่นที่ต้องอาศัยความแม่นยำ ทั้งยังต้องใช้ทักษะของการบรรเลงเดี่ยวและการบรรเลงเป็นกลุ่ม

บทประพันธ์นี้ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคการประพันธ์ตามแบบแผนตะวันตกกับเทคนิคการประพันธ์ดนตรียุคศตวรรษที่ยี่สิบผสมผสานเข้าด้วยกัน ทั้งลักษณะของโครงสร้างของบทเพลง การเลือกใช้ระดับเสียงที่เหมาะสม ลักษณะของอัตราส่วนจังหวะ การเลือกใช้บันไดเสียงที่หลากหลาย การผสมคอร์ด (Polychord) การคัดทำนอง (Quotation) และการเลือกใช้สีสันของเสียงในแต่ละเครื่องดนตรีให้เหมาะสมกับกายภาพของธาตุทั้ง 4 ทั้งนี้เพื่อให้บทประพันธ์มีความเป็นเอกภาพ ผู้ประพันธ์ได้นำเอาโมทีฟ ด้านระดับเสียงและด้านจังหวะมาดัดแปลงโดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย เช่น การยึดจังหวะ (Augmentation) การย่อจังหวะ (Diminuation) การนำเอากลุ่มตัวโน้ตที่สำคัญมาทำเป็นก้อนกลุ่มโน้ตบรรเลงพร้อมกัน เป็นต้น และพิจารณาถึงการใช้เสียงกลมกลืนและเสียงกระด้างอย่างเหมาะสม ผู้ประพันธ์พิจารณาการจับกลุ่มเครื่องดนตรี เพื่อให้เกิดสีสันที่น่าสนใจแก่บทเพลง ทั้งยังพิจารณาถึงระดับเสียงในแต่ละกระทบวนเพื่อสะท้อนให้เห็นภาพธาตุทั้ง 4 ได้อย่างชัดเจน

1.2 วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักในการประพันธ์เพลง ดังนี้

1. สร้างบทประพันธ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
2. เพื่อส่งเสริมและสร้างจินตนาการแก่ผู้สนใจฟังดนตรีคลาสสิกในประเทศไทย
3. วางรูปแบบการผลิตผลงานสร้างสรรค์ทางวิชาการรูปแบบใหม่ที่มีสีสัน เทคนิค และลีลาผสมผสานวัฒนธรรม ของตะวันตกและตะวันออก

1.3 ขอบเขตการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขอบเขตการประพันธ์เพลง ดังนี้

1. เป็นบทประพันธ์สำหรับกลุ่มเครื่องดนตรีขนาดเล็ก ประกอบไปด้วย ฟลูต ไวโอลิน วิโอลา และ เปียโน
2. เป็นบทประพันธ์ดนตรีร่วมสมัย
3. มีความยาวโดยประมาณ 20 นาที

1.4 วิธีดำเนินการประพันธ์เพลง

บทประพันธ์มีขั้นตอนการประพันธ์ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะทางกายภาพของธาตุทั้ง 4 เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์
2. ค้นคว้าหาข้อมูลผลงานสำหรับกลุ่มเครื่องดนตรีขนาดเล็กที่ประกอบไปด้วย ฟลูต ไวโอลิน วิโอลา และ เปียโน เพื่อศึกษาการโต้ตอบ การสอดประสานกันของเครื่องดนตรี อีกทั้งเพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของแต่ละเครื่องดนตรีในการนำเสนอ ทำนองหลัก สีสันของการผสมเครื่องดนตรี การประสานเสียง และแนวบรรเลงประกอบ
3. ค้นคว้าหาเทคนิคเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี
4. วางโครงสร้างรูปแบบทำนองหลัก (Theme) ทำนองรอง (Counter Melody) การประสานเสียง (Harmony) การดำเนินจังหวะและสังคีตลักษณ์
5. เริ่มประพันธ์โดยสร้างโมทีฟ และทำนองหลักโดยให้มีความสอดคล้องกับสังคีตลักษณ์และโครงสร้างของบทประพันธ์

6. พิจารณาถึงการประสานเสียง (Harmony) ทั้งระบบอิงกุญแจเสียง (Tonality) และระบบเสียงประสานตามทฤษฎีดนตรีศตวรรษที่ยี่สิบ
7. จัดวางแนวเสียงให้มีความเหมาะสมในแต่ละช่วงเสียง
8. ปรับปรุงแก้ไขบทประพันธ์ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของแต่ละเครื่องดนตรี
9. การจัดพิมพ์และนำเสนอรูปเล่มสมบูรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วย บทอรรถาธิบายและโน้ตเพลงที่สมบูรณ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงใหม่ในวงวิชาการประพันธ์เพลง
2. สร้างแรงบันดาลใจ และแนวคิดให้นักประพันธ์เพลงรุ่นใหม่
3. เผยแพร่บทประพันธ์ในรูปแบบวิชาการ

บทที่ 2

การศึกษาบทประพันธ์ที่เกี่ยวข้องและแนวคิดที่นำมาใช้ในบทประพันธ์

2.1 แนวคิดและทฤษฎีในการประพันธ์เพลง

บทประพันธ์ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) เป็นบทประพันธ์สำหรับกลุ่มเครื่องดนตรี 4 ชิ้น ประกอบไปด้วย ฟลูต ไวโอลิน วิโอลา และเปียโน ได้รับแรงบันดาลใจมาจากลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกันเป็นเอกลักษณ์กันอย่างสิ้นเชิงของธาตุทั้ง 4 นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ได้ศึกษาและคัดเลือกการใช้เทคนิคการประพันธ์ที่หลากหลาย และการเรียบเรียงเสียงประสานตามแบบแผนดนตรีตะวันตกประกอบกับเทคนิคการประพันธ์ดนตรียุคศตวรรษที่ยี่สิบแล้ว ทั้งนี้ผู้ประพันธ์ยังได้ศึกษาบทประพันธ์เพิ่มเติมจากนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงหลากหลายยุคสมัย เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์บทประพันธ์นี้อีกด้วย โดยมีบทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์ได้ศึกษาดังนี้

2.1.1 การศึกษาบทประพันธ์ The Rite of Spring โดย Igor Stravinsky (ค.ศ.1882 – 1971)

บทประพันธ์ The Rite of Spring เป็นบทประพันธ์สำหรับวงออเคสตราประกอบการแสดงบัลเลต์ ประพันธ์โดย Igor Stravinsky (ค.ศ.1882 – 1971) นักประพันธ์ชาวรัสเซีย เป็นนักประพันธ์ที่มีอิทธิพลอย่างมากผู้หนึ่งต่อกระแสนดนตรีในยุคศตวรรษที่ 20 สำหรับบทประพันธ์นี้เป็นบัลเลต์ลำดับที่ 3 ต่อจาก The Firebird และ Petrushka โดยมีการจัดแสดงครั้งแรกที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสเมื่อปีคริสต์ศักราช 1913 ผู้ประพันธ์ศึกษาบทประพันธ์นี้เนื่องจากเป็นบทประพันธ์ที่มีการใช้เทคนิคการประพันธ์ที่หลากหลาย Stravinsky เป็นผู้ริเริ่มการใช้การเน้นจังหวะที่คาดเดายาก และยังมีกรริเริ่มใช้การใช้ระบบหลากหลายกฏเสียง (Polytonality) อีกด้วย โดยเฉพาะการใช้เทคนิคการประพันธ์ออสตินาโต (Ostinato) ที่โดดเด่นเป็นอย่างมากในบทประพันธ์นี้ นอกจากนี้ยังใช้จังหวะเป็นตัวขับเคลื่อนบทประพันธ์ โดยให้ความสำคัญกับโมทีฟของจังหวะใกล้เคียงและเท่าเทียมกับทำนองหลัก กล่าวได้ว่าอาจเป็นนักประพันธ์ผู้เดียวที่ให้ความสำคัญของจังหวะเป็นอย่างมาก โดยมีรูปแบบออสตินาโตที่ไม่อิงกับจังหวะตกซึ่งต่างจากยุคก่อนๆ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนรูปแบบจังหวะอย่างทันทีทันใดอีกด้วย หลังจากศึกษาบทประพันธ์นี้ ผู้ประพันธ์ได้นำแนวความคิดออสตินาโตที่เรียงซ้อน

กัน นำมาใช้ในบทประพันธ์ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) ในกระบวนแรก “ดิน” โดยมีการดัดแปลงให้เข้ากับแนวคิดของผู้ประพันธ์

ตัวอย่างที่ 1 : การใช้ออสตินาโตในกระบวน Augurs of Spring (Dances of the Young Girls) ออสตินาโตบรรเลงโดยแนวเครื่องสายและแนวฮอร์นทั้งหมด 8 เครื่อง

13 Tempo giusto $\text{♩} = 50$
I. II. III. IV (I. II senza sord.)
Cor. V. VI. VII. VIII *sf sempre*
V-ni II *arco (non div.)* *sempre simile*
V-la *tutti* *(non div.)* *sempre stacc.* *sempre simile*
V-c. *tutti* *arco (non div.)* *sempre stacc.* *sempre simile*
C-b. *tutti* *arco (non div.)* *sempre stacc.* *sempre simile*

2.1.2 การศึกษาบทประพันธ์ Trois morceaux dans le genre pathétique Op.15, Le Vent โดย Charles - Valentin Alkan (ค.ศ.1813 – 1888)

Charles - Valentin Alkan (ค.ศ.1813 – 1888) เป็นนักประพันธ์และนักเปียโนชาวฝรั่งเศสเชื้อสายยิว อยู่ในช่วงยุคโรแมนติก โดยมีชื่อเสียงเป็นอย่างมากในฐานะนักเปียโนเทียบเท่ากับ Frédéric Chopin และ Franz Liszt ความอัจฉริยะของ Alkan ฉายแววตั้งแต่วัยเยาว์ โดยเข้าศึกษาที่สถาบันปารีสกองแซร์วาตัวร์ด้วยอายุเพียง 6 ขวบเท่านั้น โดยได้ศึกษากับปรมาจารย์ที่มีชื่อเสียงคือ Joseph Zimmermann หลังจากนั้นเพียงปีเดียว Alkan ได้ออกแสดงเดี่ยวเปียโนเป็นครั้งแรกด้วยวัยเพียง 7 ขวบเท่านั้น สไตล์การประพันธ์เพลงของ Alkan ค่อนข้างเคร่งครัดกับการใช้ฟอร์มตามแบบแผนดนตรีตะวันตก แต่ให้ความสำคัญกับเทคนิคการบรรเลงเปียโนในบทประพันธ์มากกว่า ซึ่งผู้แสดงต้องใช้ฝีมือเป็นอย่างมากในการบรรเลง บทประพันธ์ Trois morceaux dans le genre pathétique เป็นบทประพันธ์ที่มีชื่อเสียงบทประพันธ์หนึ่ง เป็นประพันธ์สำหรับเครื่องดนตรีเปียโนโดยมี 3 กระบวน Le Vent เป็นกระบวนที่ 2 ของบทประพันธ์นี้ ถือเป็นบทเพลงที่มีเทคนิคที่ท้าทายนักเปียโนเป็นอย่างมาก Le Vent เป็นคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส มีความหมายว่าลม

Alkan บรรยายลักษณะของลมด้วยบันไดเสียงโครมาติกในรูปแบบจังหวะของเซบ็ต 3 ชั้น ขาขึ้นและขาลง ต่อเนื่องทั้งกระบวน บทประพันธ์นี้อยู่ในสังคีตลักษณะสองตอน โดยเริ่มกระบวนด้วยความดังเพียงระดับ P เท่านั้น ซึ่งสะท้อนเสียงของลมแผ่วๆที่พัดผ่านได้เป็นอย่างดี ทำนองอยู่ในแนวเปียโนมือซ้าย โดยมีคำกำกับ *cantabile la melodia* หมายความว่าให้บรรเลงในลักษณะเหมือนกับการร้องเพลง ให้ความรู้สึกเศร้าและเหงาเหมือนกับสายลมในฤดูหนาว โดยอยู่ในบันไดเสียง B ไมเนอร์ ช่วงกลางเพลง มีการเปลี่ยนอารมณ์ของเพลง โดยย้ายบันไดเสียงไปยัง D เมเจอร์ ซึ่งเป็นกุญแจเสียงร่วมกับ B ไมเนอร์ ให้ความรู้สึกเหมือนสายลมที่อบอุ่นและอ่อนหวานในช่วงหน้าร้อน ช่วงก่อนที่ส่วน A จะกลับมา เป็นการบรรเลงโครมาติกบันไดเสียงยาวขาขึ้นและขาลงอย่างพร้อมเพรียงกัน ในช่วงท้ายของบทเพลงเป็นการกลับมาของ A สั้นๆ ผู้ประพันธ์ได้นำแนวความคิดการบรรยายลักษณะของลมด้วยลักษณะของบันไดเสียงโครมาติกจากบทประพันธ์นี้ มาเป็นแรงบันดาลใจเพื่อบรรยายลักษณะของลมในบทประพันธ์ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) กระบวนที่ 3 “ลม”

ตัวอย่างที่ 2 : การบรรยายลักษณะของลมของ Alkan

The image displays a musical score for a piece by Alkan, titled "Moderato molto". The score is written for piano and includes several sections with specific performance instructions:

- PIANO**: The first section is marked *p* and *tr* (trill), with the instruction *legatissimo sempre* (legatissimo sempre).
- Melody**: The second section is marked *cantabile la melodia* and *Melody*.
- And.**: The third section is marked *And.* and *simile*.

The score includes various fingerings and dynamics, such as *p*, *tr*, *legatissimo sempre*, *cantabile la melodia*, *Melody*, *And.*, *simile*, and *And.*. The piece is in 3/4 time and features a chromatic scale in the right hand.

2.1.3 การศึกษาบทประพันธ์ Overture to William Tell โดย Gioacchino Rossini

(ค.ศ.1792 – 1868)

Gioacchino Rossini (ค.ศ.1792 – 1868) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวอิตาลีในยุครอแมนติก เริ่มบรรเลงเครื่องดนตรีด้วยวัย 6 ขวบ เครื่องดนตรีเครื่องแรกที่ Rossini บรรเลงคือ Triangel โดยบรรเลงอยู่ในวงดนตรีของบิดา Rossini ได้สร้างสรรค์ผลงานไว้มากมาย โดยเฉพาะอุปรากร ถือเป็นบิดาแห่งอุปรากรเลยทีเดียว

ได้ และอาจกล่าวได้ว่าเป็น Mozart ในยุคโรแมนติก Rossini ได้ประพันธ์อุปรากรไว้ทั้งหมด 39 บท โดยหนึ่งในบทที่มีชื่อเสียงอย่างมากคือ William Tell บทนี้

Rossini บรรยายลักษณะของลมพายุ โดยใช้โครมาติกบันไดเสียงเป็นหลัก เริ่มต้นช่วงนี้ด้วยเครื่องสายสลับกันกับเครื่องลมไม้ บรรเลงด้วยความแผ่วเบาเป็นท่วงๆ โดยเครื่องสายบรรเลงบันไดเสียงโครมาติก เครื่องลมไม้บรรเลงลักษณะสั้นๆ เป็นเหมือนกับสัญญาณของพายุที่กำลังจะมา จากนั้นจึงเพิ่มความดังขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเข้าสู่ช่วงพายุ เครื่องสายรับบทบาทเป็นผู้บรรเลงบันไดเสียงโครมาติกขาลง สลับกับเครื่องลมทองเหลืองที่บรรเลงเป็นบันไดเสียงโครมาติกขาขึ้น ทิมปานีบรรเลงเป็นจังหวะให้ความรู้สึกเหมือนกับสายฟ้าที่ฟาดผ่านลงมา ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดการบรรยายลักษณะของลมพายุและการจัดโครงสร้างของบทประพันธ์จากบทประพันธ์นี้ มาเป็นแรงบันดาลใจเพื่อบรรยายลักษณะของสายฟ้าฟาดในบทประพันธ์ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) กระจวนที่ 2 “น้ำ” และบรรยายลมพายุในกระจวนที่ 3 “ลม”

ตัวอย่างที่ 3 : การบรรยายลมพายุของ Rossini ในบทประพันธ์ William Tell Overture

The image displays a musical score for the Overture of William Tell by Rossini. The score is in 2/4 time and features a key signature of one sharp (F#). It is marked with a forte (ff) dynamic. The score is divided into two systems. The first system includes staves for Woodwinds (marked 'Woodwinds play Chromatic descending Scale'), Trombone (marked 'Trombone play Chromatic ascending Scale'), and a grand staff for the piano. The second system includes staves for Violins (marked 'Violins play Chromatic descending Scale') and Cellos and Bass (marked 'Cellos and Bass play Chromatic ascending Scale'). The score shows various chromatic scales and rhythmic patterns, with some sections highlighted by boxes.

2.1.4 การศึกษาบทประพันธ์: Suite en quatuor, Op 55 โดย Charles Koechlin (ค.ศ.1867 – 1950)

Charles Koechlin (ค.ศ.1867 – 1950) เป็นนักประพันธ์ชาวฝรั่งเศสในยุคศตวรรษที่ 20 Koechlin มีความหลงใหลในด้านศิลปะในหลากหลายด้าน ทั้งดนตรียุคกลาง ศิลปะการถ่ายภาพสามมิติ การท่องเที่ยว การอ่านหนังสือโดยเฉพาะบทประพันธ์เรื่อง The Jungles's book โดย Koechlin ได้นำบทประพันธ์นี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์ซิมโฟนิคโพเอ็มที่มีชื่อว่า Les Bandar-Log ซึ่งเป็นบทประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงอย่างมากบทหนึ่งของ Koechelin สไตล์ดนตรีของ Koechelin ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ ดนตรีพื้นบ้านฝรั่งเศส สำเนียงดนตรีและตำนานของทวีปเอเชีย วัฒนธรรมกรีกโบราณ และดาราศาสตร์ นอกจากนี้ Koechelin ยังได้ประพันธ์หนังสือการประสานเสียง ทฤษฎีดนตรี และการเรียบเรียงดนตรีอีกด้วย

บทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์ศึกษาได้แก่ Suite en quatuor Op.55 เป็นบทประพันธ์สำหรับเครื่องดนตรี 4 ชิ้น ฟลูต ไวโอลิน วิโอลา และเปียโน ซึ่งเป็นการผสมเครื่องดนตรีที่พบเห็นได้ไม่บ่อยครั้ง ซึ่งบทประพันธ์ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) ได้ผสมเครื่องดนตรีเหมือนกับบทประพันธ์นี้ ผู้ประพันธ์ศึกษาการรับส่งบทบาทระหว่างเครื่องดนตรี การเรียบเรียงและการใช้สีสันทันของเครื่องดนตรีในบทประพันธ์นี้ ซึ่งทำได้อย่างไพเราะ น่าสนใจและแนบเนียน ส่วนใหญ่มีเนื้อดนตรีแบบโพลีโฟนี (Polyphony) นอกจากนี้มีการใช้บันไดเสียงที่หลากหลาย มีการใช้โมด แต่ละเครื่องดนตรีใช้เทคนิคการบรรเลงที่หลากหลายเช่น การทริล (Trill) การใช้ฮาร์โมนิกในเครื่องสาย ช่วงที่น่าสนใจเป็นอย่างมากคือช่วงตอนจบของกระบวนแรก ในคอร์ดสุดท้ายไวโอลินและวิโอลาบรรเลงฮาร์โมนิก ฟลูตบรรเลงลากยาวในช่วงเสียงที่สูง เปียโนบรรเลงโน้ตเพเดิล ให้ความรู้สึกเหมือนกับเสียงออร์แกน

ตัวอย่างที่ 4 : คอร์ดสุดท้ายของกระบวนที่ 1 ในบทประพันธ์ Suite en quatuor Op.55
แนวไวโอลินและไวโอลาบรรเลงฮาร์โมนิก คล้ายกับเสียงออร์แกน

ตัวอย่างที่ 5 : การรับส่งบทบาทของเครื่องดนตรีโดยใช้เทคนิคแคนนอนในกระบวนที่ 2 ของ
บทประพันธ์ Suite en quatuor Op.55

2.1.5 การศึกษาบทประพันธ์ : Die Moldau (Vltava) โดย Bedrich Smetana
(ค.ศ.1824 – 1884)

Die Modau หรือชื่อบทประพันธ์ในภาษาเช็กเรียกว่า Valtava เป็นแม่น้ำสายสำคัญสายหนึ่งในกรุงปราก สาธารณรัฐเช็ก ซึ่งเป็นบ้านเกิดของ Bedřich Smetana (ค.ศ. 1824 – 1884) นักประพันธ์ สไตล์ชาตินิยมในยุคโรแมนติก Die Moldau เป็นกระบวนหนึ่งที่อยู่ในซิมโฟนิคโพเอม (Symphonic Poem) ที่มีชื่อว่า Ma vlast มีความหมายว่า “บ้านเกิดของข้าพเจ้า” เป็นบทประพันธ์ที่มีชื่อเสียงอย่างมากบทหนึ่งของ Smetana ประกอบไปด้วย 6 บท แต่ละบทบรรยายถึงธรรมชาติในแต่ละท้องถิ่นของสาธารณรัฐเช็ก โดย Die Modau ถือเป็นบทที่นิยมนำมาบรรเลงแยกเดี่ยวจากบทประพันธ์มากที่สุด อยู่ในลำดับที่ 2 ของบทประพันธ์

นี้ โดยบรรยายตั้งแต่ต้นสายของแม่น้ำ Valtava จนไปบรรจบลงที่แม่น้ำ Elbe ที่ประเทศเยอรมัน Die Moldau ได้มีใช้เทคนิคการคัดทำนอง La Mantavana ประพันธ์โดย Giuseppe Cenci นักประพันธ์ชาวอิตาเลียน โดย Smetana คัดทำนองมาเป็นทำนองหลักของ Die Moldau บทประพันธ์นี้อยู่ในอัตรามส ซึ่ง เป็นอัตร่า จังหวะที่นักประพันธ์ส่วนใหญ่ใช้บรรยายสายน้ำ เครื่องสายและเครื่องลมไม่รับบทบาทเป็นผู้บรรเลงทำนอง หลักเป็นส่วนใหญ่ Smetana ใช้เซบีต 2 ชั้นสื่อถึงการไหลของสายน้ำที่ค่อนข้างเคลื่อนไหว ผู้ประพันธ์ได้รับ แรงบันดาลใจจากการบรรยายสายน้ำของบทประพันธ์นี้ โดยนำมาดัดแปลงให้เข้ากับแนวคิดของบทประพันธ์ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) ในระบวนที่ 2 “น้ำ”

ตัวอย่างที่ 6 : ทำนองหลักของ Die Modau

The image displays a musical score for four Violin parts (Viol. I, II, III, and IV) from the piece 'Die Moldau'. The score is written in G major and 2/4 time. The first staff (Viol. I) features a melodic line with a box around the first measure containing the instruction 'arco' and 'p dolce'. The second staff (Viol. II) has a melodic line with a box around the first measure containing 'p'. The third staff (Viol. III) has a melodic line with a box around the first measure containing 'dim.'. The fourth staff (Viol. IV) has a melodic line with a box around the first measure containing 'p'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

ตัวอย่างที่ 7 : การบรรยายสายน้ำของบทประพันธ์ Die Moldau โดยรับส่งบทบาทระหว่าง
แนวเครื่องสาย

2.1.6 การศึกษาบทประพันธ์ - Piano Sonata No.3, III Fugue โดย Paul Hindemith
(ค.ศ.1895 - 1963)

Paul Hindemith (ค.ศ.1895 - 1963) เป็นนักประพันธ์เพลง นักทฤษฎี นักไวโอลิน และ
ผู้อำนวยเพลงชาวเยอรมัน โดยเริ่มศึกษาไวโอลินที่ The Hoch Conservatory ในระหว่างที่ศึกษาที่
สถาบันดนตรีแห่งนี้ Hindemith ได้เริ่มต้นการประพันธ์เพลงอย่างจริงจัง สไตล์การประพันธ์เพลง
ในช่วงก่อนสงครามโลกของ Hindemith นั้น ยังคงมีกลิ่นอายของยุคโรแมนติกอยู่ แต่หลัง
สงครามโลกสไตล์ดนตรีของ Hindemith ได้เปลี่ยนไปเป็นแบบนีโอคลาสสิก อย่างไรก็ตาม หลังจาก
การกลับมาเรืองอำนาจของนาซี บทเพลงของ Hindemith ได้ถูกสั่งห้ามบรรเลงทั้งหมด เนื่องจาก
Hindemith ได้มีส่วนร่วมและเกี่ยวพันกับนักดนตรีเชื้อสายยิวบ่อยครั้ง ในปีคริสต์ศักราช 1936
Hindemith จึงตัดสินใจอพยพไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีชื่อเสียง
มากมาย ถือเป็นหนึ่งในนักประพันธ์ชาวเยอรมันน้อยคนนัก ที่สไตล์การประพันธ์เพลงไม่ถูกรบงำ
ความคิดโดยนาซี ในช่วงท้ายของชีวิต Hindemith กลับมายุโรปโดยมาอาศัยอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

เมื่อกล่าวถึงผลงานพิวักของ Hindemith บทประพันธ์ที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากคือ Ludus
Tonalis ซึ่งเปรียบได้ว่าเป็น The Well-Tempered Clavier ของยุคศตวรรษที่ 20 ผลงานพิวัก อีก
ผลงานหนึ่งที่มีชื่อเสียงอย่างมากคือกระบวนที่ 4 ของ Piano Sonata No.3 เป็นบทประพันธ์สำหรับ
เปียโน อยู่ในกุญแจเสียง Bb เมเจอร์ โดยมี 4 กระบวนตามแบบแผนแบบ Sonata ของ Beethoven
กระบวนที่ผู้ประพันธ์ให้ความสนใจเป็นอย่างมากคือกระบวนสุดท้ายของบทประพันธ์นี้ โดยเป็นพิวัก
แบบ 3 แนวเสียง ใช้เสียงประสานแบบยุคศตวรรษที่ 20 โดยใช้ความสัมพันธ์แบบขั้นคู่ 4 อยู่บ่อยครั้ง
เริ่มด้วยทำนองเอก (Subject) แนวอัลโตในเปียโนมือซ้าย โดยมีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Bb อย่างชัดเจน

ความยาวจำนวน 4 ห้อง จากนั้นจึงปรากฏทำนองเอกตอบ (Answer) อยู่ในเปียโนมือขวา โดยย้ายศูนย์กลางเสียงไปอยู่ที่ F ซึ่งเป็นขั้นคู่ 5 เพอร์เฟกของ Bb ตามแบบแผนของยุคบาโรก จากนั้นทำนองเอกนำเสน่อีกครั้งในแนวเบสของเปียโนมือซ้าย โดยกลับมาอยู่ในศูนย์กลางเสียง Bb อีกครั้ง เมื่อบทประพันธ์ดำเนินไป ความเข้มข้นของบทเพลงยิ่งเพิ่มมากขึ้น Hindemith มีการใช้สีสรรของเปียโนที่หลายหลาย รวมถึงใส่ระดับความดังเบาซึ่งไม่ปรากฏในยุคบาโรก เพื่อให้บทประพันธ์กระบวนนี้ น่าติดตามมากยิ่งขึ้น ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดการประพันธ์ฟิวจ์ของบทประพันธ์นี้มาเป็นแรงบันดาลใจ และดัดแปลงให้เข้ากับบทประพันธ์ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) กระบวนที่ 4 “ไฟ” ซึ่งเป็นฟิวจ์ในแบบร่วมสมัย

ตัวอย่างที่ 8 : ทำนองเอก – ทำนองเอกตอบ ของกระบวนที่ 3 ของบทประพันธ์ Piano

Sonata No.3

The image shows a musical score for Sonata No. 3, marked 'Lebhaft' (♩ 112). The score is in 3/2 time and features two main themes: 'Subject' and 'Answer'. The 'Subject' is presented in the bass clef of the first system, while the 'Answer' is in the treble clef. The score is written for piano and includes various musical notations such as dynamics (mf), articulation (>), and phrasing slurs. The key signature has two flats (Bb and Eb).

2.1.7 การศึกษาบทประพันธ์ Piano Quintet in A Major, D667 โดย Franz Schubert (ค.ศ.1797 – 1828)

บทประพันธ์ Piano Quintet in A Major เป็นบทประพันธ์สำหรับเปียโนกับสตริงควอเต็ต ซึ่งประกอบไปด้วย ไวโอลิน วิโอลา เชลโล และ คับเบิลเบส ประพันธ์โดย Franz Schubert เป็นการจัดกลุ่มสตริงควอเต็ตที่ไม่ค่อยเป็นที่นิยมมากนัก บทประพันธ์นี้รู้จักในอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า The Trout

Quintet Franz Schubert เป็นนักประพันธ์ในช่วงปลายยุคคลาสสิกถึงต้นยุคโรแมนติก เป็นนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะชื่อเสียงด้านการประพันธ์เพลงร้อง มีผลงานเพลงประเภทลีดเดอร์ (Lied) มากกว่า 600 บทประพันธ์ นอกจากนี้ยังมีผลงานประเภทซิมโฟนี โอเปร่า และแชมเบอร์มิวสิกอีกด้วย

บทประพันธ์ Piano Quintet in A Major ประกอบไปด้วยกระบวนทั้งหมด 5 กระบวน โดยกระบวนที่มีชื่อเสียงที่สุดคือกระบวนที่ 4 Andantino – Allegretto โดยมีการนำทำนองมาจากบทประพันธ์ของ Schubert นั่นคือบทประพันธ์ Die Forelle ซึ่งเป็นลีดเดอร์ที่มีชื่อเสียงอย่างมากบทหนึ่ง โดย Andantino – Allegretto มีสังคีตลักษณะแบบทำนองหลักและการแปร โดยการแปรของ Schubert ไม่ได้เป็นการแปรตัวโมทีฟของบทเพลง โครงสร้างของแต่ละการแปรจะยังคงเหมือนกับทำนองหลัก แต่จะให้ความสำคัญกับการประดับประดาทำนอง การเปลี่ยนอารมณ์ในแต่ละกระบวน และการสลับบทบาทแต่ละเครื่องดนตรี กล่าวคือเป็นการแปรที่ค่อนข้างไปทางการแปรตามแบบแผนยุคคลาสสิกมากกว่า ในบทประพันธ์นี้ ผู้ประพันธ์สนใจกับการบรรยายสำเนียงของ Schubert โดยใช้ทำนองในลักษณะบันไดเสียงและอาร์เปจโจ เพื่อบรรยายสำเนียงในอารมณ์ที่แตกต่างกันในการแปรแต่ละครั้ง นอกจากนี้บทประพันธ์นี้ยังเป็นตัวอย่างที่ดีของการประพันธ์แชมเบอร์มิวสิกอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 9 : การบรรยายสำเนียงในการแปรที่ 1 ของ Piano Quintet in A major

The image shows a musical score for the first variation of the first movement of Schubert's Piano Quintet in A Major. The score is in 3/4 time and A major. It features five staves: Violin I, Violin II, Viola, Cello, and Piano. The Piano part is labeled 'Melody with Ornaments' and includes markings for 'pizz.' and 'tr.'.

2.1.8 การศึกษาบทประพันธ์ Prelude and Fuge in A Minor BWV 543 โดย Johann Sebastian Bach (ค.ศ.1685 – 1750)

ถ้าหากกล่าวถึงบทประพันธ์ประเภทพิวัก นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงและถือเป็นปรมาจารย์ด้านการประพันธ์บทเพลงประเภทนี้ย่อมนึกถึง Johann Sebastian Bach (ค.ศ.1685 – 1750) นักประพันธ์เพลงและนักออร์แกนชาวเยอรมันในยุคสมัยบาโรก ได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีความสำคัญอย่างมากต่อระบบการตั้งเสียงของดนตรีตะวันตกคือ The Well-Tempered Clavier Bach ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักประพันธ์ที่มีฝีมือการประพันธ์ทำนองสอดประสาน และการแปรโมทีฟของเพลงได้อย่างดีเยี่ยม ผลงานของ Bach มีมากกว่า 200 ผลงานที่ไม่สูญหาย ทั้ง คันทาตา (Cantata) คอราล (Choral) แพชัน (Passion) โอราโตริโอ (Oratorio) และผลงานประเภทแชมเบอร์ โดยบทประพันธ์แชมเบอร์ที่มีชื่อเสียงอย่างมากคือ Brandenburg Concerto ทั้ง 6 บท รวมทั้งผลงานเดี่ยวคีย์บอร์ด อย่างไรก็ตาม Bach เพิ่งมาเป็นที่รู้จักในยุคศตวรรษที่ 19 โดย Felix Mendelssohn นักประพันธ์ยุคโรแมนติกที่นำผลงานของ Bach ออกสู่สาธารณชนอีกครั้ง

บทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์เลือกศึกษาคือ เพอร์ลูตและพิวักในบันไดเสียง A ไมเนอร์ BWV 543 เนื่องจากเป็นบทประพันธ์ที่นิยมบรรเลงเป็นอย่างมากบทหนึ่ง มีการนำไปเรียบเรียงใหม่โดยนักประพันธ์และนักเปียโนที่มีชื่อเสียงหลายท่าน เช่น Franz Liszt เป็นต้น เป็นบทประพันธ์สำหรับออร์แกน ส่วนเพอร์ลูตอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 การประสานเสียงสร้างจากบันไดเสียงโครมาติกขาลงเป็นหลัก มีลักษณะเหมือนกับการอิมโพรไวส์ ส่วนพิวักอยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 ต่างจากเพอร์ลูตทำนองเอกของพิวักสร้างในลักษณะของบันไดเสียง และอาร์เปจเป็นหลัก ส่วนใหญ่ในรูปแบบซีควนซ์ พิวักบทประพันธ์นี้มี 4 แนวเสียง ซึ่งผู้ประพันธ์ได้ศึกษาการประพันธ์พิวัก 4 แนวเสียงของ Bach เพื่อนำไปเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์บทประพันธ์ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) ในกระบวนที่ 4 “ไฟ” เริ่มด้วยการนำเสนอทำนองเอกในแนวโซปราโน จากนั้นทำนองเอกตอบในแนวอัลโต ทำนองเอกในแนวเทเนอร์ และ ทำนองเอกตอบในแนวเบส ตามลำดับ ในตอนจบของพิวัก ใช้บันไดเสียง A ฮาร์โมนิกไมเนอร์ นอกจากนี้ยังไม่ใช้โน้ตสามปรับ (Picardie Third) อีกด้วย ซึ่งพบได้ไม่บ่อยครั้งในบทเพลงของ Bach

2.1.9 ซินโฟเนียสุวรรณภูมิ โดย ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

ซินโฟเนียสุวรรณภูมิ ประพันธ์ขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2548 เป็นบทประพันธ์สำหรับวงออเคสตรา ได้รับแรงบันดาลใจจากที่สถานที่สำคัญและเหตุการณ์สำคัญต่างๆที่เกิดขึ้นบนผืนแผ่นดินแดนสุวรรณภูมิ โดยได้มีการใช้เทคนิคการประพันธ์ที่หลากหลาย โดยเฉพาะการคัดทำนองมาจากทำนองซึ่งเป็นเทคนิคที่สำคัญในดนตรีร่วมสมัย โดยเทคนิคนี้ปรากฏอยู่ในหลายกระบวน ผู้ประพันธ์ได้รับแรงบันดาลใจการใช้เทคนิคการคัดทำนองโดยใช้เทคนิคนี้ในกระบวนที่ 3 “น้ำ” ตัวอย่างการคัดทำนองในบทประพันธ์นี้ มีการปรากฏของทำนองเพลงกาพย์เห่เรือในกระบวนที่ 6 (พยุพหยาดตรา) ของ

บทประพันธ์นี้ เพื่อให้ผู้ฟังนึกถึงพยุพทายาทราชทางชลมารค หรือการเสด็จทางเรือของพระเจ้าแผ่นดิน โดยทำนองภาพย์เห่เรือปรากฏอยู่ในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

ตัวอย่างที่ 10 : การคัดทำนองภาพย์เห่เรือ ในบทประพันธ์ซินโฟเนียสุวรรณภูมิ

2.1.10 น้ำ โดย เด่น อยู่ประเสริฐ

เป็นกระบวนหนึ่งในบทประพันธ์ ดิน น้ำ ลม ไฟ บทประพันธ์นี้ประพันธ์โดยกลุ่มนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย 4 คน ประกอบด้วย เด่น อยู่ประเสริฐ, จิตรเดช เสตะพันธุ์, อโณทัย นิตินพ และพลวิทย์ โอภาพันธุ์ ซึ่งนักประพันธ์เพลงแต่ละท่าน ได้รับโจทย์ในการแต่งเพลงแตกต่างกันไปเพื่อถ่ายทอดลำน้มาจากธรรมชาติสู่มวลมนุษย์ โดยแต่ละนักประพันธ์ ต่างมีสไตล์การประพันธ์ที่แตกต่างกันทำให้เกิดความหลากหลายและมีสีสันที่แตกต่างกันออกไป โดยแต่ละนักประพันธ์รับผิดชอบแต่ละกระบวนดังนี้ ดิน ประพันธ์โดย พลวิทย์ โอภาพันธุ์, น้ำ ประพันธ์โดย เด่น อยู่ประเสริฐ, ลม ประพันธ์โดย อโณทัย นิตินพ และไฟ ประพันธ์โดย จิตรเดช เสตะพันธุ์ บทประพันธ์นี้ออกแสดงครั้งแรกที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย หอประชุมเล็ก ในโครงการ 1 องศา รวมพลัง ลดวิกฤติโลกร้อน บทประพันธ์ที่เขียนขึ้นใหม่สำหรับโครงการนี้โดยเฉพาะ ภายใต้แนวคิด ดิน น้ำ ลม ไฟ อันเป็นธาตุพื้นฐานของธรรมชาติตามแนวทางของปรัชญากรีกโบราณ รวมทั้งชุมชนโบราณแห่งอื่นๆ ของโลก

บทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์เลือกศึกษาจากบทประพันธ์ ดิน น้ำ ลม ไฟ คือ กระบวนน้ำ (From rain to rivers, from ocean to tears) โดย เด่น อยู่ประเสริฐ ประกอบไปด้วย เปียโน เชลโลและเพอร์คัสชัน บทประพันธ์นี้มีการใช้เทคนิคการประพันธ์ที่หลากหลาย เช่น การใช้เทคนิคการตัดทำนองจากบทประพันธ์โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง บทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 7 เพื่อนำมาสื่อถึงสายน้ำในบทประพันธ์นี้ ซึ่งเป็นเทคนิคที่ผู้ประพันธ์เลือกใช้ในกระบวนน้ำ”เช่นเดียวกัน มีการใช้ Box notation และ Time notation มีการใช้การอิมโพรไวส์ที่ให้ความรู้สึกถึงสายน้ำที่ไหล และยังมีการสร้างทำนองจากบันไดเสียงที่หลากหลายทั้งบันไดเสียงเพนตาโทนิค บันไดเสียงโครมาติก และยังมีการใช้ดนตรี 12 เสียงอีกด้วย ทำให้บทประพันธ์น่าสนใจ มีหลากสีส่นของเสียงและมีความน่าติดตาม

ตัวอย่างที่ 11 : การคัดทำนองโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ในกระบวนน้ำของบทประพันธ์ ดิน น้ำ

ลม ไฟนำเสนอโดยแนวเชลโล

ตัวอย่างที่ 12 : ทำนองที่สร้างจากดนตรี 12 เสียงนำเสนอโดยแนวไวบราโฟน

2.1.11 ไวโอลินคอนแชร์โตสังคีตมงคล โดย ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

ประพันธ์ขึ้นในวโรกาสมหามงคลสมัยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ เจริญพระชนมพรรษา 80 พรรษา ถือเป็นไวโอลินคอนแชร์โตเต็มรูปแบบบทแรกที่ประพันธ์โดยนักประพันธ์เพลงชาวไทย เป็นบทประพันธ์ที่มีการผสมผสานระหว่างดนตรีคลาสสิกตะวันตกกับดนตรีพื้นบ้านของไทยได้อย่างลงตัว โดยมีแนวคิดที่ผู้ประพันธ์ให้ความสนใจคือการสร้างทำนองหลักของเพลงจากชื่อบุคคล ในบทประพันธ์นี้ ได้มีการอัญเชิญส่วนหนึ่งของพระนาม “ภูมิพล” มาถอดเป็นกลุ่มโน้ต โดยนำมาจาก Bhumii เมื่อถอดออกมาจะได้กลุ่มโน้ตดังนี้ Bb B C E ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดการสร้างทำนองและเมทีฟจากตัวอักษร โดยนำไปใช้ในกระบวนแรก “ดิน”

ตัวอย่างที่ 13 : การสร้างทำนองหลักในแนวไวโอลินเดี่ยวของเพลงจากพระนาม “Bhumi”

Vln. *sul G*
maestoso
f

B H U Mi

The image shows a musical staff for Violin (Vln.) in G major, marked 'sul G' and 'maestoso'. The melody starts with a forte (f) dynamic. The notes are B, H, U, Mi, which correspond to the letters B, H, U, and Mi on the staff. The notes are: B2 (open), H2 (first space), U2 (second space), and Mi2 (third space).

ตัวอย่างที่ 14 : การนำโมทีฟ Bhumi มาดัดแปลงในบทประพันธ์

Vln. *più f*

The image shows a musical staff for Violin (Vln.) with a boxed section of the melody. The notes are B, H, U, Mi. Below the staff, there are rhythmic markings: 5:4, 3:2, 5:4, and 5:4. The dynamic is marked 'più f'.

2.1.12 แนวคิดการใช้เทคนิคดนตรีเสียงท่าย

เป็นกระแสของดนตรีในยุคศตวรรษที่ 20 โดยนักประพันธ์เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขของดนตรี เพื่อให้เนื้อหาดนตรีดำเนินไปตามการเสียงท่ายในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เป็นการให้อิสระแก่ผู้บรรเลง ได้มีบทบาทมากขึ้นกับบทประพันธ์ กลุ่มนักประพันธ์ที่มีบทบาทเป็นอย่างมากต่อกระแสดนตรีเสียงท่ายคือ John Cage Pierre Boulez และ Karlheinz Stockhausen เป็นต้น ผู้ประพันธ์คัดเลือกการใช้เทคนิคของดนตรีเสียงท่ายคือ Box notation คือการบรรจุกลุ่มโน้ตไว้ในกล่องสี่เหลี่ยม โดยผู้บรรเลงจะต้องบรรเลงตามลำดับตัวโน้ตที่ผู้ประพันธ์กำหนด โดยให้อิสระแก่ผู้บรรเลงในการเลือกระยะเวลาในการหยุดสำหรับบรรเลงระหว่างกลุ่มโน้ต และ Time notation คือการกำหนดระยะเวลาในการบรรเลงแต่ละกลุ่มโน้ต โดยเขียนไว้ที่ด้านบนของสกออร์ ผู้ประพันธ์เลือกใช้แนวคิดดนตรีเสียงท่ายนี้ในกระบวนที่ 3 “น้ำ” ที่จำลองเสียงของพายุฝน

บทที่ 3

อรรถาธิบายบทประพันธ์ “ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ)”

3.1. ลักษณะทั่วไปของบทประพันธ์

บทประพันธ์ “ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ)” เป็นบทประพันธ์สำหรับเครื่องดนตรี 4 ชิ้น ผลงานประเภทยุคดนตรีพรรณนา ที่บรรยายลักษณะเชิงกายภาพและเชิงสัญลักษณ์ของธาตุหลักทั้ง 4 โดยแบ่งออกเป็น 4 วรรค ได้แก่ วรรคที่ 1 “ดิน” วรรคที่ 2 “น้ำ” วรรคที่ 3 “ลม” และวรรคที่ 4 “ไฟ” โดยแต่ละวรรคมีสังคีตลักษณะตามแบบแผนดนตรีตะวันตกที่ชัดเจน ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคการประพันธ์ที่หลากหลายทั้งตามแบบแผนดนตรีตะวันตกและตามแบบกระแสนดนตรีต่างยุคศตวรรษที่ 20 ผู้ประพันธ์นำเอาการประสานเสียงแบบแผนดนตรีตะวันตก ผสมผสานกับการประสานเสียงแบบร่วมสมัย มีศูนย์กลางเสียงแต่ละช่วงของวรรคค่อนข้างชัดเจน โดยเลือกใช้ศูนย์กลางเสียงที่หลากหลาย ทั้งบันไดเสียงเมเจอร์ ไมเนอร์ และบันไดเสียงโมด ความสัมพันธ์ของโดมินันท์ และโทนิค ยังปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้งในบางวรรค มีการเปลี่ยนศูนย์กลางเสียงอย่างฉับพลันและทันทีทันใดไปสู่ศูนย์กลางเสียงที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์กัน ผู้ประพันธ์เลือกใช้รูปแบบจังหวะที่มีความหลากหลาย รวมทั้งคัดเลือกเทคนิคเฉพาะแต่ละเครื่องดนตรีเพื่อสะท้อนธาตุทั้ง 4 ให้ตรงกับแนวคิดที่สุด เช่น การใช้ฮาร์โมนิกในเครื่องสาย การใช้แขนบรรเลงบนเปียโน การสร้างเสียงลมจากฟลูต เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังได้คัดเลือกการใช้เทคนิคการค้ำทำนองจากดนตรีพื้นบ้านของไทย การคัดเลือกช่วงเสียงและชื่ออักษรของตัวโน้ตแต่ละตัวให้สัมพันธ์กับแนวคิดของผู้ประพันธ์อีกด้วย

บทประพันธ์ “ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ)” มีความยาวโดยรวม 20 นาที โดยแต่ละวรรคมีความยาวใกล้เคียงกัน

3.2. โครงสร้างบทประพันธ์เพลงในแต่ละวรรค

3.2.1 โครงสร้างของวรรคที่ 1 “ดิน”

อยู่ในสังคีตลักษณะสามตอน

ตารางแสดงสังคีตลักษณ์ของกระบวนที่ 1 “ดิน”

ส่วน	หมายเลขห้อง
A	1 - 31
โคเดตตา (Codetta)	32 - 35
B	36 - 82
ส่วนเชื่อม	83 - 120
A'	121 - 140
โคเดตตา	141 - 155

3.2.2 โครงสร้างของกระบวนที่ 2 “น้ำ”

แบ่งเป็นสองส่วนดังนี้

ส่วนแรก ส่วนฝน เป็นการใช้นotationเสียงท่าย โดยกำหนดระยะเวลาและมีการใช้ Box notation และ Time notation ในแต่ละช่วงของเวลาเพื่อกำหนด Texture โดยเริ่มจากบางไปหนา

ตารางแสดงสังคีตลักษณ์ของกระบวนที่ 2 “น้ำ” ส่วนฝน

เวลา	0.00	0.70	0.90	0.12	0.30	0.41	0.55 เป็นต้นไป
ฟลูต	บรรเลงเสียงลม						Glissando Cluster of Lightning เสียง Cluster จางหายไป
ไวโอลิน	หยุด					Chromatic	
ไวโอลา	หยุด				เคาะตัวเครื่อง		
เปียโน มือขวา	หยุด	บรรเลงเสียงโมบายกระดิ่งลม					
เปียโน มือซ้าย	หยุด	ขั้นคู่ A0 - B1	Cluster A0 - C1	Cluster A0 - D1	Cluster A0 - E1		

ส่วนที่ 2 ส่วนแม่น้ำอยู่ในสังคิลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับ

ตารางแสดงสังคิลักษณะของกระบวนที่ 2 “น้ำ” ส่วนแม่น้ำ

ตอน	ห้องที่
a	1 - 15
b	16 - 43
a'	44 - 55
โคเดตตา	56 - 64

3.2.3 โครงสร้างของกระบวนที่ 3 “ลม”

อยู่ในสังคิลักษณะสองตอนย้อนกลับ

ตารางแสดงสังคิลักษณะของกระบวนที่ 3 “ลม”

ส่วน	ห้องที่
อินโทรดัคชั่น	1 - 17
A	18 - 44
อินโทรดัคชั่นเข้าสู่ส่วน B	45 - 46
B	47 - 97
A'	98 - 119

3.2.4 โครงสร้างของกระบวนที่ 4 “ไฟ”

อยู่ในสังคิตลักษณ์แบบพีวีก์ผสมกับสังคิตลักษณ์ทรงโค้ง (Arch Form)

ตารางแสดงสังคิตลักษณ์ของกระบวนที่ 4 “ไฟ”

ส่วน		หมายเลข ห้อง	ส่วนยอด		หมายเลข ห้อง	ส่วน ย้อนกลับ		หมายเลข ห้อง
Exposition	A (ทำนองเอก)	1 – 6	Middle Section	J	57 – 79	Middle Section	I'	80 – 85
	B (ทำนองเอก ตอบ)	7 – 12					H'	86 – 93
	C (ทำนองเอก)	13 – 18					G'	94 – 101
	D (ทำนองเอก ตอบ)	19 – 24					F'	102 – 107
Middle Section	E	25 – 28				Middle Section	E'	108 – 111
	F	29 – 34					D'	112 – 117
	G	35 – 42					C'	118 – 123
	H	43 – 50					B'	124 – 129
	I	51 – 56					Final Section	A'

3.3 การสื่อความหมายในแต่ละกระบวนการ

3.3.1 การสื่อความหมายในกระบวนการที่ 1 “ดิน”

กระบวนการที่ 1 ดิน เนื่องจากดินเป็นธาตุที่มีสถานะเป็นของแข็ง กระบวนการนี้มีเนื้อหาดนตรีที่หนาที่สุดแสดงถึงความแข็งแกร่งของผืนแผ่นดิน กระบวนการนี้มีความเร็วปานกลาง มีความยาวโดยประมาณ 4 นาที อยู่ในสังคีตลักษณะสามตอน A-B-A โดยมีลักษณะเนื้อดนตรีส่วนใหญ่แบบโฮโมโพนี มีทำนองขาขึ้นที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญงอกงามของพืชพรรณบนผืนแผ่นดิน และมีการใช้ออสตินาโตยีนพื้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงและเป็นผืนแผ่นดินของดิน กระบวนการนี้ผู้ประพันธ์ใช้ระดับเสียงที่ต่ำและใช้ระดับเสียงที่ค่อนข้างดังเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้จำลองภาพดินที่คอยโอบอุ้มเป็นฐานที่รองรับทุกสรรพสิ่งได้ชัดเจนขึ้น เปียโนบรรเลงเบสออสตินาโตเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงต่ำที่สุดในกลุ่มเครื่องดนตรี 4 ชิ้น ฟลูต ไวโอลิน และวิโอลารับบทบาทรับส่งทำนองกันไปมาแต่ละเครื่องดนตรี ไวโอลินและวิโอลามีการบรรเลงขึ้นคู่และคอร์ดอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการเนื้อดนตรีที่หนา นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคการติดสายเพื่อให้ได้เนื้อเสียงที่มีหัวเสียง แสดงถึงความแข็งแกร่งต่างของดิน ฟลูตรับบทบาทบรรเลงทำนองเป็นส่วนใหญ่ แสดงถึงพืชพรรณไม้ที่เจริญงอกงาม กระบวนการนี้ผู้ประพันธ์ได้นำเอาคำว่า EARTH มาแปลงเป็นกลุ่มโน้ตสำคัญของกระบวนการนี้ โดย E แปลงเป็นโน้ตตัวมี A แปลงเป็นโน้ตตัวลา R แปลงเป็นโน้ตตัวเร T และ H แปลงเป็นโน้ตตัวที่ กลุ่มโน้ตนี้จะปรากฏอยู่ตลอดทั้งกระบวนการในลักษณะรูปแบบต่างๆ เช่น ปรากฏเป็นทำนอง ปรากฏในลักษณะการบรรเลงคอร์ด ปรากฏในแนวออสตินาโต ทั้งยังมีการพลิกกลับทำนองและเปลี่ยนระดับเสียงอีกด้วย ในกระบวนการนี้ยังปรากฏศูนย์กลางเสียงอย่างค่อนข้างชัดเจน ด้านการประสานเสียง ผู้ประพันธ์ใช้คอร์ดในลักษณะความสัมพันธ์คู่ 4 เรียงซ้อนเป็นส่วนใหญ่

3.3.2 การสื่อความหมายกระบวนการที่ 2 “น้ำ”

กระบวนการที่ 2 น้ำ เนื่องจากน้ำเป็นธาตุที่มีสถานะเป็นของเหลว ซึ่งเป็นธาตุที่มีวัฏจักรที่ชัดเจนคือเป็นหยาดฝนไหลลงสู่แม่น้ำ ผู้ประพันธ์จึงแบ่งกระบวนการนี้เป็น 2 ส่วน เพื่อบรรยายวัฏจักรของน้ำ โดยทั้ง 2 ส่วนเป็นการบรรเลงเชื่อมกัน ส่วนแรกคือส่วนฝน ในส่วนนี้แต่ละเครื่องดนตรีรับบทบาทจำลองเสียงต่างๆกัน โดยมีเนื้อหาดนตรีเริ่มจากมีเนื้อหาที่บางและหนาขึ้นจนกระทั่งถึงจุดสูงสุด จากนั้นจึงบางลงอย่างทันทีทันใด ผู้ประพันธ์เลือกใช้เทคนิคเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี เพื่อให้การจำลองเสียงฝนออกมาสมบูรณ์ใกล้เคียงที่สุด ส่วนของหยาดฝนนี้ไม่ปรากฏศูนย์กลางเสียงที่ชัดเจน ฟลูตใช้เทคนิคบรรเลงเสียงลมโดยไม่มีเสียงโน้ต เปียโนบรรเลงเป็น Cluster จากกลุ่มก้อนโน้ตเล็กๆจนถึงกลุ่มใหญ่โดยใช้ทั้งแขนบรรเลงกลุ่มก้อนโน้ตนี้ เพื่อจำลองเสียงฟ้าคำราม ไวโอลินบรรเลงด้วยการเทรโมโล (Tremolo) กลุ่มโน้ตโครมาติกขาลงแทนเสียงฝนที่ตกลงมาจากฟ้า วิโอลาใช้การเคาะที่

ตัวเครื่องเพื่อบรรยายเสียงหยาดฝนกระทบดิน โดยผู้ประพันธ์เลือกใช้เทคนิคการประพันธ์จากกระแสดนตรีเสียงท่ายในยุคศตวรรษที่ 20 ผู้ประพันธ์กำหนดชุดของโน้ตไว้ในกล่อง โดยกำหนดระยะเวลาและความดังเบา เพื่อกำหนดทิศทางของส่วนนี้ จากนั้นจึงเชื่อมเข้าสู่ส่วนที่ 2 คือแม่น้ำ โดยบรรเลงอย่างต่อเนื่องกัน

ส่วนของแม่น้ำจะมีความเคลื่อนไหวค่อนข้างมาก โดยผู้ประพันธ์เลือกใช้สังคีตลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับ ใช้อัตราจังหวะผสม เพื่อให้รู้สึกถึงสายน้ำที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา โดยเปียโนรับบทหลักในการจำลองเสียงของสายน้ำที่เคลื่อนไหว ส่วนแม่น้ำมีการใช้เทคนิคการคัดทำนองจากเพลงไทยเดิมของประเทศไทยอีกด้วย โดยผู้ประพันธ์เลือกคัดทำนองจากเขมรไทรโยค เพื่อนำมาถ่ายทอดสายน้ำเย็นที่ไหลเอื่อยๆ เนื่องจากเป็นบทประพันธ์เกี่ยวข้องกับสายน้ำของไทย โดยนำมาดัดแปลงใส่ในอัตราจังหวะ 6/8 ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดจากนักประพันธ์ชาวตะวันตกหลายๆท่านที่ใช้อัตราผสมในการจำลองสายน้ำที่เคลื่อนไหว ฟลูต ไวโอลิน วิโอลาและเปียโน รับบทบาทส่งทำนองเขมรไทรโยคกันอย่างต่อเนื่อง ผู้ประพันธ์เลือกใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิคผสมกับระบบการประสานเสียงแบบตะวันตก

3.3.3 การสื่อความหมายกระบวนที่ 3 “ลม”

กระบวนที่ 3 ลม เนื่องจากลมเป็นธาตุที่อยู่ในสถานะเป็นแก๊ส ลม หรืออากาศ กระบวนนี้มีเนื้อหาดนตรีที่หลากหลาย กระบวนนี้ปรากฏศูนย์กลางเสียงที่ค่อนข้างชัดเจน อยู่ในสังคีตลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับ ส่วนแรกมีเนื้อดนตรีที่บางที่สุด เป็นส่วนที่บรรยายถึงลมที่สงบ เป็นการจำลองเสียงลมที่อ่อนหวานในต้นฤดูหนาว อัตราจังหวะอยู่ในอัตรา 3/4 เริ่มต้นด้วยส่วนอินโทรดักซ์ชัน ผู้ประพันธ์เลือกใช้จังหวะยกและจังหวะขัด เพื่อให้จังหวะตกไม่ชัดเจนและคลุมเครือ โดยใช้ฟลูตจำลองเสียงของลม ไวโอลินและวิโอลาใช้เทคนิคการบรรเลงฮาร์โมนิก สำหรับระดับช่วงเสียงในส่วนแรกจะอยู่ในระดับเสียงที่ค่อนข้างสูงเนื่องจากการบรรยายลมที่ค่อนข้างสงบนิ่ง ผู้ประพันธ์ให้เปียโนรับบทบาทบรรเลงจำลองเสียงของโมบายกระดิ่งลมที่ลมเอื่อยๆพัดมากระทบ ผู้ประพันธ์เลือกใช้ช่วงเสียงสูงเนื่องจากลมเป็นธาตุที่ลอยอยู่สูง จากนั้นส่วนที่ 2 จะบรรยายถึงลมพายุที่โหมกระหน่ำมีเนื้อหาที่หนาอย่างมากตัดกันต่างจากส่วนแรกอย่างชัดเจน ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดการใช้โครมาติกจากนักประพันธ์ชาวตะวันตกที่มีชื่อเสียงหลายๆท่านเพื่อนำมาบรรยายเสียงลมพายุ เปลี่ยนอัตราจังหวะมาอยู่ที่ 2/4 ฟลูต ไวโอลินและวิโอลา บรรเลงกลุ่มโน้ตบันไดเสียงโครมาติกจำลองเสียงพายุที่พัดโหมกระหน่ำ โดยรับส่งบทบาทกันไปมา เปียโนรับบทบาทบรรเลงทำนองที่กระแทกกระทั้น จากนั้นจึงกลับมาบรรยายลมที่สงบหลังพายุอีกครั้ง

3.3.4 การสื่อความหมายกระบวนที่ 4 “ไฟ”

กระบวนที่ 4 ไฟ เป็นกระบวนสุดท้ายของบทประพันธ์ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) ไฟเป็นธาตุเดียวที่ไม่ใช่สสาร แต่มีสถานะเป็นพลังงาน เป็นธาตุที่ต้องใช้ความสมดุล ให้มีความพอดี ไม่น้อยหรือมากเกินไป ผู้ประพันธ์จึงเลือกสังเกตลักษณะแบบฟิวท์มาบรรยาย โดยผู้ประพันธ์เลือกผสมเข้ากับสังเกตลักษณะแบบทรงโค้ง เพื่อแสดงถึงความสมดุลของไฟและจำลองไฟที่มอดดับลง หากสังเกตรูปทรงของไฟ หรือสัญลักษณ์จะมีสอดคล้องกับทรงสามเหลี่ยมจึงเป็นอีกแนวคิดที่ทำให้ผู้ประพันธ์เลือกใช้สังเกตลักษณะทรงโค้ง นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดจากนักประพันธ์ชาวตะวันตกหลายๆ ท่านที่มักนำฟิวท์มาอยู่ในกระบวนสุดท้ายของบทประพันธ์ทั้งนักประพันธ์ในยุคคลาสสิก เช่น บทประพันธ์ Symphony No. 41 ของ Mozart บทประพันธ์ Symphony No. 3 (Eroica Symphony) ของ Beethoven และนักประพันธ์ยุคศตวรรษที่ 20 เช่น Hindemith ในบทประพันธ์ Piano Sonata No.3 ลักษณะของไฟในกระบวนนี้ จะมีเนื้อหาดนตรีที่เข้มข้นมากที่สุด เพื่อบรรยายพลังงานมหาศาลของไฟ และมีอัตราจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว โดยแต่ละเครื่องดนตรีจะมีบทบาทเท่าๆ กัน แสดงให้เห็นถึงการรักษาความสมดุลของไฟ ในกระบวนนี้ผู้ประพันธ์เลือกใช้บันไดเสียงที่หลากหลายทั้ง ออกตาโทนิค บันไดเสียงโมด และเนเจอร์ลไมเนอร์ เป็นต้น ผู้ฟังอาจไม่ได้ยินศูนย์กลางเสียงที่ชัดเจนนัก แต่ยังคงมีศูนย์กลางเสียงซึ่งสังเกตเห็นได้ค่อนข้างชัดเจน เช่น ในทำนองเอก ผู้ประพันธ์เลือกใช้บันไดเสียงหลากหลายที่มีศูนย์กลางเสียงร่วมกันเป็นโน้ตตัว F เนื่องจากคำว่า ไฟ ในภาษาจากหลายประเทศมักขึ้นต้นด้วยอักษร F แม้แต่ในภาษาไทยที่ออกเสียงเป็น “ฟ”เช่นเดียวกัน ด้านระบบการประสานเสียงผู้ประพันธ์ใช้ทั้งคอร์ดที่สร้างจากคอร์ดคู่ 4 เรียงซ้อน (Quartal chord) และยังปรากฏการใช้คอร์ดเมเจอร์ และคอร์ดไมเนอร์อีกด้วย

3.4 อรรถาธิบายบทประพันธ์ตั้งแต่กระบวนที่ 1 – 4

3.4.1 อรรถาธิบายกระบวนที่ 1 “ดิน”

มีสังคีตลักษณะแบบสามตอน โดยแบ่งเป็นส่วน A B A’

ส่วน A ของกระบวนดิน

ส่วน A มีคำกำกับ Moderato โดยมีอัตราความเร็วอยู่ที่โน้ตตัวดำเท่ากับ 108 อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 เริ่มต้นกระบวนขึ้นมา 3 ห้องด้วยกลุ่มโน้ตที่สร้างขึ้นจาก E A R T (H) ทั้งหมด ไวโอลินและไวโอลาบรรเลงด้วยเทคนิค การดีดสาย เปียโนบรรเลงออสตินาโตในลักษณะสตัคคาโตและมีมือซ้ายบรรเลงคอร์ดโดยสลับระหว่างคอร์ดที่สร้างจาก E A R T (H) สลับกับคอร์ด A ทบเจ็ดโดมีนันท์ กล่าวคือฟังก์ชันของ I – V7 – I นั่นเอง จากนั้นในห้องที่ 4 ฟลูตจึงนำเสนอทำนองที่ในอยู่บันไดเสียง B เนเจอร์ลีไมเนอร์ ในช่วงนี้เมื่อวิเคราะห์ห่อออกมาอาจมองได้ว่ามีสองศูนย์กลางเสียง โดยศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ E กับ B ช่วงนี้แสดงถึงผืนแผ่นดินที่แข็งแกร่งเป็นปึกแผ่น ผู้ประพันธ์จึงเลือกใช้เทคนิคการดีดสายในไวโอลินและไวโอลา เนื่องจากเทคนิคนี้ทำให้ได้ยินหัวเสียงที่สั้นและแข็ง รวมทั้งการบรรเลงอย่างสั้นในเปียโน เพื่อนำมาบรรยายความแข็งของดิน ทำนองในแนวฟลูตเปรียบเสมือนกันพืชพรรณนานาชนิดที่งอกงามอยู่บนผืนแผ่นดิน

ตัวอย่างที่ 15 : กลุ่มโน้ตที่สร้างขึ้นจาก E A R T (H) ในห้องที่ 1

Moderato (♩ = c. 108)

Flute

Violin

Viola

Piano

ตัวอย่างที่ 16 : แนวทำนองบรรเลงโดยฟลูตในห้องที่ 4 ของกระบวนดิน

Fl. 4

Fl. 7

จากนั้นในห้องที่ 9 ได้ย้ายศูนย์กลางเสียงไปอยู่ที่ B โดยใช้คอร์ด A โดมินันท์ 7 พลิกกลับครึ่งที่ 2 ซึ่งมีเบสเป็นตัว E มีบทบาทเป็นซับโดมินันท์ของ B เพื่อส่งไปยัง B หลังจากนั้นในห้องที่ 13 จึงย้ายศูนย์กลางเสียงไปยัง G# โดยมีการเดินของเบสเริ่มด้วยตัว C# (ซับโดมินันท์) D# (โดมินันท์) และ G# (โทนิค) ตามลำดับ ในห้องที่ 13 ได้มีการส่งทำนองต่อไปยังแนวเปียโนมือขวา แนวไวโอลินรับช่วงต่อออกสตินาโตแต่บรรเลงอยู่ในรูปแบบเข็บบีตสองชั้น และ เรโทรเกรด (Retrograde) โมทีฟจาก E A D B เป็น B D A E จากนั้นจึงย้ายระดับเสียงเป็น D# F# C# G# ฟลูตและไวโอลาบรรเลงทำนองรอง

ตัวอย่างที่ 17 : การย้ายศูนย์กลางเสียงไปยังโน้ตตัว B ในห้องที่ 8 – 9

Fl. 7

Vln. 7

Vla. 7

Pno. 7

ตัวอย่างที่ 18 : การย้ายศูนย์กลางเสียงไปยัง G# และ เรโทรเกรดออสตินาโต ในห้องที่ 13

ในห้องที่ 13 ศูนย์กลางเสียงคงอยู่ที่ G# โดยคงอยู่ที่ศูนย์กลางเสียง G# เพียง 4 ห้อง จึงย้ายไป C อย่างฉับพลัน จากนั้นจึงเข้าสู่ช่วงโคเดตตาในห้องที่ 21 ซึ่งเป็นบทสรุปของท่อน A

ในส่วนโคเดตตานี้ ในแนวฟลูต ไวโอลินและวิโอลารับส่งการบรรเลงบันไดเสียง E เนเจอร์ล ไมเนอร์ฯขึ้นเปียโนบรรเลงทำนองของโคเดตตาโดยยังคงสร้างจากโมทีฟ E A R T(H) แต่เป็นการจัดเรียงลำดับใหม่จากเดิม E A D B เป็น A B D E และเปลี่ยนระดับเสียงเป็น C D F G แทน

ตัวอย่างที่ 19 : แนวทำนองโคเดตตาที่สร้างจากโมทีฟ E A R T(H) ในห้องที่ 25

ทำนองของโคเดตตาบรรเลงช้าโดยระดับความดังเบาลดระดับลงมาที่ละขั้นบันได โดยมีการลดจำนวนเครื่องดนตรีลงเรื่อยๆจนกระทั่งเหลือไวโอลาบรรเลงเพียงเครื่องดนตรีเดียวในห้องที่ 31 จากนั้นจึงเข้าอย่างพร้อมเพรียงและดังในห้องที่ 32 จังหวะที่ 4 มีการใช้ส่วนจังหวะเฮมิโอลา (Hemiola) และเครื่องหมายเน้นจังหวะ เพื่อให้ฟังเหมือนกับอัตรา 3/4 จากนั้นจึงจบส่วน A ที่ห้อง 35 ในอัตราจังหวะ 5/4 และเข้าสู่ส่วน B ในห้องที่ 36

ตัวอย่างที่ 20 : การใช้ส่วนจังหวะ Hemiola ในห้องที่ 33 – 35

The image shows a musical score for measures 33-35. It consists of four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The Flute, Violin, and Viola parts are in treble clef, while the Piano part is in grand staff (treble and bass clefs). The music features a hemiola rhythm, which is a 3/2 time signature where the first half of the measure contains three eighth notes and the second half contains two eighth notes. The notes are marked with accents (>). The piano part provides harmonic support with chords and single notes.

ส่วน B ของกระบวนดิน

ส่วน B เริ่มที่ห้องที่ 36 โดยรวมส่วน B สร้างจากแคนนอนและออสตินาโตที่เรียงซ้อนกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงชั้นที่หลากหลายของดิน โดยเริ่มจากเนื้อหาที่บาง และหนาขึ้นตามลำดับ โดยยังคงใช้ E A R T(H) เพื่อให้คงแนวคิดของการรวมเป็นปีกแผ่นของผืนแผ่นดิน เริ่มจากแนวทำนองในแนวไวโอลาและเปียโนมือซ้าย สำหรับแนวทำนองในไวโอลาในลักษณะต่อเนื่อง (Legato) โดยเป็นการจัดเรียงลำดับใหม่จากเดิมเป็น A B D E และเปลี่ยนระดับเสียงเป็น B C# E F# ในแนวเปียโนมือซ้ายเป็นออสตินาโตที่สร้างจากโมทีฟของ E A R T(H) เช่นเดียวกัน แต่อยู่ในลักษณะของการเรียงซ้อนขึ้นในแนวตั้งของแต่ละห้องที่ดำเนินไป โดยเปลี่ยนลำดับและระดับเสียงเป็น A Bb D E ในรูปแบบจังหวะเซปต์สองชั้นประจูดสลับกับเซปต์สองชั้น

จากนั้นในห้องที่ 37 ฟลูตและเปียโนมือซ้ายจึงเข้ามาตามเข้ามา โดยฟลูตนำเสนอทำนองในลักษณะแคนนอนกับแนวไวโอลา โดยมีระดับเสียงที่สูงขึ้นคู่ 4 สำหรับในแนวเปียโนมือขวานำเสนอบล็อกคอร์ดที่สร้างจากโมทีฟของ E A R T(H) เช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับและเปลี่ยนระดับเสียงเป็น E F# A B ในช่วงนี้ในทางทฤษฎีอาจมองว่าไม่มีศูนย์กลางเสียงที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นการนำโมทีฟของ E A R T(H) ที่ต่างระดับเสียงมาเรียงซ้อนกัน แต่เมื่อฟังผู้ฟังจะได้ยินเสียงเปียโนมือซ้ายที่ชัดเจนกว่าแนวฟลูตและไวโอลา อาจมองได้ว่าศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ D เนื่องจากผู้ฟังจะได้ยิน เพเดิล D ย้ำอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างที่ 21 : แนวทำนองในไวโอลา ออสตินาโตในแนวเปียโนมือซ้าย และแนวทำนองแคนนอนในแนวฟลูตในส่วน B ในห้องที่ 36 - 37

จากนั้นในห้องที่ 52 แนวไวโอลินนำเสนอสตินาโตที่สร้างจากเซปต์ 2 ชั้น โดยให้ความรู้สึกเหมือนกับอัตราจังหวะ 3/4 ฟลูตบรรเลงทำนองตัวขวลาที่ยาวประสานกับเปียโนมือขวา ไวโอลาเปลี่ยนจากทำนองยาวมาเป็นออสตินาโตที่สร้างจากเซปต์ 1 ชั้น 4 ตัว แนวเปียโนมือซ้ายยังคงบรรเลงลักษณะเดิม แต่ขยับระดับเสียงขึ้นมาหนึ่งเสียงเต็มจากเพดัล D เป็นเพดัล E

ตัวอย่างที่ 22 : ไวโอลินนำเสนอสตินาโตที่สร้างจากเซปต์ 2 ชั้น และเพดัล E ในแนวเปียโนมือซ้าย ในห้องที่ 52

ในห้องที่ 66 รูปแบบออสตินาโตของไวโอลิน ไวโอลาและเปียโนได้เปลี่ยนไปทั้งหมด เนื้อหาเข้มข้นขึ้นอย่างชัดเจน แนวเปียโนมือซ้ายและมือขวาบรรเลงกลุ่มเซปต์ 2 ชั้นในลักษณะสวนทางกันในกลุ่มโน้ต E F# A B โดยเบสอยู่ที่ F# ซึ่งเป็นการเลื่อนศูนย์กลางเสียงหนึ่งเสียงเต็มจากเพดัล E มาที่เพดัล F#

ทางด้านแนวไวโอลินบรรเลงเป็นชั้นคู่กับคอร์ดสลับกัน โดยยังมีกลุ่มโน้ตโมทีฟของ E A R T(H) ปรากฏอยู่โดยเปลี่ยนระดับเสียงและลำดับเป็น D E G A แบบถอยหลังโดยเรียงเป็น E D G A แนวไวโอลาบรรเลงตัวคำสามพยางค์ที่สร้างขึ้นจากโมทีฟ E A R T(H) เช่นเดียวกัน โดยเปลี่ยนระดับเสียงและเรียงลำดับเป็น E F# A B โดยสลับสับเปลี่ยนการเรียงลำดับไปเรื่อยๆ

ตัวอย่างที่ 23 : ออสตินาโตในรูปแบบเชบิต 2 ชั้นในแนวเปียโน แนวไวโอลินบรรเลงชั้นคู่กับคอร์ด และแนวไวโอลาบรรเลงตัวคำสามพยางค์ในครั้งที่ 66

ส่วนเชื่อมกลับ A'

ในช่วงส่วนเชื่อมนี้ มีช่วงเสียงต่ำที่สุดในกระบวนนี้ สื่อให้เห็นถึงชั้นดินที่อยู่ลึกที่สุด เริ่มต้นในครั้งที่ 83 ระดับความดังเบาได้เบาอย่างทันทีทันใด รูปแบบจังหวะเชบิตสองชั้นประจุดสลับกับเชบิตสองชั้นกลับมาอีกครั้งในแนวเปียโนมือขวา โมทีฟของส่วน A เริ่มกลับมาในแนวแคนนอน โดยแคนนอนเริ่มนำเสนอโดยแนวไวโอลินอยู่ในระดับความดังเบา P เท่านั้น แนวเปียโนมือขวาบรรเลงเพดัล G ยาวเพื่อย้ำศูนย์กลางเสียงในช่วงนี้ จากนั้นในครั้งที่ 84 ฟลุตนำเสนอแนวทำนองแคนนอนต่อจากแนวไวโอลินที่ต่ำกว่า 1 คู่ 8 ต่อเนื่องด้วยแนวไวโอลาในครั้งที่ 85 ซึ่งต่ำลงมาจากแนวไวโอลินอีก 1 คู่ 8 ในส่วนแนวเปียโนมือซ้ายบรรเลงเป็นทำนองลักษณะที่ไม่เคลื่อนไหวนัก เป็นเหมือนฐานโอบอุ้ม

แนวอื่นเอาไว้ แตกต่างจากแนวอื่นๆที่บรรเลงอย่างเคลื่อนไหว ยังคงสร้างจากโมทีฟ E A R T(H) หากแต่ปรากฏเพียง 3 โน้ตเท่านั้น ผู้ประพันธ์เลือกใช้จังหวะยกผสมกับจังหวะตกเพื่อให้แนวทำนองนี้ จับจังหวะตกไม่ได้ชัดเจนนัก

ตัวอย่างที่ 24 : โมทีฟของส่วน A ที่กลับมาในส่วนเชื่อมที่แนวแคนนอนในครั้งที่ 86

ตัวอย่างที่ 25 : แนวทำนองเปียโนมือซ้ายในครั้งที่ 83 - 89

จากนั้นในครั้งที่ 97 ย้ายศูนย์กลางเสียงมาอยู่ที่ C โดยสังเกตได้จากแนวเปียโนมือขวาซึ่ง บรรเลงเพดัล C โดยระดับความดังเบาได้เพิ่มระดับความดังมาอยู่ที่ระดับ mp แนวฟลูต แนวไวโอลิน และแนววิโอลา ยังคงบรรเลงแคนนอนอย่างต่อเนื่องโดยเป็นการวนทำนองอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือเป็น ออสตินาโตที่ในลักษณะของแคนนอนที่สอดประสานกันและเรียงซ้อนกันขึ้นไป แนวทำนองเปียโนมือ ซ้ายมีช่วงเสียงที่ต่ำที่สุดในกระบวนนี้คือโน้ตตัว C

ตัวอย่างที่ 26 : กลุ่มโน้ตที่ต่ำที่สุดในกระบวน “ดิน” ในห้องที่ 97

Pno. *mp*

ในห้องที่ 104 ได้ย้ายศูนย์กลางเสียงอีกครั้งโดยย้ายไปอยู่ที่ D สังเกตได้จาก เพดัล D ในเปียโนมือขวา โดยระดับความดังเบาเพิ่มขึ้นเป็นขั้นบันไดอีกครั้ง โดยเพิ่มมาอยู่ที่ระดับ *mf* โดยช่วงนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทใดๆนอกจากระดับเสียงที่สูงขึ้นเท่านั้น

จากนั้นห้องที่ 107 จังหวะที่ 2 ได้ย้ายศูนย์กลางเสียงอย่างทันทีทันใดไปที่โน้ตตัว E โดยคงศูนย์กลางเสียงเพียง 4 ห้อง ในห้องที่ 111 จึงย้ายศูนย์กลางเสียงไปยัง G หลังจากนั้นในห้องที่ 113 ได้ย้ายศูนย์กลางเสียงอีกครั้งไปยัง A ผู้ประพันธ์เลือกย้ายศูนย์กลางเสียงอย่างทันทีทันใด เพื่อให้ได้ความรู้สึกกระชั้นชิดและทิศทางของช่วงนี้ซึ่งจะนำกลับไป A' อีกครั้ง เมื่อสังเกตการย้ายศูนย์กลางเสียง ผู้ประพันธ์เลือกย้ายศูนย์กลางเสียงจากโมทีฟ E A R T (H) ดังนี้ ห้องที่ 104 ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ D จากนั้นห้องที่ 107 ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ E ห้องที่ 111 ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ G และห้องที่ 113 ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ A โดยค้างยาวคล้ายๆ กับการเตรียมโดมินันท์เพื่อนำไปสู่ศูนย์กลางเสียงใหม่ในช่วง A' เมื่อเรียงลำดับออกมาจะเรียงได้ดังนี้ คือ D E G A ซึ่งมาจาก E A D B (E A R T H) ที่เรียงลำดับใหม่และเปลี่ยนระดับเสียงขึ้นไป 7 ไมเนอร์ นั่นเอง จากนั้นในห้องที่ 115 ระดับความดังเบาเพิ่มระดับขึ้นเรื่อยๆจนกระทั่งถึงระดับ F ในห้องที่ 120 โดยเป็นโมทีฟของออสตินาโตของช่วง A' พร้อมกับการยึดจังหวะช้าลงเพื่อเป็นการนำเข้าไปสู่ช่วง A'

ตัวอย่างที่ 27 : โมทีฟ A ที่กลับมาเพื่อส่งต่อไปยังส่วน A' ในห้องที่ 120

Fl.
Vln.
Vla.
Pno.

ส่วน A' ของกระบวน “ดิน”

ส่วน A' กลับมาที่ห้องที่ 121 โครงสร้างและความยาวเท่ากับส่วน A ทั้งหมด โดยกลับมาที่ ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Eb ซึ่งต่างจากส่วน A ที่เริ่มต้นมีศูนย์กลางอยู่ที่ E เป็นการลอกผู้ฟังจากการที่ บุพื้นเพเดล A ยาวต่อเนื่องมาในช่วงโคเดตตาแทนที่จะกลับไปศูนย์กลางเสียง E กลับไปที่ศูนย์กลาง เสียง Eb แทน ช่วง A' อัตราจังหวะกลับมาอยู่ที่ 4/4 ฟลุตนำเสนอออสตินาโตซึ่งเปลี่ยนบทบาทจาก ช่วง A ที่เปียโนเป็นผู้นำเสนอออสตินาโตวิโอลายังคงบทบาทบรรเลงขึ้นคู่เหมือนกับในช่วง A แต่ เปลี่ยนจากบรรเลงโดยเทคนิคการดีดสายเป็นการสีแทน เปียโนมือขวาบรรเลงขึ้นคู่ เปียโนมือซ้าย บรรเลงคอร์ดโดยสลับระหว่างคอร์ดที่สร้างจาก E A R T (H) สลับกับคอร์ด A โดมินันท์ 7 เหมือนกับ ในช่วง A

จากนั้นในห้องที่ 124 ไวโอลินจึงนำเสนอทำนองที่อยู่ในบันไดเสียง Bb เนเจอร์ลไมเนอร์ ในช่วงนี้เมื่อวิเคราะห์อาจมองได้ว่ามีสองศูนย์กลางเสียง โดยศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Eb กับ Bb

จากนั้นในห้องที่ 128 ได้ย้ายศูนย์กลางเสียงไปอยู่ที่ C โดยสังเกตได้จากตัวเบส จากนั้นเบส ได้เดินไปยังตัว D ในห้องที่ 131 และ E ในห้องที่ 132 ซึ่งมีบทบาทเป็น ซับโดมินันท์ และโดมินันท์ ของ A ตามลำดับเพื่อส่งไปยัง A หลังจากนั้นในห้องที่ 130 จึงย้ายศูนย์กลางเสียงไปยัง A

ในห้องที่ 133 ศูนย์กลางเสียงคงอยู่ที่ A มีการส่งทำนองมาที่แนวเปียโนมือขวา วิโอลารับ บทบาทบรรเลงอออสตินาโตไวโอลินและฟลุตบรรเลงทำนองรอง ช่วงนี้คงอยู่ที่ศูนย์กลางเสียง A เพียง 4 ห้อง จึงย้ายไป B อย่างฉับพลัน จากนั้นจึงเข้าสู่ช่วงโคเดตตาซึ่งเป็นบทสรุปของช่วง A'

ในส่วนโคเดตตานี้ เริ่มที่ห้องที่ 141 แนวฟลุต ไวโอลินและวิโอลาเป็นการรับส่งการบรรเลง บันไดเสียง Eb เนเจอร์ลไมเนอร์ขาขึ้น เปียโนทั้งสองมือบรรเลงทำนองของโคเดตตาโดยยังคงสร้าง จาก E A R T(H) แต่เป็นการจัดเรียงลำดับใหม่ และเปลี่ยนระดับเสียงเป็น Ab Eb Gb Db แทน

ทำนองของโคเดตตาบรรเลงช้าโดยระดับความดังเบาลดระดับลงมาที่ละชั้นบันไดและมีการ ลดจำนวนเครื่องดนตรีลงเรื่อยๆจนกระทั่งเหลือวิโอลาบรรเลงเพียงเครื่องเดียวในห้องที่ 151 จากนั้น จึงเข้าอย่างพร้อมเพรียงและดังในห้องที่ 152 จังหวะที่ 4 มีการใช้ส่วนจังหวะ Hemiola และการเน้น จังหวะเพื่อให้ฟังเหมือนกับอัตรา 3/4 จากนั้นจึงจบกระบวนดินที่ห้อง 155 ในอัตราจังหวะ 5/4

3.4.2 อรรถาธิบายกระบวนที่ 2 “น้ำ”

แบ่งเป็น 2 ส่วนจากวัฏจักรของน้ำ คือ ฝน และแม่น้ำ

ส่วนฝน (Rain)

ส่วนฝน (Rain) มีความยาวโดยประมาณ 1 นาที ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคการใช้ Notation Box เพื่อกำหนดทิศทางของส่วน โดยกำหนดทิศทางของส่วนฝนด้วยระยะเวลา ระดับความดังเบาที่เพิ่มขึ้น และเนื้อหาของดนตรีที่จะเข้มข้นขึ้นจนถึงจุดไคลแมกซ์ของเพลงซึ่งเป็นการจำลองเสียงฟ้าผ่า และแผ่วลงจนกระทั่งบรรเลงต่อเนื่องเข้าสู่ส่วนแม่น้ำ

ส่วนฝนเริ่มจากแนวฟลูตบรรเลงโซโลเสียงลมแผ่วๆ โดยใช้เทคนิคเฉพาะของฟลูตเพื่อจำลองเสียงลม โดยบรรเลงเสียงลมความยาวประมาณ 7 วินาที

จากนั้นเปียโนมือขวาบรรเลงโมทีฟจำลองเสียงของโอบายกระดิ่งลมจากระยะไกล (ในภายหลังปรากฏในกระบวนลม) บรรเลงด้วยระดับความดังเบาที่ระดับ pppp ความยาวประมาณ 5 วินาที พร้อมกับแนวฟลูตเปลี่ยนระดับเสียงมาอยู่ที่ระดับ ppp

หลังจากนั้น 1 วินาที แนวเปียโนมือซ้ายบรรเลงขึ้นคู่เสียงต่ำเริ่มจาก A0 - B1 ด้วยระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ pppp ซึ่งเป็นระดับเสียงที่เบาเป็นอย่างมาก โดยเปียโนใส่ Mute (ในกรณีที่ใช้เปียโนที่มี Mute) เพื่อจำลองเสียงฟ้าร้องจากระยะไกล บรรเลงเป็นท่วงๆ โดยผู้ประพันธ์เปิดโอกาสให้นักเปียโนกำหนดระยะเวลาของท่วงของจังหวะด้วยตัวเอง แต่ละท่วงที่ผ่านไประดับความดังเพิ่มระดับขึ้น และคลัสเตอร์มีช่วงเสียงกว้างขึ้นเรื่อยๆ และเว้นระยะการบรรเลงคลัสเตอร์ถี่ขึ้น ตามจำนวนวินาทีที่ผ่านไป

หลังจากนั้น 4 วินาที เปียโนมือขวาซึ่งบรรเลงโมทีฟของโอบายกระดิ่งลม เพิ่มระดับความดังเบาไปอยู่ที่ ppp หลังจากนั้น 5 วินาทีเปียโนมือซ้ายบรรเลงคลัสเตอร์ ช่วงเสียง A0 - C1 ด้วยระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ ppp

ตัวอย่างที่ 28 : โมทีฟของโอบายกระดิ่งลมบรรเลงโดยเปียโนมือขวาคลัสเตอร์ และขึ้นคู่จำลองเสียงฟ้าร้อง บรรเลงโดยแนวเปียโนมือซ้าย

The musical score for piano consists of two staves, treble and bass clef. It is divided into several sections with time markers in seconds: 7", 5", 18", 8", 9", and 13". The 5" section is labeled "Motif of wind Chimes". The 8" section is labeled "Interval of thunder". The 9" section is labeled "A cluster from A0 - C1". Dynamics markings include pppp and ppp. The word "piano" is written at the beginning of the score.

หลังจากนั้นอีก 13 วินาที แนวไวโอลาไม่ต้องใช้คันชักทั้งหมด โดยใช้มือขวาเคาะที่ตัวเครื่องอย่างช้าๆ อยู่ที่ระดับความดังเบา ppp และถี่ขึ้นตามเวลาที่ดำเนินผ่านไป เพื่อจำลองเสียงฝนที่กระทบกับผืนดิน แนวฟลูตและเปียโนทั้งสองมือบรรเลงต่อเนื่องโดยระดับความดังเบาเปลี่ยนมาอยู่ที่ระดับ pp แนวเปียโนมือซ้ายบรรเลงกลุ่มคลัสเตอร์ ที่กว้างขึ้น จาก A0 – D1 และหลังจากนั้น 5 วินาที ฟลูตเพิ่มระดับเสียงมาอยู่ที่ระดับ p

หลังจากนั้นอีก 5 วินาที ไวโอลินเริ่มบรรเลงกลุ่มโน้ตโครมาติกที่มีลักษณะไล่จากสูงลงมาต่ำ เพื่อจำลองฝนที่ตกลงมาจากท้องฟ้า โดยเพิ่มระดับความดังเบาตามวินาทีที่ผ่านไป ไวโอลาเริ่มใช้มือซ้ายช่วยเคาะที่ตัวเครื่อง แนวเปียโนทั้งสองมือเพิ่มระดับความดังเบาอยู่ที่ p เปียโนมือซ้ายบรรเลงกลุ่มคลัสเตอร์ ที่กว้างขึ้น จาก A0 – E1 (หากใช้ Mute ให้ถอด Mute) และแนวฟลูตเปลี่ยนระดับเสียงมาอยู่ที่ mp

บรรเลงต่อเนื่องมาอีก 5 วินาที ระดับความดังของแนวเปียโนทั้งสองมือเปลี่ยนระดับมาอยู่ที่ mp จากนั้นนาที่ที่ และหลังจากนั้นอีก 5 วินาที เปียโนทั้งสองมือเปลี่ยนระดับความดังเบาอีกครั้ง โดยเปลี่ยนระดับความดังเบามาอยู่ที่ mf ด้วยคลัสเตอร์กลุ่มเดิม

จากนั้นอีก 3 วินาที แนวฟลูตและแนวเปียโนทั้งสองมือเปลี่ยนระดับความดังเบาอีกครั้งโดยเลื่อนระดับมาอยู่ที่ระดับ F

ตัวอย่างที่ 29 : การดำเนินของส่วนฝนเพื่อนำเข้าไปสู่โคลแมกซ์

เครื่องดนตรีทั้งชิ้นบรรเลงอย่างต่อเนื่องยาวอีก 2 วินาที จึงเข้าสู่อัตราจังหวะปกติ โดยแต่ละเครื่องดนตรีบรรเลง Glissando ในอัตราจังหวะตัวดำเท่ากับ 40 จากนั้นจึงส่งต่อไปยังโคลแมกซ์ของส่วนฝน โดยเปียโนบรรเลงคลัสเตอร์ ก้อนใหญ่โดยใช้ทั้งสองท่อนแขนวางลงบนคีย์ขาวของเปียโน โดยใช้เพดัลด้วยระดับความดังเบาที่ระดับ fff จำลองเสียงฟ้าผ่าเป็นจุดโคลแมกซ์ของท่อน

แนวฟลูตบรรเลงโน้ตตัว F# แนวไวโอลาบรรเลงตัวโน้ต D และแนวไวโอลินบรรเลงโน้ตตัว A# จากนั้น รอกจนกว่าเสียงจากคลัสเตอร์ จากแนวเปียโนจางหายไป ไวโอลาเคาะจังหวะค่อยๆกว้างขึ้นจนหายไป กับเสียงคลัสเตอร์ เช่นเดียวกับฟลูตที่บรรเลงเสียงลมค่อยๆแผ่วลงและจางหายไป จากนั้นบรรเลง ต่อเนื่องเพื่อเข้าสู่ส่วนแม่น้ำ

ตัวอย่างที่ 30 : จุดไคลแมกซ์ของส่วนฝน

17 Adagio ♩ = 40

Fl. *f*

Vln. *f*

Vla. *f*

Pno. *f* *ffo.*

fff

fff

fff

fff

A large white key cluster using two arms

ส่วนแม่น้ำ

มีความยาวประมาณ 2.30 นาที อยู่ในสังคีตลักษณะแบบสองตอนย้อนกลับ โดยรวมส่วนแม่น้ำ มีการใช้เทคนิคคัตทำนองมาจากบทเพลงเขมรไทรโยค โดยเป็นการตัดแต่ละช่วงทำนองของเขมรไทรโยคมาเชื่อมต่อกัน มีรูปพรรณแบบโฮโมโฟนี โดยมีมีศูนย์กลางเสียงที่ชัดเจน ใช้ระบบบันไดเสียงเพนตาโทนิค ผสมกับระบบเมเจอร์และไมเนอร์ ตามแบบแผนตะวันตก โดยนำบทเพลงเขมรไทรโยคที่มีอัตราจังหวะ 4/4 นำมาดัดแปลงอยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 เนื่องจากผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดจากนักประพันธ์ชาวตะวันตกหลายๆท่านที่นิยมใช้อัตราจังหวะผสมบรรยายสายน้ำ มีอัตราความเร็วเข็บบทหนึ่งขึ้นเท่ากับ 113

ตัวอย่างที่ 31 : โน้ตเพลงเขมรไทรโยค 3 ชั้น (ปรบไก่) ในแนวทางซิม

เพลงเขมรไทรโยค 3 ชั้น (ปรบไก่)

ท่อน 1	----	-ค-ถ	-คถ	ขฟ-ช	--ลช	ฟร-ฟ	-ร-ช	ฟฟฟฟ
	-ล-ค	-ร-ฟ	--ลช	มช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	ฟลขฟ	ลขฟร
	----	--ถ	--คช	ฟขลค	---ร	คมรร	----	----
	คคคค	-ช-ฟ	--ลช	ฟช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	-ลคช	ลขฟร
	----	ขลคร	ฟรฟค	-ร-ฟ	----	ครฟช	ลขลฟ	-ช-ถ
	----	--ค	----	--ถ	ขลคค	ขฟ-ช	----	----
	ขลขช	ขลขช	ฟลขช	ฟร-ฟ	----	ครฟช	-ฟ-ถ	ขชขช
	----	-ค-ถ	-คถ	ขฟ-ช	--ฟช	ลขฟร	-ค-ม	รรรร
ท่อน 2	---ร	-ค-ถ	-ฟ-ร	-ค-ถ	คคคค	-ช-ฟ	--ลช	ฟช-ถ
	----	--ค	---ร	มรคค	-คถ	ขฟ-ช	--ช	-ขชช
	-ช-ถ	-ค-ร	-ค-ม	รรรร	----	---ร	-รรร	-ร-ร
	คคคค	-ช-ฟ	--ลช	มช-ถ	คคคค	ครฟช	ฟลขฟ	ลขฟร
สื่อ	ขลคร	ครฟช	ฟลขฟ	ลขฟร	----	----	----	----
	ฟขลค	ลรลค	ลขลค	ลขฟร	----	----	----	----
	--ลช	ฟขลค	--ฟร	คลขฟ	----	----	----	----
	--ลช	ฟร-ฟ	----	----	--ลช	ฟร-ร	ฟรคร	ฟลขฟ

ส่วน a ของแม่น้ำ บรรเลงต่อเนื่องจากส่วนฝน ในห้องที่ 1 เปียโนมือซ้ายบรรเลงคอร์ดที่สร้างจากบันไดเสียง F เพนตาโทนิค (Pentatonic) ประกอบไปด้วย F G A C โดยผู้ประพันธ์กำหนดให้ใช้เพดัลของเปียโน เนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการให้เสียงต่อเนื่องเหมือนกับสายน้ำที่ไหลด้านเปียโนมือขวาบรรเลงกลุ่มโน้ตเข็บตสองชั้นที่สร้างจากบันไดเสียง F เพนตาโทนิค เช่นเดียวกันเพื่อจำลองสายน้ำที่เคลื่อนไหวตามคติของทางตะวันตก

ตัวอย่างที่ 32 : แนวเปียโนมือขวาและมือซ้ายที่จำลองเสียงแม่น้ำที่เคลื่อนไหว ในห้องที่

1 – 2

จากนั้นในห้องที่ 2 พลุดำเสนอทำนองเขมรไทรโยคที่ดัดแปลงอยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 มีคำกำกับว่าให้บรรเลงทำนองอย่างสั่นไหวและเชื่อมต่อกัน โดยมีการใช้โน้ต Mordent ประดับแนวทำนอง จากนั้นจึงส่งต่อไปยังแนวไวโอลินในห้องที่ 3 จังหวะที่ 3 และส่งต่อไปยังแนวไวโอลาในห้องที่ 4 จังหวะที่ 6 จากนั้นในห้องที่ 6 ได้ส่งทำนองกลับไปยังแนวไวโอลินอีกครั้ง และส่งกลับมายังแนวไวโอลาที่ห้องที่ 7 ในจังหวะยก และส่งกลับมาที่แนวไวโอลินในห้องที่ 9

จะเห็นว่าผู้ประพันธ์เลือกให้มีการรับส่งทำนองอย่างต่อเนื่องเป็นชั้นๆ เพื่อให้แต่ละเครื่องดนตรีมีบทบาทที่ใกล้เคียงกันในส่วนของแม่น้ำ เมื่อนำแนวแต่ละแนวมาเชื่อมต่อกันเป็นแนวนอนตั้งแต่ห้องที่ 1 – 10 จะได้ทำนองช่วงต้นบทเพลงของเขมรไทรโยค ดังนี้

C A C A	(แนวฟลูตห้องที่ 1 – 3)
G F G F	(แนวไวโอลินห้องที่ 3 – 5)
C A C A	(แนวไวโอลาห้องที่ 4 – 6)
G F G F	(แนวไวโอลินห้องที่ 6 – 8)
C A C	(แนวไวโอลาห้องที่ 7 – 8)
G	(แนวไวโอลินห้องที่ 9 – 11)

เมื่อนำออกมาเรียงจะได้ทำนอง C A C A G F G จากช่วงต้นของบทเพลงเขมรไทรโยค

ตัวอย่างที่ 33 : ทำนองเขมรไทรโยคที่ใช้ตั้งแต่ห้องที่ 1 – 10

ท่อน 1	----	-ค-ถ	-คถ	ขฟ-ช	--ชช	ฟร-ฟ	-ร-ช	ฟฟฟฟ
	-ถ-ค	-ร-ฟ	--ชช	มช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	ฟลชฟ	ถชฟร
	----	--ถ	--คช	ฟชถค	---	คมร	----	----
	ครคถ	-ช-ฟ	--ชช	ฟช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	-ถชช	ถชฟร
	----	ชถคร	ฟรฟค	-ร-ฟ	----	ครฟช	ถชถฟ	-ช-ถ
	----	--ค	----	--ถ	ชถคถ	ขฟ-ช	----	----
	ชถชช	ชถชช	ฟชชช	ฟร-ฟ	----	ครฟช	-ฟ-ถ	ชชชช
----	-ค-ถ	-คถ	ขฟ-ช	--ฟช	ถชฟร	-ค-ม	รรร	

ตัวอย่างที่ 34 : ทำนองเขมรไทรโยคที่รับส่งกันอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ห้องที่ 1 – 11

จากนั้นในห้องที่ 11 – 16 ในช่วงนี้สร้างจากทำนองเขมรไทรโยคในท่อน 1 โดยผู้ประพันธ์ตัดโน้ตเหลือเพียงกลุ่มโน้ต F G A G F D เท่านั้น

ในห้องที่ 11 – 13 ทำนองเขมรไทรโยคปรากฏในแนวฟลูต เปียโนทั้งสองมือยังคงบรรเลงอย่างต่อเนื่อง โดยเปลี่ยนจากคอร์ด F เมเจอร์เพิ่มโน้ต G เป็นคอร์ด G ไมเนอร์เพิ่มโน้ต A จากนั้นใน

The image shows a musical score for three instruments: Flute, Violin, and Viola. The score is written in 8/8 time and features a tempo marking of ♩=113. The performance style is indicated as 'legato'. The score is divided into measures 4, 7, and 10. The Flute part has a melodic line with a box around it. The Violin and Viola parts have a harmonic accompaniment with a box around it. The Viola part has a melodic line with a box around it. The score is written in treble clef for Flute and Violin, and bass clef for Viola.

ห้องที่ 14 – 16 เป็นเสมือนกับสร้อยของประโยคเพลง เพื่อส่งไปยัง b

ตัวอย่างที่ 35 : ทำนองที่ผู้ประพันธ์คัดมาจากบทเพลงเขมรไตรโยคเพื่อนำมาใช้ใน
ห้องที่ 11 - 16

ท่อน 1	----	-ค-ถ	-คถ	ชฟ-ช	-ถช	ฟร-ฟ	-ร-ช	ฟฟฟฟ
	-ถ-ค	-ร-ฟ	-ถช	มช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	ฟลชฟ	ถชฟร
	----	--ถ	--ชช	ฟชถค	----	คมรร	----	----
	ครคถ	-ช-ฟ	-ถช	ฟช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	-ถชช	ถชฟร
	----	ชถคร	ฟรฟค	-ร-ฟ	----	ครฟช	ถชถฟ	-ช-ถ
	----	--ค	----	----ถ	ชถคถ	ชฟ-ช	----	----
	ชถชช	ชถชช	ฟชชช	ฟร ฟ	----	ครฟช	-ฟ-ถ	ชชชช
	----	-ค-ถ	-คถ	ชฟ-ช	-ฟช	ถชฟร	-ค-ม	รรรร

ตัวอย่างที่ 36 : ทำนองเขมรไตรโยคในห้องที่ 11 – 13 ของส่วนแม่น้ำในแนวฟลูตไวโอลิน
และวิโอลา และสร้อยประโยคในห้องที่ 14 – 15

2

ทำนองเขมรไตรโยค

Fl.

Vln.

Vla.

สร้อยประโยค

จากนั้นจึงเข้าสู่ส่วน b เริ่มต้นที่ห้องที่ 16 ประโยคเพลงในช่วงตั้งแต่ห้องที่ 16 – 24 ผู้ประพันธ์ได้ตัดทำนองมาจากทำนองเขมรไตรโยคเช่นเดียวกันจากทำนองช่วงหนึ่งในท่อน 2 ในบทเพลงเขมรไตรโยค โดยผู้ประพันธ์นำมาประดับและตัดแปลงทำนองเล็กน้อย โดยแนวทำนองเขมรไตรโยคเริ่มจากจังหวะยกที่แนวเปียโนมือขวาในห้องที่ 16 รูปแบบจังหวะเขบ็ตสองชั้นที่จำลองสายน้ำถูกส่งต่อไปยังแนวไวโอลินกับฟลูต โดยเป็นการรับส่งทำนองระหว่างฟลูตและไวโอลิน จากนั้นใน

ห้องที่ 20 แนวไวโอลินบรรเลงพร้อมกันกับแนวเปียโนมือซ้าย จากนั้นประโยคเพลงในห้องที่ 24 – 29 เริ่มจากจังหวะยกในห้องที่ 24 ประโยคเพลงนี้ ผู้ประพันธ์ดึงทำนองจากเขมรไตรโยคในตอน 1 ของบทเพลง ที่เป็นเหมือนกับการลงเคเดนซ์ของทางดนตรีไทย แต่ผู้ประพันธ์เลือกค้ำไว้ที่ตัว D อยู่ในคอร์ด D ไมเนอร์ 7 เป็นเคเดนซ์ขัด (Deceptive Cadence) ห้องที่ 29 – 31 เป็นสร้อยของประโยคเพลงบรรเลงโดยเปียโน

ตัวอย่างที่ 37 : ทำนองที่ผู้ประพันธ์คัดมาจากตอน 2 ของต้นฉบับบทเพลงเขมรไตรโยค ที่นำมาใช้ในห้องที่ 16 - 24

ห้อง 2	--ร	-ค-ถ	-ฟ-ร	-ค-ถ	ครคถ	-ช-ฟ	--ช	ฟช-ถ
	----	--ค	--ร	มรคถ	-คถ	ชฟ-ช	--ช	-ชชช
	-ช-ถ	-ค-ร	-ค-ม	รรร	----	---ร	-รรร	-ร-ร
	ครคถ	-ช-ฟ	--ช	มช-ถ	คคคค	ครฟช	ฟลชฟ	ลชฟร

ตัวอย่างที่ 38 : ทำนองเขมรไตรโยคที่ผู้ประพันธ์ดัดแปลงนำมาใช้ในบทประพันธ์กระบวนน้ำ ในห้องที่ 16 -24

The image shows a piano score for three systems of music. Each system consists of a treble clef staff and a bass clef staff. The first system starts at measure 16, the second at measure 19, and the third at measure 22. The music is written in treble and bass clefs with various notes and rests. The first system has a dynamic marking of *f* (forte) in the bass clef staff. The second system has a dynamic marking of *f* in the bass clef staff. The third system has a dynamic marking of *f* in the bass clef staff.

ตัวอย่างที่ 39 : ทำนองเขมรไตรโยคที่ใช้ในห้องที่ 24 – 27

ท่อน 1	----	-ค-ถ	-คถ	ขฟ-ช	-ลช	ฟร-ฟ	-ร-ช	ฟฟฟฟ
	-ถ-ค	-ร-ฟ	-ลช	มช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	ฟลชฟ	ลชฟร
	----	---ถ	--คช	ฟชถค	---ร	คมรร	----	----
	ครคถ	-ช-ฟ	-ลช	ฟช-ถ	-คคค	-ฟ-ช	-ลคช	ลชฟร
	----	ชลคร	ฟรฟค	-ร-ฟ	----	ครฟช	ลชถฟ	-ช-ถ
	----	--ค	----	---ถ	ชถคถ	ขฟ-ช	----	----
	ชลชช	ชลชช	ฟลชช	ฟรฟ	----	ครฟช	-ฟ-ถ	ชชชช
	----	-ค-ถ	-คถ	ขฟ-ช	-ฟช	ลชฟร	-ค-ม	รรรร

จากนั้นจึงเข้าประโยคถัดไปที่ห้องที่ 31 – 39 ลักษณะทำนองใช้ทำนองจากเขมรไพรโยคในท่อนที่ 2 เช่นเดียวกับห้องที่ 16 – 24 แต่ผู้ประพันธ์ได้เปลี่ยนบทบาทให้ฟลูตเป็นผู้นำเสนอทำนองในห้องที่ 31 – 35 แล้วจึงส่งต่อทำนองไปยังไวโอลินในห้องที่ 35 – 36 ตามด้วยแนวไวโอลาในห้องที่ 36 – 39 ที่เป็นโน้ตลากยาวแต่เป็นส่วนหนึ่งของทำนอง ในช่วงนี้เปียโนบรรเลงเชบิตสองชั้นจำลองสายน้ำที่มีเคลื่อนไหวมากขึ้น โดยมีอวบบรรเลงเป็นอาร์เปจจาซันและซาลง

ตัวอย่างที่ 40 : การรับส่งทำนองในห้องที่ 31 – 39 เริ่มจากแนวฟลูตส่งไปยังไวโอลิน

The image shows a musical score for measures 31 to 39. It consists of three systems of staves. Each system has three staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), and Viola (Vla.).
 - System 1 (Measures 31-33): The Flute part has a melodic line starting with a quarter rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note C5. The Violin and Viola parts are silent.
 - System 2 (Measures 34-36): The Flute part continues with a quarter note D5, a quarter note E5, a quarter note F5, and a half note G5. The Violin part enters in measure 35 with a half note G4, a half note A4, and a half note B4. The Viola part is silent.
 - System 3 (Measures 37-39): The Flute part has a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, and a half note G4. The Violin part has a half note G4, a half note A4, and a half note B4. The Viola part has a half note G4, a half note A4, and a half note B4. A dynamic marking 'f' is present at the end of the Flute staff in measure 39.

ตามด้วยแนวไวโอลา

ตัวอย่างที่ 41 : เปียโนบรรเลงจำลองสายน้ำที่ไหลเชี่ยวในแนวเปียโนมือขวาเริ่มที่ห้องที่ 31

ในห้องที่ 40 - 46 ผู้ประพันธ์คัดทำนองมาจากท่อนที่ 1 ของบทเพลงเชมรไทรโยค ในช่วงใกล้ๆจบของท่อน 1 เพื่อนำมาเป็นเคเดนซ์กึ่งปิด (Plagal Cadence) ของส่วน b เริ่มจากจังหวะยกในห้องที่ 39 นำเสนอทำนองโดยแนวฟลูต จากนั้นในห้องที่ 40 แนวไวโอลินจึงนำเสนอทำนองในลักษณะของแคนอน จากนั้นจึงส่งต่อทำนองไปยังแนวไวโอลาในห้องที่ 42 จนกระทั่งจบประโยคและจบส่วน b ในห้องที่ 43

ตัวอย่างที่ 42 : ทำนองที่ใช้ในห้องที่ 40 - 46

ท่อน 1	----	-ค-ล	-ค-ล	จฟ-ช	--ลช	ฟร-ฟ	-ร-ช	ฟฟฟฟ
	-ล-ค	-ร-ฟ	--ลช	มช-ล	-คคค	-ฟ-ช	ฟลชฟ	ลชฟร
	----	--ล	--ลช	ฟชลค	--ร	คมรร	----	----
	คคคค	-ช-ฟ	--ลช	ฟช-ล	-คคค	-ฟ-ช	-ลคช	ลชฟร
	----	ชลคค	ฟรฟค	-ร-ฟ	----	คคฟช	ลชลฟ	-ช-ล
	----	--ค	----	--ล	ชลคค	จฟ-ช	----	----
	ชลชช	ชลชช	ฟชลช	ฟร-ฟ	----	คคฟช	-ฟ-ล	ชชชช
	----	-ค-ล	-ค-ล	จฟ-ช	--ฟช	ลชฟร	-ค-ม	รรรร

ตัวอย่างที่ 43 : แคนอนที่นำเสนอโดยฟลูตกับไวโอลินในห้องที่ 40 - 46

ส่วน a' กลับมาอีกครั้งในท้องที่ 44 โดยกลับมาเพียงส่วนเดียวเท่านั้น รูปแบบเข็ติดสองชั้นที่จำลองสายน้ำจากส่วน a กลับมาอีกครั้งในแนวเปียโน โดยเหมือนท้องที่ 1 – 13 ในท้องที่ 46 ฟลูตนำเสนอทำนองต้นเพลงของบทเพลงเขมรไทรโยค จากนั้นจึงส่งต่อไปยังแนวไวโอลินในท้องที่ 48 จังหวะที่ 3 แล้วจึงส่งต่อไปยังจังหวะยกแนววิโอลาในท้องที่ 49 ในท้องที่ 51 ได้ส่งทำนองกลับไปยังแนวไวโอลินอีกครั้ง และส่งกลับมายังแนววิโอลาอีกครั้งในท้องที่ 52 ในจังหวะยก จบประโยคที่ท้องที่ 54

ท้องที่ 56 – 64 เป็นส่วนโคเดตตาของบทเพลง โดยคิดมาทำนองมาจากท่อน 1 ของบทประพันธ์เขมรไทรโยค โดยนำมาดัดแปลงและตัดโน้ตบางตัวออก เริ่มจากแนวฟลูตในท้องที่ 56 จากนั้นจึงส่งต่อไปยังแนวไวโอลินในท้องที่ 58 และสุดท้ายส่งต่อไปยังวิโอลาในท้องที่ 60 จบกระบวนนี้ในท้องที่ 64 และบรรเลงอย่างต่อเนื่องต่อทันทีไปยังกระบวนที่ 3

ตัวอย่างที่ 44 : ทำนองจากเขมรไทรโยคที่คิดมาใช้ในท้องที่ 56 – 64

ท่อน 1	----	-ค-ล	-ค-ล	ขฟ-ช	--ลช	ฟร-ฟ	-ร-ช	ฟฟฟฟ
	-ล-ค	-ร-ฟ	--ลช	มข-ล	-คคค	-ฟ-ช	ฟลลฟ	ลขฟร
	----	---ล	--คช	ฟลลค	---ร	คมรร	----	----
	คคคค	-ช-ฟ	--ลช	ฟช-ล	-คคค	-ฟ-ช	-ลคช	ลขฟร
	----	ขลลล	ฟรฟค	-ร-ฟ	----	คคฟช	ลลลฟ	-ช-ล
	----	---ค	----	---ล	ขลลลล	ขฟ-ช	----	----
	ขลลลช	ขลลลช	ฟลลลช	ฟร-ฟ	----	คคฟช	-ฟ-ล	ขชชชช
	----	-ค-ล	-ค-ล	ขฟ-ช	--ฟช	ลลลล	-ค-ม	รรรร

ตัวอย่างที่ 45 : การรับส่งทำนองในโคเดตตาห้องที่ 56 – 64 โดยเริ่มจากฟลูต ไวโอลิน และ วิโอลาตามลำดับ

3.4.3 อรรถาธิบายกระบวนที่ 3 “ลม”

มีสังคีตลักษณะแบบสองตอนย้อนกลับ

ส่วน A

บรรยายถึงลมที่สงบนิ่ง เป็นลมเอื่อยๆเย็นๆที่มากระทบกับเสียงโหมบายลมเกิดเป็นเสียงกระทบกัน อยู่ในอัตรา 3/4 มีคำกำกับว่า Adagio มีความเร็วอยู่ที่ตัวดำเท่ากับ 40 โดยบรรเลงบรรเลงอย่างต่อเนื่อง มาจากกระบวนน้ำ เหมือนกับว่าน้ำได้ระเหยขึ้นไปเป็นไออยู่ในลม

เริ่มด้วยอินโทรดักชั่นของส่วน A ตั้งแต่ห้องที่ 1 – 17 มีเนื้อหาที่บางเป็นอย่างมาก เพื่อให้สอดคล้องกับความเบาบางของลม ในช่วงอินโทรดักชั่น นี้ให้ความรู้สึกค่อนข้างคลุมเครือ เริ่มต้นในห้องที่ 1 ด้วยแนวฟลูตบรรเลงเสียงจำลองเสียงลม ด้วยเทคนิคการบรรเลงโดยปราศจากเนื้อเสียง ซึ่งเป็นเทคนิคที่ต้องใช้การฝึกฝนในระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันแนวไวโอลินบรรเลง อาร์ทีฟิเชียล ฮาร์โมนิกเสียง F# ในห้องแรกของกระบวน ตามด้วยวิโอลาบรรเลง อาร์ทีฟิเชียล ฮาร์โมนิก เช่นเดียวกันในห้องที่ 2 โดยบรรเลงโน้ตตัว D แนวไวโอลินและวิโอลาบรรเลงจำลองความสงบนิ่งของลม จากนั้นในห้องที่

3 เปียโนบรรเลงโน้ต A# และโน้ต F# กลุ่มโน้ตในแนวเปียโนผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงเสียงโอบายกระดิ่งลมที่ลมมากกระทบเบาๆ เมื่อนำโน้ตแนวไวโอลิน วิโอลาและเปียโนมารวมกัน วิเคราะห์ออกมาเป็นคอร์ด D ออกเมนเทต ผู้ประพันธ์เลือกเปิดกระบวนด้วยคอร์ดออกเมนเทต เนื่องจากต้องการให้สื่อถึงความรู้สึกเว้งว้าง โดยทั้ง 4 แนวบรรเลงด้วย ระดับความดังเบาเพียงระดับ PP เท่านั้น ทั้ง 4 แนวบรรเลงกลุ่มโน้ต D ออกเมนเทต อย่างต่อเนื่อง

จนกระทั่งห้องที่ 9 ฟลูตนำเสนองานของส่วนอินโทรดักชั่นมีลักษณะค่อนข้างเคลื่อนไหว ทำนองนี้ผู้ประพันธ์ต้องการจำลองใบไม้ที่ปลิวไปตามลม ถึงแม้จะอยู่ในอัตราจังหวะ 3/4 ผู้ประพันธ์ประพันธ์ทำนองที่ประกอบไปด้วย จังหวะซัด และจังหวะยก เพื่อลดความชัดเจนของจังหวะตก เสียงโอบายกระดิ่งลมจากแนวเปียโนปรากฏอย่างต่อเนื่องเป็นท่วงๆให้ความรู้สึกคล้ายกับการอิมโพรไวส์ จากนั้นในห้องที่ 15 มีการเปลี่ยนคอร์ดวิเคราะห์ออกมาได้ว่าเป็นคอร์ด C เมเจอร์ 7 ทบ 9 จากนั้นตามด้วยคอร์ด A เมเจอร์ ในห้องที่ 17 ซึ่งทำหน้าที่เป็น โดมินันท์ มีการ ยืดจังหวะช้าลง เพื่อนำเข้าสู่ ส่วน A

ตัวอย่างที่ 46 : กลุ่มโน้ตที่สร้างจากคอร์ดออกเมนเทตและโมทีฟของโอบายกระดิ่งลมใน

ห้องที่ 1 - 3

ตัวอย่างที่ 47 : แนวทำนองในช่วงอินโทรดักชั่นนำเสนอโดยแนวฟลูตในห้องที่ 9 - 11

ส่วน A เริ่มต้นที่ห้องที่ 18 อยู่ในบันไดเสียง D เมเจอร์ อย่างชัดเจนจากแนวเปียโนมือซ้าย โดยมีโดมินันท์นำมาจากห้องสุดท้ายของส่วนอินโทรดัคชั่นส่วน A เป็นการบรรยายสายลมที่อ่อนหวาน ฟลูตรับบทบาทเป็นผู้นำเสนอทำนอง ผู้ประพันธ์เลือกให้แนวฟลูตเป็นเครื่องเอกเนื่องจากเป็นเครื่องเป่าลมไม้เดียวที่สามารถนำเสนอเสียงลมได้ใกล้เคียงและไพเราะ ไวโอลิน วิโอลา และเปียโน บรรเลงโอบอุ้มแนวฟลูตไว้ เริ่มต้นจากห้องที่ 18 แนวไวโอลินและวิโอลาบรรเลงโน้ตในลักษณะบันไดเสียงโครมาติกขาลงโดยประสานกันเป็นขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค จำลองให้เห็นใบไม้ที่ร่วงหล่นเมื่อลมมากระทบ เปียโนมือขวายังคงบรรเลงจำลองเสียงโอบายกระดิ่งลม แต่ปรับอยู่ในรูปแบบ บรรเลงคอร์ดแยก โดยเปียโนบรรเลงเป็นฮีโมโกลา โดยให้ความรู้สึกเหมือน $2/4$ ใน $3/4$

ห้องที่ 22 – 33 ฟลูตนำเสนอทำนองของ A เป็นทำนองที่ให้ความรู้สึกอ่อนหวานและอบอุ่น เหมือนกับลมอ่อนๆในฤดูร้อน แนวไวโอลินและวิโอลายังคงบรรเลงลักษณะโครมาติกขาลงอย่างต่อเนื่อง แนวเปียโนมือขวายังคงบรรเลงจำลองเสียงโอบายกระดิ่งลมที่ปรับรูปแบบจังหวะเป็น จังหวะชัด สลับกับกลุ่มเข็บบัตหนึ่งชั้น เปียโนมือซ้ายบรรเลงตัว D ยาวโดยใช้เพดัล รูปแบบจังหวะของเปียโนมือขวาอาจไม่ได้ยินจังหวะตกที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงความไม่แน่นอนของลม ในช่วงนี้มีการใช้คอร์ดทบ 7 และคอร์ดทบ 9 อยู่บ่อยครั้งเนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการความคลุมเครือของเสียงประสาน ห้องที่ 31 – 33 เปียโนมือซ้ายบรรเลงคอร์ดเดินจาก ii 7 – V add 9 Sus 4 – I 7 พร้อมกับการเล่นโน้ตเข็บบัต 3 ชั้นในแนวฟลูต เป็นการลงเคเดนซ์ปิดสมบูรณ์ (Perfect Cadence) เพื่อจบส่วน A แนวไวโอลินและวิโอลาบรรเลงบันไดเสียงโครมาติกขาลงอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งในห้องที่ 37 การบรรเลงด้วยฮาร์โมนิกกลับมาอีกครั้ง จากนั้นจึงค้างยาวด้วยคอร์ด D ออกเมนเทตจนถึงห้องที่ 40

จากนั้นในห้องที่ 41 เปียโนมือขวาบบรรเลงโมทีฟของโอบายกระดิ่งลมด้วยขั้นคู่ 2 ไมเนอร์ ยาวจำนวน 4 ห้องก่อนเข้าสู่ส่วน B ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงลมที่นิ่งก่อนที่ลมพายุจะพัดโหมกระหน่ำในส่วน B

ตัวอย่างที่ 48 : ทำนองในแนวฟลูตตั้งแต่ห้องที่ 22 – 33 ที่สื่อถึงสายลมที่อ่อนหวานและอบอุ่น

ตัวอย่างที่ 49 : โครมาติกขาลงในแนวไวโอลินและไวโอลาที่จำลองการร่วงหล่นของใบไม้ในห้องที่ 18 – 21

ตัวอย่างที่ 50 : จำลองเสียงโน้บายกระดิ่งลมที่ปรากฏในส่วน A แนวเปียโนมือขวาในห้องที่ 16 – 21

เดี่ยวและเศร้า ผู้ประพันธ์จึงเลือกบันไดเสียงนี้ เพื่อให้ส่วน B มีบุคลิกที่จริงจัง เสียงประสานในส่วน B จะเดินเป็นขั้นบันไดและโครมาติกเป็นส่วนใหญ่

ตัวอย่างที่ 52 : โหมตีฟไ้ไปไม้ที่ร่วงหล่นที่ร่วงหล่นจากส่วน A ที่ปรากฏในแนวเปียโนมือซ้าย

The image shows a musical score for piano, measures 47 to 51. The score is written for the left hand (bass clef) and right hand (treble clef). The key signature is one sharp (F#). The time signature is 3/4. The melody in the right hand is marked with a forte (f) dynamic. The bass line in the left hand features a 'Motif of the falling leaves' which is a descending chromatic scale. The score is marked with dynamics like 'f' and 'mf'. The score is divided into four systems, each with two staves. The first system starts at measure 47 and ends at measure 48. The second system starts at measure 49 and ends at measure 50. The third system starts at measure 51 and ends at measure 52. The fourth system starts at measure 53 and ends at measure 54. The 'Motif of the falling leaves' is highlighted in a box in the first system.

ประโยคเพลงแรกเริ่มต้นที่ห้องที่ 47 – 51 นำเสนอทำนองโดยแนวเปียโนมือขวา ทำนองมีลักษณะเป็นตัวดำประจุดสลับกับเข้บ็ต 2 ชั้น แนวเปียโนมือซ้ายบรรเลงโหมตีฟไปไม้ที่ร่วงหล่น ในรูปแบบจังหวะเข้บ็ต 1 ชั้นสามพยางค์ ศูนย์กกลางเสียงอยู่ที่ B ไมเนอร์ โดยสังเกตได้จากแนวเบสในแนวเปียโนมือซ้ายที่มีเครื่องหมายเน้นจังหวะ แนวเปียโนในช่วงนี้ต้องอาศัยการฝึกฝนพอสมควร เนื่องจากมือซ้ายบรรเลงเป็นสามพยางค์ แต่ในขณะที่เดียวกัน แนวมือขวาบรรเลงตัวเข้บ็ต 1 ชั้นประจุดสลับกับเข้บ็ต 2 ชั้น ซึ่งเข้บ็ตสองชั้นกับสามพยางค์ต้องมีความเหลื่อมกัน แนวไวโอลานำเสนอบันไดเสียงโครมาติกขาขึ้นและลงในรูปแบบจังหวะหกพยางค์เป็นโหมตีฟของพายุซึ่งผู้ประพันธ์ได้ศึกษาแนวคิดการจำลองพายุมาจากผู้ประพันธ์ที่มีชื่อเสียงหลายๆ ท่าน จากนั้นในห้องที่ 49 ไวโอลินจึงนำเสนอโหมตีฟของพายุด้วยบันไดเสียงโครมาติกขาขึ้นและลงเป็นการเดินสวนทางกับแนวไวโอลา จากนั้นในห้องที่ 51 แนวฟลูตจึงนำเสนอโหมตีฟของลมพายุบ้างในทิศทางเดียวกับไวโอลา โดยที่แนวไวโอลินหยุดพัก 1 ห้อง เป็นการรับส่งเป็นห่วงๆ

ตัวอย่างที่ 53 : การรับส่งโมทีฟของลมพายุในครั้งที่ 48 – 52 ระหว่างแนวฟลูต ไวโอลิน และไวโอลา

ครั้งที่ 52 ไวโอลินกลับมาอีกครั้งโดยบรรเลงพร้อมกับแนวฟลูตในทิศทางเดียวกัน ไวโอลาหยุดพัก ครั้งที่ 52 - 53 วิเคราะห์คอร์ดได้ว่าเป็น คอร์ดทาบ 7 ออกเมเนต โดยมีโน้ตพื้น (Root) เป็น โน้ตตัว A อาจมองได้ว่าอยู่ในบันไดเสียง B เนเจอร์ลไมเนอร์ ซึ่งตัวที่ 7 ไม่ปรับขึ้นครึ่งเสียง

จากนั้นในครั้งที่ 54 กลับมาที่คอร์ด B ไมเนอร์ อีกครั้ง โดยแนวไวโอลากลับมาบรรเลงอีกครั้ง ในขณะที่แนวไวโอลินบรรเลงต่อเนื่อง และฟลูตหยุดพัก

ครั้งที่ 55 – 56 ในแนวเปียโนทั้งสองมือบรรเลงเบาอย่างทันทีทันใด และมีการเปลี่ยนคอร์ดไปยังคอร์ด C# ซึ่งเป็นคอร์ด ii ของ B แต่ไม่สามารถวิเคราะห์ชนิดได้ชัดเจนเนื่องจากมีโน้ตไม่ครบจำนวน แนวไวโอลินและไวโอลาหยุดชั่วคราวเหลือแต่แนวฟลูตบรรเลงบันไดเสียง C# โครมาติกขาลง จากนั้นในครั้งที่ 57 – 58 ในแนวเปียโนดังขึ้นอย่างทันทีทันใด เป็นการสะท้อนของครั้งที่ 55 – 56 แสดงให้เห็นถึงลมกระโชก และความไม่แน่นอนของลม

ตัวอย่างที่ 54 : การสะท้อนในท้องที่ 55 – 58

ท้องที่ 59 - 60 กลับมาที่คอร์ด B อีกครั้ง แต่เป็น B ดิมมินิชท์ โดยสังเกตได้จากแนวเปียโนมือขวาที่บรรเลงทำนองเป็น อาร์เปจโจ ของ B ดิมมินิชท์ แนวฟลูตบรรเลงบันไดเสียง B โครมาติกขาขึ้นในท้องที่ 59 ตามด้วยไวโอลาบรรเลงบันไดเสียง F โครมาติกขาลงในท้องที่ 60

จากนั้นในท้องที่ 61 – 63 การเดินของแนวเบสเดินเป็นบันไดเสียงโครมาติกขาลงจาก C# C และ B ตามลำดับ

ตัวอย่างที่ 55 : แนวเบสในเปียโนมือซ้ายในท้องที่ 61 – 63 ที่เดินเป็นโครมาติกจาก C# C และ B ตามลำดับ

ในท้องที่ 65 – 68 เป็นทำนองจากประโยคแรกของส่วน B จากท้องที่ 48 – 51 กลับมาอีกครั้ง โดยกลับมาเพียง 4 ท้อง จากนั้นจึงเบาอย่างทันทีทันใดในท้องที่ 69 จากท้องที่ 69 – 81 มีการเดินคอร์ดดิมมินิชท์ โดยเคลื่อนที่ในลักษณะบันไดเสียงโครมาติก และมีการเพิ่มระดับความดังเบาทีละขั้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นและบีบคั้น โดยเริ่มจากท้องที่ 69 เริ่มที่ตัว A ในแนวเปียโนมือซ้ายด้วยระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ P เช่นเดียวกับแนวไวโอลินที่บรรเลงบันไดเสียง A โครมาติกขาขึ้นแนวไวโอลาบรรเลงบันไดเสียง Eb โครมาติกขาขึ้น และ A โครมาติกขาขึ้นในลักษณะ fp จึงวิเคราะห

ได้ว่าเป็นขั้นคู่ 5 ดิมมิชชท์ จากนั้นจึงเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่องในลักษณะโครมาติกจนกระทั่งค้างที่ F# ดิมมิชชท์ที่ห้องที่ 78 - 81 ในห้องที่ 76 ฟลูตรับช่วงการบรรเลงโมทีฟของพายุจากแนวไวโอลินและไวโอลา ไวโอลินและไวโอลาเปลี่ยนลักษณะการบรรเลงเป็นโน้ตตัวดำที่มีเครื่องหมายเน้นจังหวะจนกระทั่งห้องที่ 81

ตารางแสดงการเดินคอร์ดและระดับความดังเบาในห้องที่ 69 – 78

หมายเลขห้อง	แนวเบส	ระดับความดังเบา	หมายเลขห้อง	แนวเบส	ระดับความดังเบา
69	A	P	74	D	mf
70	Bb	P	75	Eb	F
71	B	mp	76	E	F
72	C	mp	77	F	ระดับความดังเพิ่มขึ้น
73	Db	mf	78	F#	ระดับความดังเพิ่มขึ้น

ตัวอย่างที่ 56 : การเดินเบสตั้งแต่ห้องที่ 69 – 78 ในสกอรัของบทประพันธ์

ในครั้งที่ 82 ทำนองในช่วงต้นของส่วน B กลับมาอีกครั้ง โดยนำกลับมาเพียง 4 ห้องเท่านั้น ยังคงอยู่ในบันไดเสียง B ไมเนอร์ ช่วงห้องที่ 82 – 97 เป็นเหมือนกับโคดาของส่วน B และยังเป็นส่วนเชื่อมกลับไปยังส่วน A โดยแนวเปียโนบรรเลงวโนตีฟของทำนองอย่างต่อเนื่องโดยมีการใช้เทคนิคตัดทำนองให้สั้นลงจนเหลือเพียงวโนตีฟสั้นๆ ในครั้งที่ 90 ระดับความดังเบาลดระดับลง วโนตีฟของโอบายกระดิ่งลมเริ่มปรากฏอีกครั้งในแนวเปียโนมือขวาเพื่อแสดงให้เห็นถึงพายุที่สลายตัวไปเหลือเพียงลมแผ่วๆ เท่านั้น แนวฟลูตบรรเลงบันไดเสียง B โครมาติกขาลงยาว 2 ห้องและค้างที่ตัว B ในครั้งที่ 92 จากนั้นแนวไวโอลินมารับช่วงต่อจากแนวฟลูตในครั้งที่ 92 และส่งต่อไปยังแนวไวโอลาให้ครั้งที่ 94 จากนั้นในครั้งที่ 96 แนวฟลูต ไวโอลินและไวโอลาบรรเลงโน้ตตัว B พร้อมกัน

ตัวอย่างที่ 57 : วโนตีฟสั้นๆของทำนอง B และเสียงกระดิ่งลมที่เริ่มกลับมาในแนวเปียโนในส่วนโคดาของส่วน B

ส่วน A'

เริ่มต้นที่ครั้งที่ 98 โดยกลับมาเพียงส่วนหนึ่งของอินโทรดักชั่นของส่วน A เท่านั้น โครงสร้างเหมือนกับอินโทรดักชั่นของส่วน A แต่มีการย้ายศูนย์กลางเสียงไปจาก D เป็น B ซึ่งเป็นศูนย์กลางเสียงที่ต่อเนื่องมาจากส่วน B เริ่มจากครั้งที่ 98 แนวไวโอลินลากตัว D# ด้วยเทคนิคการบรรเลงอาร์ทีฟิเชียล ฮาร์โมนิก (Artificial Harmonic) ยาวในระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ P จากนั้นแนวไวโอลาจึงตามเข้ามาในครั้งที่ 99 โดยลากตัวโน้ต B ซึ่งเป็นศูนย์กลางเสียงด้วยเทคนิคอาร์ทีฟิเชียล ฮาร์โมนิก ในระดับความดังเบาที่ระดับ P เช่นเดียวกับไวโอลิน ครั้งที่ 100 เปียโนมือขวาบรรเลงวโนตีฟของโอบายกระดิ่งลมโน้ตตัว G กับ Eb ซึ่งเป็นโน้ตเอ็นฮาร์โมนิก กับ Fx และ D# เมื่อนำมารวมกันกับแนวไวโอลินและไวโอลาจึงปรากฏเป็นคอร์ด B ออกเมณฑ จากนั้นทำนอง ของส่วนนี้ปรากฏในครั้งที่ 106 ผู้ประพันธ์เลือกใช้ Cb เมเจอร์ ซึ่งวโนตีฟเอ็นฮาร์โมนิก กับ B เมเจอร์ เนื่องจากเป็นโน้ตที่อ่านง่ายกว่าสำหรับนักดนตรี ฟลูตนำเสนอทำนองต่อเนื่องจนกระทั่งครั้งที่ 113 เหลือเพียงคอร์ด B ออกเมณฑลากยาว ในครั้งที่ 113 ฟลูตบรรเลงเทคนิคจำลองเสียงลมอีกครั้งยาว 7 ห้อง พร้อมกับเสียงโอบายกระดิ่งลมที่ปรากฏอย่างต่อเนื่อง โดยมีระดับเสียงที่สูงอย่างมาก และมีการลดระดับความดังเบาเป็นขั้นบันไดเพื่อจำลองเสียงลมที่แผ่วลงจนหายไป

3.4.4 อรรถาธิบายกระบวนที่ 4 “ไฟ”

มีสังคีตลักษณะแบบพิวักผสมกับสังคีตลักษณะทรงโค้ง

ผู้ประพันธ์แบ่งเป็นส่วนย่อยตามสังคีตลักษณะแบบโค้งเพื่อสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ผู้ประพันธ์ใช้อักษรอารบิกเพื่อแทนแต่ละส่วน (เครื่องหมาย “ ’ ” หมายถึงส่วนที่ย้อนกลับ) โดยสามารถแบ่งออกได้เป็นทั้งหมด 18 ส่วนย่อยๆดังนี้

ส่วน A - ตอนนำเสนอ (Exposition)

มีคำกำกับว่า Vigorously หมายความว่าบรรเลงอย่างกระฉับกระเฉงและมีกำลัง มีอัตราความเร็วอยู่ที่ตัวขาวเท่ากับ 72 ในอัตราจังหวะ 4/4 ส่วน A เมื่อเทียบกับพิวัก จะอยู่ในส่วนของ Exposition โดยเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 1 – 6 เป็นการนำเสนอ ทำนองเอก เป็นครั้งแรก โดยนำเสนอครั้งแรกในเปียโนมือซ้าย ทำนองเอก มีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ F เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากผู้ประพันธ์เลือกโน้ตจากคำว่า Fire ซึ่งมีตัว F เป็นอักษรขึ้นต้น เมื่อสังเกตในหลายๆภาษาก็มีการใช้ตัว F เป็นพยัญชนะตัวแรกในหลายๆภาษา เช่น Fire จากภาษาอังกฤษ Fuoco ในภาษาอิตาลี Feu ในภาษาฝรั่งเศส Feuer ในภาษาเยอรมัน แม้กระทั่งคำว่าไฟในภาษาไทยที่ออกเสียงเหมือนกับตัวอักษร F ในภาษาอังกฤษ ผู้ประพันธ์จึงเลือกใช้ F เป็นศูนย์กลางเสียงแรกของกระบวน ผู้ประพันธ์ผสมผสานหลากหลายบันไดเสียงเพื่อให้เกิดเสียงที่แปลกใหม่ ประโยคแรกเริ่มจากห้องที่ 1- 2 มีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ F อย่างชัดเจน วิเคราะห์ออกได้ว่าเป็นบันไดเสียง F เมเจอร์ ขาลง จากนั้นห้องที่ 2 จังหวะที่ 4 จนถึงห้องที่ 4 จังหวะที่ 2 ผู้ประพันธ์ใช้บันไดเสียง F โอลโทน ขาลงโดยเรียงลำดับจาก Eb Db C B A G F ตามลำดับ และในห้องที่ 4 จังหวะที่ 3 ถึงห้องที่ 5 จังหวะที่ 2 ผู้ประพันธ์ใช้บันไดเสียง F ออกคาโทนิค ขาขึ้นโดยเรียงลำดับจาก F G Ab Bb Cb Db ห้องที่ 5 จังหวะที่ 3 เป็นการใช้ออกคาโทนิค และห้องที่ 6 จังหวะที่ 3 ใช้ D โอลโทน เพื่อส่งต่อและย้ายศูนย์กลางเสียงไปยังส่วน B

ตัวอย่างที่ 58 : ทำนองของทำนองเอกตั้งแต่ห้องที่ 1 – 6 ในแนวเปียโนมือซ้าย

The image shows a musical score for two piano parts. The top part is labeled 'Piano' and the bottom part is labeled 'Pno.'. Both parts are in 4/4 time. The key signature has one flat (F major/D minor). The score consists of six measures. The first measure has a whole rest in the right hand and a half note F in the left hand. The second measure has a whole rest in the right hand and a half note G in the left hand. The third measure has a whole rest in the right hand and a half note A in the left hand. The fourth measure has a whole rest in the right hand and a half note B in the left hand. The fifth measure has a whole rest in the right hand and a half note C in the left hand. The sixth measure has a whole rest in the right hand and a half note D in the left hand. The dynamic marking is mf (mezzo-forte).

ส่วน B – ตอนนำเสนอ

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 7 - 12 แนวฟลูตนำเสนอ ทำนองเอกตอบ โดยย้ายศูนย์กลางเสียงมาที่ C# ซึ่งโดยปกติตามธรรมเนียมในยุคบาโรก ทำนองเอกตอบ ต้องมีความสัมพันธ์เป็นขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค หรือ 4 เพอร์เฟคเท่านั้น แต่เนื่องด้วยผู้ประพันธ์รับแนวคิดจากนักประพันธ์ร่วมสมัยหลายๆท่าน ผู้ประพันธ์จึงตัดแปลงโดยยังคงมีความสัมพันธ์เป็นคู่ 5 แต่ผู้ประพันธ์เลือกใช้คู่ 5 ออกเมนเทตแทนขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค เนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการใช้ขั้นคู่ออกเมนเทตเพื่อให้ความรู้สึกถึงความน่าพิศวงของไฟ ในแนวเปียโนมือขวาปรากฏทำนองใหม่ ซึ่งผู้ประพันธ์จะเรียกว่าทำนอง b โดยมีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ C# เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 59 : ทำนองเอกตอบ ในแนวฟลูต และ ทำนอง b ในแนวเปียโนมือซ้าย

ส่วน C – ตอนนำเสนอ

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 13 - 18 ทำนองเอก ปรากฏในแนวไวโอลิน โดยกลับมาอยู่ที่ศูนย์กลางเสียง F อีกครั้งตามแบบแผนของพิวก์ ปรากฏทำนองใหม่ในแนวฟลูต และแนวเปียโนมือซ้ายและการบรรเลงคอร์ด ในแนวเปียโนมือขวา ซึ่งผู้ประพันธ์แทนทำนองใหม่ในแนวฟลูตว่าทำนอง c1 และทำนอง c2 แทนทำนองใหม่ที่ปรากฏในแนวเปียโนมือซ้ายเพื่อไม่ให้เป็นการสับสน เนื่องจากทำนองย่อยๆนี้จะปรากฏอยู่บ่อยครั้งในกระบวนนี้ ลักษณะทำนอง c1 มีลักษณะคล้ายกับ ทำนองเอก ส่วนทำนอง c2 จะมีลักษณะเป็นบรรเลงคอร์ดแยกที่สร้างจากบันไดเสียง F เนเจอร์ลัล ไมเนอร์ซาลง

ตัวอย่างที่ 60 : ทำนอง c1 ในแนวฟลูตและทำนอง c2 ในแนวเปียโนมือซ้าย

ส่วน D – ตอนนำเสนอ

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 19 – 24 โดยทำนองเอกตอบปรากฏอยู่ในแนวไวโอลินในศูนย์กลางเสียง C# เช่นเดียวกับ ทำนองเอกตอบ ในส่วน B ในขณะนี้ ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิค Stratification คือการเรียงซ้อนทำนองเป็นชั้นๆ โดยมีทำนอง b ปรากฏอยู่ในแนวไวโอลา และนอกจากนี้ยังมีทำนอง c2 ปรากฏในแนวฟลูตอีกด้วย ซึ่งทั้งสองทำนองอยู่ในศูนย์กลางเสียง C# เช่นเดียวกัน แนวเปียโนทั้งสองมือบรรเลง การบรรเลงคอร์ด ที่มีลักษณะจังหวะเป็นเซบ็ต 1 ชั้นสลับกับตัวดำ โดยใช้คอร์ดชั้นคู่ 4 เรียงซ้อนทั้งหมด โดยดำเนินคอร์ดเป็นบันไดเสียง C# เมเจอร์ สังเกตได้จากแนวเบสในเปียโนมือซ้าย และแนวเปียโนมือขวาที่เดินลงเป็นขั้นบันได

ตัวอย่างที่ 61 : การเรียงซ้อนของทำนองเอกตอบทำนอง b และ c2 ในห้องที่ 19 – 24

The musical score example 61 consists of three staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), and Viola (Vla.). The Flute staff is labeled 'Melody c2' and the Viola staff is labeled 'Melody b'. The Violin staff is labeled 'Answer'. The score spans measures 19 to 24, with a measure number '3' at the end of the Flute staff.

ส่วน E – ส่วนเชื่อมเข้าสู่ตอนกลาง (Middle Section)

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 25 – 28 เป็นเสมือนกับส่วนเชื่อมไปยังส่วน F มีลักษณะในแนวเปียโน เป็นการบรรเลงคอร์ดที่ลดระดับลง และในแนวฟลูตบรรเลงลักษณะคอร์ดแยก ในแนวไวโอลินและไวโอลา บรรเลงโน้ตตัวขาวเป็นบันไดเสียงขาลง การดำเนินคอร์ดในส่วน D เป็นดำเนินคอร์ดขาลงจากคอร์ด E เพื่อส่งไปยังศูนย์กลางเสียง A ที่ส่วน F โดยไม่มีทำนองหลักใดๆปรากฏ นอกจากนี้ยังคงลดระดับความดังเบายาวจนกระทั่งเข้าสู่ส่วน F

ตัวอย่างที่ 62 : ส่วน E ที่เป็นส่วนเชื่อมตั้งแต่ห้องที่ 25 – 28

Transition

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

25

28

ส่วน F ตอนกลาง - ช่วงทำนองเอก

เข้าสู่ช่วงตอนกลาง โดยเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 29 – 34 ในส่วนนี้แนวไวโอลินหยุดพัก เหลือเพียงฟลูต ไวโอลินและแนวเปียโนทั้งสองมือ มีรูปพรรณแบบโฮโมโฟนี โดยแนวฟลูต บรรเลงต่อเนื่องมาจากส่วน E จากนั้นจึงหยุดพักที่ห้องที่ 29 แนวไวโอลินนำเสนอทำนองเอก โดยมีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ A ในส่วนนี้ ระดับความดังเบาลดลงต่อเนื่องมาจากส่วน E มาอยู่ที่ *mp* ในแนวไวโอลินซึ่งนำเสนอทำนองและ *p* ในแนวเปียโนซึ่งบรรเลงเป็น การบรรเลงคอร์ด ที่สร้างจากขั้นคู่ 4 เรียงซ้อนจากนั้นในห้องที่ 32 – 34 เพิ่มระดับความดังขึ้นจนกระทั่งเข้าสู่ส่วน G

ตัวอย่างที่ 63 : ทำนองเอกนำเสนอโดยแนวไวโอลินในห้วงที่ 29 – 34

The musical score for Example 63 consists of three systems of staves for Flute (Fl.), Violin (Vln.), and Viola (Vla.).
 - System 1 (Measures 28-30): Flute and Violin parts. Measure 28 has a box 'A' above it. Measure 29 is marked 'p Middle entry'. Measure 30 is marked 'mp'.
 - System 2 (Measures 31-32): Violin and Viola parts. Measure 31 is marked 'f'.
 - System 3 (Measures 33-34): Violin and Viola parts. Measure 33 is marked 'f'.
 The Flute part is mostly silent in measures 31-34.

ส่วน G ตอนกลาง - ช่วงต่าง (Episode)

ในส่วนนี้เป็นเอพิโซดของพิวัก หรืออาจมองได้ว่าเป็นส่วนเชื่อมไปสู่ส่วน H โดยเริ่มตั้งแต่ห้วงที่ 35 – 42 มีระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ F โดยแนวไวโอลินกับเปียโนบรรเลงอย่างต่อเนื่องจากส่วน F แนวฟลูตและไวโอลายังคงหยุดพัก แนวไวโอลินนำเสนอแนวทำนองที่ดัดแปลงมาจากทำนอง c2 โดยยังมีศูนย์กลางเสียงที่ A ต่อเนื่องมาจากส่วน F โดยทำนอง c2 ที่ดัดแปลงมีลักษณะเป็นซีควนซ์ในบันไดเสียงโครมาติก โดยเริ่มจาก A G# G F# และ E ตามลำดับ

ตัวอย่างที่ 64 : ซีควนซ์ ในบันไดเสียงโครมาติกที่ปรากฏในส่วน G ในแนวเปียโนมือซ้าย

ส่วน H ตอนกลาง – ช่วงทำนองปลอม (Episode)

ในส่วนนี้เป็นช่วงทำนองปลอมของพิวักระดับความดังเบาอยู่ในระดับ *mf* เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 43 – 50 โดยแนวฟลูตเป็นผู้เสนอทำนองปลอม ยังคงไม่ย้ายศูนย์กลางเสียงจาก A โดยทำนองของทำนองเอก ปรากฏเพียง 3 ห้อง จากนั้นทำนองจึงเปลี่ยนไปอยู่ในลักษณะการไล่บันไดเสียง และนอกจากนี้ยังมีการเลียนแบบ (Imitation) ระหว่างแนวฟลูตกับไวโอลาในลักษณะแคนนอนตั้งแต่ห้องที่ 46 จนกระทั่งห้องที่ 51 ในส่วน I แนวเปียโนทั้งสองมือ บรรเลงในลักษณะบันไดเสียงในจังหวะเขปต์ 1 ชั้น โดยเดินในลักษณะเดินสวนทาง จากนั้นในห้องที่ 49 – 50 เพิ่มระดับความดัง จนกระทั่งเข้าสู่ส่วน I

ตัวอย่างที่ 65 : การเลียนแบบระหว่างแนวฟลูตกับไวโอลา

ส่วน I ตอนกลาง – ช่วงทำนองเอก

เป็นช่วงทำนองเอกของพิวัก เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 51 – 56 เป็นการนำเสนอทำนองเอก อย่างครบถ้วนในแนวฟลูตและไวโอลา ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Ab โดยทั้งสองแนวประสานกันเป็นขึ้นคู่ 5 เพอร์เฟค เสียงประสานในช่วงนี้ เป็นการเดินคอร์ดบันไดเสียงโครมาติกขาลงจาก G# G F# F E D# D

ตามลำดับ โดยสังเกตได้จากแนวเปียโนทั้งสองมือที่บรรเลงเป็นกลุ่มคอร์ดที่แนวเบสเคลื่อนเป็นบันไดเสียงโครมาติก จากนั้นในท่อนที่ 55 – 56 ความดังเบาลดระดับลงจนกระทั่งเข้าสู่ส่วน J

ตัวอย่างที่ 66 : การเดินคอร์ดในแนวเปียโนทั้งสองมือที่บรรเลงเป็นกลุ่มคอร์ดที่แนวเบสเคลื่อนเป็นบันไดเสียงโครมาติกในท่อนที่ 51 – 56

The musical score consists of three systems of piano notation. The first system (measures 49-51) shows a chromatic bass line in the left hand and a melody in the right hand. The second system (measures 52-54) continues the chromatic bass line with block chords in the right hand. The third system (measures 55-56) shows the bass line continuing and the right hand playing a melody. Dynamics include forte (f) and piano (p).

ส่วน J ตอนกลาง – ช่วงทำนองปลอม

เป็นส่วนยอดของสังคีตลักษณะทรงโค้ง และเป็นช่วงทำนองปลอมขนาดใหญ่ของพิวก์โดยมีความยาวมากที่สุดในทุกส่วนของกระบวน โดยเริ่มตั้งแต่ท่อนที่ 57 – 79 เป็นช่วงที่ไพเราะที่สุด และมีรูปพรรณษาที่สุดในกระบวนไพ่อีกด้วย โดยทำนองสร้างจากโมทีฟของทำนองเอก ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคแคนนอนและการเลียนแบบ เนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงรูปพรรณษาของไฟที่มีหลายชั้นมีการใช้โมดและมีการย้ายศูนย์กลางเสียงอย่างฉับพลันโดยแบ่งเป็นส่วนย่อยตามประโยคเพลงและศูนย์กลางเสียง ดังนี้

เริ่มตั้งแต่ท่อนที่ 57 – 59 มีระดับความดังเบาอยู่ในระดับ p ในช่วงนี้ผู้ประพันธ์ใช้โมดโดเรียน สังเกตได้จากแนวเบสในเปียโนมือซ้ายที่บรรเลงย้าตัว D แนวเปียโนมือขวาบรรเลงเป็นบรรเลงคอร์ดแยก ทำนองในส่วนนี้สร้างจากโมทีฟของ ทำนองเอก โดยตัดเหลือเพียงส่วนต้นเท่านั้น เริ่มจากท่อนที่ 57 แนวไวโอลินนำเสนอทำนองโมทีฟจาก ทำนองเอก จากนั้นแนวฟลูตและไวโอลาจึงเข้ามาในท่อนที่ 58 โดยแนวฟลูตนำเสนอการเลียนแบบที่สร้างจากจังหวะที่ 3 ของแนวไวโอลินแนวไวโอลานำเสนอทำนองในลักษณะแคนนอนกับแนวไวโอลิน จนกระทั่งในท่อนที่ 59 ระดับความดังเบาเพิ่มระดับความดังเป็นขึ้น เสียงประสานในแนวเปียโนมือซ้ายเริ่มเคลื่อนที่เพื่อส่งต่อไปยังท่อนที่ 60

ตัวอย่างที่ 67 : แนวทำนองทำนองปลอมและการใช้แคนอนกับการเลียนแบบในส่วน J

ช่วงต่อมาเริ่มที่ห้องที่ 60 – 62 ย้ายศูนย์กลางเสียงอย่างฉับพลันมาอยู่ที่ F# โดเรียน โดยสังเกตได้จากแนวเปียโนมือซ้ายระดับความดังเบาเพิ่มระดับมาอยู่ที่ mp แนวเปียโนทั้งสองมือและลักษณะทำนองในแนวฟลูต ไวโอลินและไวโอลายังคงเป็นการใช้แคนอนและการเลียนแบบอย่างต่อเนื่องโดยไม่เปลี่ยนแปลงจากห้องที่ 57 – 59 ในห้องที่ 62 ระดับความดังเบาเพิ่มระดับความดังเพื่อส่งต่อไปยังห้องที่ 63

ตัวอย่างที่ 68 : บันไดเสียง F# โดเรียน

F-sharp dorian mode

F# G# A B C# D# E F#

ตัวอย่างที่ 69 : การใช้ F# โดเรียน ในห้องที่ 60

จากนั้นห้องที่ 63 – 65 ย้ายศูนย์กลางเสียงอย่างฉับพลันมาอยู่ที่ Bb โดเรียน โดยสังเกตศูนย์กลางเสียงได้จากแนวเปียโนมือซ้ายระดับความดังเบาเพิ่มระดับมาอยู่ที่ mf แนวเปียโนทั้งสองมือ และลักษณะทำนองในแนวฟลูต ไวโอลินและวิโอลายังคงเป็นการใช้แคนนอนและการเลียนแบบต่อเนื่องโดยไม่เปลี่ยนแปลง ในห้องที่ 65 ระดับความดังเบา เพิ่มระดับความดังเพื่อส่งต่อไปยังห้องที่ 66

ตัวอย่างที่ 70 : บันไดเสียง Bb โดเรียน

B-flat dorian mode

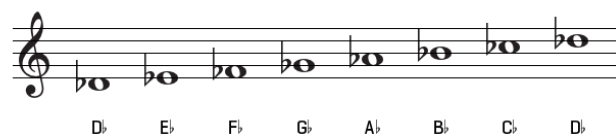

ตัวอย่างที่ 71 : การใช้ Bb โดเรียน ในห้องที่ 63

ห้องที่ 66 – 68 ย้ายศูนย์กลางเสียงอย่างฉับพลันมาอยู่ที่ Db โดเรียน โดยสังเกตได้จากแนวเปียโนมือซ้าย ระดับความดังเบาเพิ่มระดับมาอยู่ที่ mf แนวเปียโนทั้งสองมือและลักษณะทำนองในแนวฟลูต ไวโอลินและวิโอลายังคงเป็นการใช้แคนนอนและการเลียนแบบอย่างต่อเนื่องโดยไม่เปลี่ยนแปลง ในห้องที่ 65 ระดับความดังเบา เพิ่มระดับความดังเพื่อส่งต่อไปยังห้องที่ 69

ตัวอย่างที่ 72 : บันไดเสียง Db โดเรียน

D-flat dorian mode

ตัวอย่างที่ 73 : การใช้ Db โดเรียน ในห้องที่ 66

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

f Db dorian

จากนั้นในห้องที่ 69 – 79 ย้ายศูนย์กลางเสียงมาอยู่ที่ A มิกโซลิเดียน ระดับความดังเบา เพิ่มระดับมาอยู่ที่ระดับ FF ส่วนนี้เป็นส่วนที่ดังที่สุดในกระบวนไฟ โดยในแนวเปียโนมือขวาได้เปลี่ยนจากการบรรเลงคอร์ดแยกมาเป็นการขยายส่วนลักษณะจังหวะโมทิฟของท่านองเอก โดยเพิ่มค่าความยาวตัวโน้ตขึ้น 2 เท่าตัว การบรรเลงคอร์ดแยกถูกส่งมายังแนวเปียโนมือซ้าย แนวเบสไล่บันไดเสียง A มิกโซลิเดียน ขาลงในแต่ละห้อง ในขณะที่แนวฟลูต ไวโอลินและไวโอลายังคงเป็นการใช้แคนนอนและการเลียนแบบอย่างต่อเนื่องโดยไม่เปลี่ยนแปลง ในห้องที่ 74 – 76 เป็นการย้ำก่อนจะเริ่มย้อนกลับไปยังส่วน I'

ตัวอย่างที่ 74 : บันไดเสียง A มิกโซลิเดียน

A mixolydian mode

A B C# D E F# G A

ตัวอย่างที่ 75 : แนวเบสไล่บันไดเสียง A มิกโซลิเดียน และแนวทำนองการขยายส่วนจังหวะ
โมทีฟของทำนองเอกตั้งแต่ห้องที่ 69 – 75

The musical score consists of three systems of piano accompaniment. The first system (measures 67-69) shows a descending bass line and a melody line. The second system (measures 70-72) includes a dynamic marking 'ff' and a chord 'A' above the bass line. The third system (measures 73-75) shows a descending bass line with chords 'D' and 'C#' indicated below it.

ส่วน I' ตอนกลาง - ช่วงทำนองเอก

เป็นตอนกลาง ของพิวก์ และยังเป็นขาลงของสังคีตลักษณะทรงโค้ง เป็นการกลับมาของ I แต่มีการปรับบทบาทแต่ละเครื่องดนตรี เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 80 – 85 เป็นการนำเสนอทำนอง ทำนองเอกอย่างครบถ้วนในแนวฟลูตและเปียโนมือขวา ซึ่งจากเดิมในส่วน I แนวฟลูตกับไวโอลินเป็นผู้นำเสนอแนวทำนอง มีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ A โดยทั้งสองแนวทำนองประสานกันเป็นขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค เสียงประสานในช่วงนี้เป็นการเดินคอร์ดบันไดเสียงโครมาติกลงจาก A Ab G Gb F E Eb ตามลำดับ โดยสังเกตได้จากแนวเปียโนทั้งสองมือที่บรรเลงเป็นกลุ่มคอร์ด แนวไวโอลินและไวโอลาบรรเลงเป็นขั้นคู่ จากนั้นในห้องที่ 85 ลดระดับความดังเบาลงจนกระทั่งย้อนกลับเข้าสู่ส่วน H'

ตัวอย่างที่ 76 : ทำนองเอกในแนวฟลูตและเปียโนมือขวาในห้องที่ 80 – 85

ส่วน H' ตอนกลาง - ช่วงทำนองปลอม

ในส่วนนี้เป็นช่วงทำนองปลอมของฟิวจ์ ระดับความดังเบาอยู่ในระดับ mf เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 86 – 93 โดยแนวฟลูตเป็นผู้เสนอทำนองปลอม ศูนย์กลางเสียงย้ายมาอยู่ที่ Bb โดยในแนวฟลูตทำนองของ ทำนองเอก ปรากฏเพียง 3 ห้อง จากนั้นทำนองจึงเปลี่ยนไปอยู่ในลักษณะการไล่บันไดเสียง และนอกจากนี้ยังมีการเลียนแบบ ระหว่างแนวฟลูตกับเปียโนทั้งสองมือในลักษณะแคนนอน ในห้องที่ 89 – 93 แนวไวโอลินและวิโอลาบรรเลงในลักษณะบันไดเสียงในจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น โดยเดินในลักษณะเดินสวนทางกัน ซึ่งจากเดิมที่ปรากฏในส่วน H เป็นการบรรเลงโดยแนวเปียโนทั้งสองมือ จากนั้นในห้องที่ 93 เพิ่มระดับความดังเบาจนกระทั่งเข้ากลับสู่ส่วน G'

ตัวอย่างที่ 77 : การเดินสวนทางของแนวไวโอลินและไวโอลาในครั้งที่ 86 – 93

ส่วน G' ตอนกลาง – ช่วงต่าง

ในส่วนนี้เป็นช่วงต่างของพิวัก หรืออาจมองได้ว่าเป็นส่วนเชื่อมกลับไปสู่ส่วน F' โดยเริ่มตั้งแต่ครั้งที่ 94 – 101 มีระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ F แนวฟลูตและไวโอลินนำเสนอแนวทำนองที่ดัดแปลงมาจากทำนอง c2 โดยประสานกันเป็นขั้นคู่ 4 เพอร์เฟค ซึ่งจากเดิมในส่วน G แนวไวโอลินเป็นผู้นำเสนอทำนองแนวเดียวโดยไม่มีการประสาน แนวไวโอลาหยุดพักชั่วคราวในส่วนนี้มีศูนย์กลางเสียงที่ Bb ต่อเนื่องมาจากส่วน H'

ตัวอย่างที่ 78 : แนวฟลูตและไวโอลินนำเสนอแนวทำนองที่ดัดแปลงมาจากทำนอง c2 โดยประสานกันเป็นขั้นคู่ 4 เพอร์เฟค ในครั้งที่ 94 – 101

ส่วน F' ตอนกลาง – ช่วงทำนองเอก

ยังคงอยู่ในตอนกลาง โดยเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 102 - 107 ยังคงศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ Bb ในส่วนนี้ แนวไวโอลินหยุดพัก เหลือเพียงฟลูต วิโอลาและแนวเปียโนทั้งสองมือ โดยแนวฟลูตบรรเลงต่อเนื่องมาจากส่วน G' จากนั้นจึงหยุดพักที่ห้องที่ 103 แนววิโอลานำเสนอทำนองเอก ซึ่งจากเดิมในส่วน F แนวไวโอลินเป็นผู้เสนอทำนองในส่วนนี้ระดับความดังเบาลดลงต่อเนื่องมาจากส่วน G' มาอยู่ที่ mp ในแนววิโอลาซึ่งเป็นผู้นำเสนอทำนองและ p ในแนวเปียโนซึ่งบรรเลงเป็นกลุ่มคอร์ดที่สร้างจากขั้นคู่ 4 เรียงซ้อน จากนั้นในห้องที่ 107 เพิ่มระดับความดังเบาขึ้นจนกระทั่งกลับเข้าสู่ส่วน E'

ตัวอย่างที่ 79 : แนววิโอลาเสนอทำนองเอกในห้องที่ 102 - 107

ส่วน E' ตอนกลาง – ช่วงต่าง / ช่วงเชื่อม ไปสู่ส่วน D'

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 108 - 111 เป็นเสมือนกับส่วนเชื่อมไปยังส่วน D' ระดับความดังเบา มาอยู่ที่ระดับ mf มีลักษณะเป็นการเดินบล็อกคอร์ดในแนวเปียโน และลักษณะกระจายคอร์ดในแนววิโอลา ในแนวฟลูตและไวโอลินบรรเลงโน้ตตัวขาวเป็นบันไดเสียงขาลง โดยแนวฟลูตบรรเลงเป็นจังหวะซัด การดำเนินคอร์ดในส่วน E' เป็นการดำเนินคอร์ดขาลงจากคอร์ด E ดิมินิซท์ ไหลลงเป็นขั้นบันไดเพื่อส่งไปยังส่วน D' โดยไม่มีทำนองหลักใดๆปรากฏ ห้องที่ 111 เป็น ซับโดมินันท์ ส่งไปยังศูนย์กลางเสียง C ในส่วน D'

ส่วน D' ตอนกลาง – ช่วงทำนองเอก

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 19 - 24 ระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ f โดยทำนองเอกปรากฏอยู่ในแนวไวโอลินในศูนย์กลางเสียง C ในช่วงนี้ ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิค Stratification คือการเรียงซ้อนทำนองเป็นชั้นๆเช่นเดียวกับในส่วน D ในช่วงต้นกระบวน โดยมีทำนอง b ปรากฏอยู่ในแนวฟลูต และนอกจากนี้ยังมีทำนอง c2 ปรากฏในแนววิโอลาอีกด้วย ซึ่งทั้งสองทำนองอยู่ในศูนย์กลางเสียง C เช่นเดียวกัน แนวเปียโนทั้งสองมือบรรเลง การบรรเลงคอร์ด ที่มีลักษณะจังหวะเป็นตัวดำ โดยใช้ขั้นคู่ 4 เรียงซ้อนทั้งหมด โดยดำเนินคอร์ดเป็นบันไดเสียง G เมเจอร์ สังเกตได้จากแนวเบสในเปียโนมือซ้าย และแนวเปียโนมือขวาที่เดินลงเป็นขั้นบันได

ส่วน C' ตอนกลาง – ช่วงทำนองเอก

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 118 – 123 ระดับของระดับความดังเบาลดลงมาเองเนื่องจากแนวไวโอลินหยุดพักในส่วนนี้ ทำนองเอกปรากฏในแนวไวโอลา โดยกลับมาอยู่ที่ศูนย์กลางเสียง F อีกครั้ง ปรากฏทำนอง c1 ในแนวฟลูต และ c2 ในแนวเปียโนมือซ้าย แนวเปียโนมือขวาบรรเลง การบรรเลงคอรัทโครงสร้างเหมือนกับส่วน C ทั้งหมด ต่างที่แนวเปียโนมือขวาบรรเลงเป็นโน้ตเดี่ยวๆ

ส่วน B' ตอนกลาง – ช่วงทำนองเอก

เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 124 - 129 แนวฟลูตนำเสนอทำนองเอก โดยย้ายศูนย์กลางเสียงมาที่ C# ในแนวเปียโนมือขวาซ้ายปรากฏทำนอง b โดยมีศูนย์กลางเสียงอยู่ที่ C# เช่นเดียวกัน โครงสร้างเหมือนกับส่วน B ในช่วงต้นกระบวน แนวไวโอลิน วิโอลาและเปียโนมือขวาหยุดพัก

ส่วน A (Final entry)

โดยเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 130 – 136 เป็นการนำเสนอทำนองเอกเป็นครั้งสุดท้ายโดยกลับมาอยู่ที่ศูนย์กลางเสียง F อีกครั้งตามแบบแผนของฟิวก์ และเนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการเน้นย้ำความสำคัญของตัวอักษร F อีกด้วย โดยนำเสนอทำนองเอกในทุกแนวเสียงที่ระดับความดังเบาอยู่ที่ระดับ F เพื่อเป็นการสรุปของกระบวนไฟ จากนั้นระดับความดังเบาลดระดับลงอย่างทันทีทันใดที่ห้อง 136 มาอยู่ที่ระดับ p จบกระบวนและจบบทประพันธ์ธาตุทั้ง 4 ด้วยคอรัท 4 เรียงซ้อนที่ห้องที่ 136 ด้วยระดับความดังเบาระดับ p

ตัวอย่างที่ 80 : การนำเสนอทำนองเอกเป็นครั้งสุดท้ายใน Final entry ตั้งแต่ห้องที่ 130 -

136

The image displays a musical score for four instruments: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is divided into two systems. The first system covers measures 130 to 132, and the second system covers measures 133 to 135. The key signature is one flat (B-flat major or D minor), and the time signature is 4/4. The dynamics are marked as *f* (forte) for measures 130-132 and *p* (piano) for measures 133-135. The Flute part has a melodic line with some grace notes. The Violin and Viola parts play a rhythmic accompaniment. The Piano part provides harmonic support with chords and moving lines.

บทที่ 4

บทสรุป

4.1 บทสรุปผลงานสร้างสรรค์

บทประพันธ์ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) เป็นบทประพันธ์สร้างสรรค์สำหรับกลุ่มเครื่องดนตรี 4 ชิ้น ประกอบไปด้วย ฟลูต ไวโอลิน วิโอลา และ เปียโน ลักษณะพิเศษที่โดดเด่นอย่างหนึ่งของบทประพันธ์นี้คือ การผสมเครื่องดนตรีที่พบได้ไม่บ่อยครั้งนัก และเป็นบทประพันธ์ที่บรรยายถึงลักษณะเชิงกายภาพและเชิงสัญลักษณ์ของธาตุหลักทั้ง 4 โดยบทประพันธ์ก่อให้เกิดการสร้างจินตนาการและจินตภาพถึงลักษณะของธาตุทั้ง 4 นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ได้ศึกษาการใช้เทคนิคการประพันธ์และการเรียบเรียงเสียงประสานตามแบบแผนดนตรีตะวันตกประกอบกับเทคนิคการประพันธ์ดนตรียุคศตวรรษที่ยี่สิบเพื่อให้การบรรยายลักษณะของธาตุทั้งสี่ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ผู้ประพันธ์ยังได้ศึกษาเทคนิคเฉพาะทางการแสดง และสรีระของเครื่องดนตรีทั้ง 4 ชิ้น เพื่อให้เห็นถึงขีดความสามารถด้านข้อจำกัดของการบรรเลงในแต่ละเครื่องดนตรี และความคิดวิเคราะห์ การจดจำ รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกฝนส่วนต่าง ๆ ของบทประพันธ์เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์และพัฒนาเทคนิคการประพันธ์ และเทคนิคทางการแสดงในบทประพันธ์เพลงบทต่อ ๆ ไป

4.2 ข้อเสนอแนะ

บทประพันธ์ธาตุทั้ง 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) เป็นบทประพันธ์ที่ต้องใช้ทักษะทั้งการบรรเลงแบบกลุ่มและเดี่ยว โดยมีการใช้เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานและขั้นสูง นอกจากนี้ยังมีการใช้เทคนิคการบรรเลงเฉพาะเครื่องดนตรีแต่ละชิ้น เป็นบทประพันธ์ที่ต้องอาศัยการฝึกฝนและความชำนาญของการบรรเลงเครื่องดนตรีในระดับหนึ่ง ตัวอย่างเช่นการบรรเลงจำลองเสียงลมโดยแนวฟลูต การใช้อาร์ทีฟิเชียล ฮาร์โมนิก ในแนวไวโอลินและแนววิโอลาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้อาร์ทีฟิเชียล ฮาร์โมนิก ออกมาได้ชัดเจนและมีคุณภาพ โดยผู้ประพันธ์มีข้อเสนอแนะในแต่ละกระบวนดังนี้

4.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 1 “ดิน”

ผู้ประพันธ์เสนอแนะให้ผู้บรรเลงให้ความสนใจกับเครื่องหมายเน้นที่ปรากฏอยู่ในกระบวน เนื่องจากเครื่องหมายเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงกลุ่มโน้ตและกลุ่มจังหวะที่สำคัญที่ปรากฏในแนวต่างๆ โดยเฉพาะในแนวเปียโน ซึ่งรับบทบาทที่สำคัญในกระบวนนี้

4.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 2 “น้ำ”

ผู้ประพันธ์เสนอแนะการบรรเลงเสียงลมของแนวฟลูตให้จินตนาการถึงเสียงลมแผ่วๆ หนึ่งๆ ก่อนที่พายุฝนจะมา ทางด้านแนวเปียโนในส่วนฝนของกระบวนซึ่งรับบทบาทจำลองเสียงฟ้าร้องมาแต่ไกล ผู้ประพันธ์เสนอให้พิจารณาใช้ที่ซบเสียง ในกรณีที่ใช้เปียโนแบบตั้ง (Upright Piano) ในช่วงแรกของส่วนฝน และการบรรเลงแต่ละห้วงของกลุ่มโน้ต ให้จินตนาการถึงแต่ละห้วงของเสียงฟ้าร้องจากประสบการณ์

4.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 3 “ลม”

ในช่วงอินโทรดัคชั่น ผู้ประพันธ์แนะนำให้แนวไวโอลินและไวโอลาซึ่งมีการใช้เทคนิคการบรรเลง อาร์ทีฟิเชียล ฮาร์โมนิก โดยแนะนำให้สั่นซึกให้ใกล้กับหย่องเพื่อให้เสียงฮาร์โมนิก ออกมาอย่างชัดเจนขึ้น และบรรเลงแบบไม่มีการใช้วิبراتา เพื่อให้จำลองถึงสายลมที่นิ่ง

4.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการบรรเลงกระบวนที่ 4 “ไฟ”

ในกระบวนที่ 4 “ไฟ” ผู้บรรเลงอาจไม่สามารถเข้าถึงการบรรยายลักษณะไฟได้มากนัก ผู้ประพันธ์เสนอให้ผู้บรรเลงนึกถึงการลดเลี้ยวเคี้ยวคดของไฟที่กำลังลุกไหม้ เมื่อพิจารณาลักษณะของไฟ ผู้บรรเลงจะเห็นเปลวไฟหลายๆ ชั้นที่ซ้อนกัน เปรียบเสมือนกับทำนองที่ซ้อนหลายๆ ชั้นของพิวกกีในกระบวนนี้

เทคนิคการบรรเลงเหล่านี้ ผู้ประพันธ์ได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการนำผลงานออกแสดงจริง บทประพันธ์นี้เหมาะเป็นกรณีศึกษาการประพันธ์เพลงสำหรับกลุ่มเครื่องดนตรีที่ประกอบไปด้วย ฟลูต ไวโอลิน วิโอลา และเปียโน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร*, *. (2552). การประพันธ์เพลงร่วมสมัย (Vol. 1). กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร*, *. (2553). อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดย ณรงค์ฤทธิ์

ธรรมบุตร (Vol. 1). กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธนาเพรส จำกัด.

ณัชชา พันธุ์เจริญ*, *. (2552a). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์เกศกะรัต.

ณัชชา พันธุ์เจริญ*, *. (2552b). สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.).

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.

ณัชชา พันธุ์เจริญ*, *. (2553). ทฤษฎีดนตรี (พิมพ์ครั้งที่ 9 ed.). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศิ พงศ์สรายุทธ*, *. (2553). ดนตรีตะวันตกยุคบาโรกและคลาสสิก (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.).

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Kostka, Stefan. (2006). Materials and technique of twentieth-century music (Vol. 3).

United States of America: Pearson Prentice Hall.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Score

Earth

Jitsamon Shattrakom

Moderato (♩ = c. 108)

The musical score is arranged in three systems, each with four staves. The instruments are Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1:** Flute has a whole rest. Violin and Viola play a rhythmic pattern of eighth notes with a *pizz.* marking and *mf* dynamic. Piano plays a steady eighth-note accompaniment with *mf* dynamic.
- System 2:** Flute enters with a melodic line starting at measure 4, marked *mf* and featuring a trill (*tr.*). Violin and Viola continue their rhythmic accompaniment. Piano accompaniment remains.
- System 3:** Flute continues its melodic line with a trill. Violin and Viola continue their accompaniment. Piano accompaniment continues, with a *f* dynamic marking appearing in the final measure.

Earth

2

10

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

13

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

p

arco

f

15

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

Earth

The musical score is divided into three systems. The first system (measures 17-18) features a Flute (Fl.) with a melodic line of eighth notes, a Violin (Vln.) with a sixteenth-note tremolo, and a Viola (Vla.) with a melodic line. The Piano (Pno.) accompaniment consists of a right-hand part with a seven-note arpeggiated figure and a left-hand part with chords. The second system (measures 19-20) continues the instrumental textures. The third system (measures 21-22) is marked with a box 'A' and features a dynamic shift to *f* (forte). The Flute and Violin parts have rests, while the Viola and Piano parts play a sixteenth-note tremolo. The Piano right hand has a melodic line with slurs and accents.

Earth

4

Fl. 23

Vln. 23

Vla. 23

Pno. 23

Fl. 25

Vln. 25

Vla. 25

Pno. 25

Fl. 27

Vln. 27

Vla. 27

Pno. 27

Earth

5

29

Fl. Vln. Vla. Pno.

mf *mp* *f*

Detailed description: This system contains measures 29 through 32. The Flute part is mostly silent, with a final flourish in measure 32 marked *f*. The Violin part begins in measure 29 with a *mf* dynamic and features a flourish in measure 32 marked *f*. The Viola part plays a rhythmic pattern of eighth notes, starting with *mf* and moving to *mp* in measure 30, then *f* in measure 32. The Piano part is silent until measure 32, where it plays a flourish marked *f*. A fermata is placed over the final flourish in measure 32.

33

Fl. Vln. Vla. Pno.

ff *ff*

Detailed description: This system contains measures 33 through 35. The Flute part plays a melodic line with accents, marked *ff* in measure 35. The Violin part plays a similar melodic line with accents, also marked *ff* in measure 35. The Viola part plays a rhythmic pattern of eighth notes with accents, marked *ff* in measure 35. The Piano part plays a rhythmic pattern of eighth notes with accents, marked *ff* in measure 35. The time signature changes from 2/4 to 3/4 in measure 35.

B

36

Fl. Vln. Vla. Pno.

mp *mf*

Detailed description: This system contains measures 36 through 38. The Flute part plays a melodic line with a fermata in measure 37, marked *mp*. The Violin part is silent. The Viola part plays a melodic line with a fermata in measure 37, marked *mp*. The Piano part plays a rhythmic pattern of eighth notes, marked *mf*. The time signature is 2/4.

Earth

6

39

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

42

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

45

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

Earth

7

48

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

51

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

f

mf

mf

f

53

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

Earth

8

The musical score for 'Earth' is presented in three systems, each containing four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 55-56):** The Flute part begins with a sharp sign and a dynamic marking of mf . The Violin and Viola parts play a rhythmic pattern of eighth notes. The Piano part features a steady accompaniment of chords in the left hand and a melodic line in the right hand.
- System 2 (Measures 57-58):** The Flute part continues with a melodic line. The Violin and Viola parts maintain their rhythmic pattern. The Piano part has a more active right hand with moving chords.
- System 3 (Measures 59-60):** The Flute part has a long, sustained note. The Violin and Viola parts continue their rhythmic pattern. The Piano part features a complex texture with multiple chords and moving lines in both hands.

Earth

9

61

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 61 and 62. The Flute part has a whole rest in measure 61 and a half note G#5 in measure 62. The Violin and Viola parts play a rhythmic eighth-note pattern. The Piano part has a whole rest in measure 61 and a half-note bass line in measure 62.

63

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 63 and 64. The Flute part has a whole rest in measure 63 and a half note G#5 in measure 64. The Violin and Viola parts continue their rhythmic pattern. The Piano part has a whole rest in measure 63 and a half-note bass line in measure 64.

65

C

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 65 and 66. The Flute part has a whole rest in measure 65 and a half note G#5 in measure 66. The Violin and Viola parts play a rhythmic eighth-note pattern. The Piano part has a whole rest in measure 65 and a half-note bass line in measure 66.

Earth

10

This musical score is for the piece "Earth" and consists of three systems of music. Each system includes parts for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 67-70):** The Flute part begins at measure 67 with a series of quarter notes. The Violin part starts with a forte (*f*) dynamic and plays a rhythmic pattern of eighth notes. The Viola part features a triplet of eighth notes in measures 68 and 70. The Piano part has a steady eighth-note accompaniment.
- System 2 (Measures 69-72):** This system continues the material from the first system, with the Flute and Violin parts overlapping across the system boundary.
- System 3 (Measures 71-74):** This system continues the material from the second system, with the Flute and Violin parts overlapping across the system boundary.

The score is written in a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The Flute part is in the treble clef, while the Violin, Viola, and Piano parts are in the bass clef. The Piano part is written in grand staff notation.

Earth

The musical score is divided into three systems, each containing staves for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 73-74):** The Flute part begins with a dynamic marking of *pp* and a fermata. The Violin part plays a rhythmic pattern of eighth notes in pairs. The Viola part features a triplet of eighth notes. The Piano part has a steady eighth-note accompaniment.
- System 2 (Measures 75-76):** The Flute part has a fermata in measure 75 and a single note in measure 76. The Violin and Viola parts continue their respective rhythmic patterns. The Piano part continues with eighth notes.
- System 3 (Measures 77-78):** The Flute part has a fermata in measure 77 and a single note in measure 78. The Violin and Viola parts continue their rhythmic patterns. The Piano part continues with eighth notes.

Earth

12

The musical score is divided into three systems. The first system (measures 79-80) features a Flute part with a long note, a Violin part with a tremolo-like texture, and a Viola part with a triplet. The Piano accompaniment consists of a steady eighth-note pattern in the right hand and a similar pattern in the left hand. The second system (measures 81-82) continues the textures, with the Flute playing a long note and the Violin and Viola parts showing more complex rhythmic patterns. The Piano accompaniment remains consistent. The third system (measures 83-85) is marked with a 'D' in a box. The Flute part has a rest in measure 83 and then plays a melodic line. The Violin part has a *p* dynamic marking and features triplet patterns. The Viola part has a rest in measure 83 and then plays a melodic line. The Piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern in the right hand and a similar pattern in the left hand, with a *p* dynamic marking.

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

81

83

D

p

p

Earth

13

This musical score is for the piece "Earth" and covers measures 85 through 92. It is arranged for four instruments: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- Measures 85-88:** The Flute part begins with a series of notes, some marked with accents. The Violin and Viola parts feature triplet patterns. The Piano accompaniment consists of chords in the right hand and sustained chords in the left hand.
- Measures 89-91:** The Flute part continues with triplet patterns. The Violin and Viola parts also feature triplet patterns. The Piano accompaniment continues with chords in the right hand and sustained chords in the left hand.
- Measure 92:** The Flute part concludes with a triplet pattern. The Violin and Viola parts also feature triplet patterns. The Piano accompaniment concludes with chords in the right hand and sustained chords in the left hand.

Earth

The musical score for 'Earth' is divided into three systems, each starting at a new measure number: 94, 97, and 100. The instruments are Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 94-97):** The Flute part begins with a melodic line. The Violin and Viola parts feature triplet patterns. The Piano accompaniment consists of chords in the right hand and sustained chords in the left hand.
- System 2 (Measures 97-100):** The Flute part continues with a melodic line. The Violin and Viola parts feature triplet patterns. The Piano accompaniment consists of chords in the right hand and sustained chords in the left hand.
- System 3 (Measures 100-103):** The Flute part continues with a melodic line. The Violin and Viola parts feature triplet patterns. The Piano accompaniment consists of chords in the right hand and sustained chords in the left hand.

Dynamic markings include *mp* (mezzo-piano) in measures 97, 98, 99, 100, 101, and 102. The score includes various musical notations such as triplets, slurs, and accents.

Earth

15

This musical score is for the piece "Earth" and spans measures 103 to 109. It is arranged for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- Flute (Fl.):** Measures 103-105 feature a melodic line with triplets. Measures 106-108 continue this line with some rests and dynamic markings. Measure 109 has a melodic line with triplets.
- Violin (Vln.):** Measures 103-105 play a rhythmic accompaniment with triplets. Measures 106-108 have rests. Measure 109 plays a melodic line with triplets.
- Viola (Vla.):** Measures 103-105 play a rhythmic accompaniment with triplets. Measures 106-108 have rests. Measure 109 plays a rhythmic accompaniment with triplets.
- Piano (Pno.):** Measures 103-105 feature a complex accompaniment with triplets and sustained chords. Measures 106-108 have rests. Measure 109 features a melodic line with triplets.

Dynamic markings include *mf* (mezzo-forte) in measures 105 and 106. The score includes various musical notations such as triplets, slurs, and dynamic markings.

Earth

16

The musical score is divided into four systems, each containing parts for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 112-114):** The Flute part begins with a melodic line. The Violin and Viola parts provide harmonic support. The Piano part features a triplet of eighth notes in the right hand and a corresponding accompaniment in the left hand.
- System 2 (Measures 115-117):** The Flute part continues with a series of notes. The Violin and Viola parts play sustained notes. The Piano part continues with a similar accompaniment pattern.
- System 3 (Measures 118-120):** The Flute part has a dynamic marking of *fz.* (forzando). The Violin and Viola parts play sustained notes. The Piano part continues with a similar accompaniment pattern.
- System 4 (Measures 121-123):** The Flute part continues with a melodic line. The Violin and Viola parts play sustained notes. The Piano part continues with a similar accompaniment pattern.

Earth

17

E *a tempo*

The musical score is arranged in four systems, each with four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is 4/4. The score begins with a rehearsal mark 'E' and the tempo marking 'a tempo'. The dynamics are marked as *mf* (mezzo-forte). The Flute part consists of a steady eighth-note melody. The Violin part has rests in the first system and enters in the second system with a melodic line, including a trill (tr.) and a seven-note slur. The Viola part provides a harmonic accompaniment with chords and eighth-note patterns. The Piano part features a complex accompaniment with chords and eighth-note patterns in both hands.

Earth

18

128

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

130

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

133

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

Earth

135

Fl. arco 3 3 3

Vln. *p*

Vla.

Pno.

137

Fl.

Vln.

Vla.

Pno. 7

139

Fl.

Vln.

Vla.

Pno. 7

Earth

The musical score for 'Earth' is presented in three systems, each with four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 140-141):** The Flute and Violin parts are silent. The Viola part begins with a melodic line starting on a whole note G4, moving through a series of eighth notes: A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. This line is marked with a forte (*f*) dynamic and a fermata. The Piano accompaniment consists of chords in the right hand and single notes in the left hand, including a prominent G4 in the right hand.
- System 2 (Measures 142-143):** The Violin part takes the lead with the melodic line from the previous system, marked with a forte (*f*) dynamic and a fermata. The Flute part remains silent. The Piano accompaniment continues with sustained chords in the right hand and notes in the left hand.
- System 3 (Measures 143-144):** The Flute part enters with the melodic line, marked with a forte (*f*) dynamic and a fermata. The Violin part remains silent. The Piano accompaniment continues with sustained chords in the right hand and notes in the left hand.

Earth

144

Fl.

vln.

vla.

pno.

f

7

7

21

145

Fl.

vln.

vla.

pno.

ff

f

mf

148

Fl.

vln.

vla.

pno.

mf

mf

Earth

22

Musical score for the piece "Earth", measures 151-154. The score is arranged for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

Measures 151-153:

- Fl. and Vln. parts begin with a rest and then play a melodic line starting at measure 151. The Fl. part has a dynamic marking of *f* and a fermata over the final note.
- Vln. part has a dynamic marking of *f* and a fermata over the final note.
- Vla. part begins with a rest and then plays a melodic line starting at measure 151. The dynamic marking is *f*.
- Pno. part begins with a rest and then plays a melodic line starting at measure 151. The dynamic marking is *f*.

Measure 154:

- Fl. part continues with a melodic line. The dynamic marking is *ff*.
- Vln. part continues with a melodic line. The dynamic marking is *ff*.
- Vla. part continues with a melodic line. The dynamic marking is *ff*.
- Pno. part continues with a melodic line. The dynamic marking is *ff*.

Score

Water - Rain

Jitsamon Shattrakom

Aproximately ~1 minute 23"

Flute: *pppp* improvise the wind sound by the givens dynamics *ppp*

Piano: *pppp* *ppp*

Fl. *pp* *p* *mp* *ppp* *ppp*

Vln. *p* *ppp*

Vla. *ppp* Use the fingers hit on the body of the viola slowly, faster and louder bar by bar

Pno. *pp* *p* *mp* *mf* *f*

17 Adagio ♩ = 40

Fl. *f* *fff* improvise the wind sound until the sound of the piano dying away

Vln. *f* *fff*

Vla. *f* *fff* Continue hitting the body until the sound of the piano dying away

Pno. *f* *fff* A large white key cluster using two arms

Attacca

Score

Water - River

Jitsamon Shattrakom

The musical score is presented in three systems, each containing four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1:** The Flute part begins with a tempo marking of $\text{♩} = 113$. The Flute, Violin, and Piano parts are marked *legato*. The Piano part features a continuous eighth-note accompaniment in the right hand and sustained chords in the left hand.
- System 2:** The Flute part is silent. The Violin and Viola parts continue with *legato* lines. The Piano part maintains its accompaniment.
- System 3:** The Flute part remains silent. The Violin and Viola parts continue. The Piano part is marked *simile*, indicating a continuation of the previous texture.

2

Water - River

10

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 10 through 12. The Flute part (Fl.) has a whole rest in measure 10, followed by a quarter rest, then a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4 with a trill, and a quarter note G4. The Violin (Vln.) part has a half note G4 in measure 10, a half note A4 in measure 11, and a whole rest in measure 12. The Viola (Vla.) part has a half note G3 in measure 10, a half note A3 in measure 11, and a whole note B3 in measure 12. The Piano (Pno.) part features a continuous eighth-note accompaniment in the right hand and a bass line with chords in the left hand.

13

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 13 through 15. The Flute (Fl.) part has a half note G4 in measure 13, a half note A4 in measure 14, and a quarter note B4 with a trill in measure 15. The Violin (Vln.) part has a whole rest in measure 13, a whole rest in measure 14, and a quarter note B4 with a trill in measure 15. The Viola (Vla.) part has a half note G3 in measure 13, a half note A3 in measure 14, and a whole note B3 in measure 15. The Piano (Pno.) part continues with the eighth-note accompaniment and a bass line with chords.

16

A

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 16 through 18. The Flute (Fl.) part has a whole rest in measure 16, followed by a quarter rest, then a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, a quarter note F4, and a quarter note E4. The Violin (Vln.) part has a half note G4 in measure 16, a half note A4 in measure 17, and a whole rest in measure 18. The Viola (Vla.) part has a half note G3 in measure 16, a half note A3 in measure 17, and a whole note B3 in measure 18. The Piano (Pno.) part features a continuous eighth-note accompaniment in the right hand and a bass line with chords. A dynamic marking of *f* (forte) is present in measure 17.

Water - River

The musical score is divided into three systems, each starting with a measure number (19, 22, and 25). Each system contains four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 19-21):** The Flute part features a melodic line with eighth-note patterns. The Violin part has a sustained note with a long bow. The Viola part plays a rhythmic eighth-note pattern. The Piano part provides harmonic support with chords in both hands.
- System 2 (Measures 22-24):** The Flute part continues with a similar melodic line, now including a flat. The Violin part has a sustained note with a long bow. The Viola part plays a rhythmic eighth-note pattern. The Piano part provides harmonic support with chords in both hands.
- System 3 (Measures 25-27):** The Flute part continues with a similar melodic line, now including a flat. The Violin part has a sustained note with a long bow. The Viola part plays a rhythmic eighth-note pattern. The Piano part provides harmonic support with chords in both hands.

4

Water - River

Musical score for "Water - River" featuring Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

The score is divided into three systems, each starting with a measure number (28, 31, and 34).

System 1 (Measures 28-30): The Flute part begins with a long, sustained note. The Violin and Viola parts are silent. The Piano part features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes and chords.

System 2 (Measures 31-33): The Flute part has a short rest followed by a melodic phrase. The Violin and Viola parts remain silent. The Piano part continues with a similar rhythmic pattern, including a section marked with a box containing the letter "B".

System 3 (Measures 34-36): The Flute part has a long, sustained note. The Violin part has a melodic line. The Viola part has a short rest followed by a note. The Piano part continues with a similar rhythmic pattern.

Water - River

This musical score is for the piece "Water - River" and consists of three systems of staves. Each system includes parts for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 37-39):** The Flute part begins with a half note G4, followed by a quarter rest, then a quarter note A4, and ends with a half note G4 marked *f*. The Violin and Viola parts play sustained half notes: G4 in the Violin and F3 in the Viola. The Piano part features a rhythmic accompaniment of eighth notes in both hands.
- System 2 (Measures 40-42):** The Flute part plays a melodic line of eighth notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. The Violin part plays a similar eighth-note line starting on G4, marked *f*. The Viola part plays a half note G3, followed by a quarter rest, and then a half note G3 marked *f*. The Piano part continues with its eighth-note accompaniment.
- System 3 (Measures 43-45):** The Flute part plays a half note G4, followed by a half note F4, and then a half note E4. The Violin part plays a half note G4, followed by a half note F4, and then a half note E4. The Viola part plays a half note G3, followed by a half note F3, and then a half note E3. The Piano part continues with its eighth-note accompaniment, ending with a final chord in the bass clef.

6 Water - River

C

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

46

49

52

Water - River

7

The musical score is divided into three systems, each starting with a measure number: 55, 58, and 61. Each system contains four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 55-57):** The Flute part begins with a rest in measure 55, followed by a melodic line in measures 56 and 57. The Violin and Viola parts play sustained notes with long slurs. The Piano part features a continuous eighth-note accompaniment in the right hand and sustained chords in the left hand.
- System 2 (Measures 58-60):** The Flute part has a melodic line with slurs. The Violin part continues with a melodic line. The Viola part has a melodic line with a slur. The Piano part maintains the eighth-note accompaniment and sustained chords.
- System 3 (Measures 61-63):** The Flute part has a melodic line with slurs. The Violin part has a melodic line with a slur. The Viola part has a melodic line with a slur. The Piano part maintains the eighth-note accompaniment and sustained chords.

8 Water - River

The musical score is titled "Water - River" and is marked with the number "8". It consists of four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The Flute, Violin, and Viola parts are marked with a fingering of "63" at the beginning of their respective staves. The Flute and Violin parts feature long, sweeping lines that span across the measures, suggesting a melodic or harmonic flow. The Piano part is more rhythmic, with a series of chords and moving lines in both the treble and bass clefs. The score is presented in a clean, black-and-white format.

Score

Air

Jitsamon Shattrakom

Adagio ♩ = 40

The musical score is arranged in four systems, each containing staves for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1:** Flute part begins with the instruction "Make the wind sound". The Violin and Viola parts are marked *pp*. The Piano part has a *pp* dynamic marking.
- System 2:** Continuation of the previous system, with the Violin and Viola parts still marked *pp*.
- System 3:** The Flute part has a measure marked with a box containing the letter "A". The Flute part then features a *rubato* section with a sixteenth-note scale. The Violin and Viola parts are marked *p*. The Piano part also features a sixteenth-note scale.
- System 4:** Continuation of the previous system, showing the end of the *rubato* section in the Flute and Piano parts.

2 *Air*

Fl. 10 *tr*

Vln. 10

Vla. 10

Pno. 10 *pp*

Fl. 13 *p*

Vln. 13

Vla. 13

Pno. 13 *p*

Fl. 16 *rit.* **B** *a tempo*

Vln. 16 *pppp* *Sul tasto*

Vla. 16 *pppp* *Sul tasto*

Pno. 16 *ppp*

ppp

ppp

ppp

ppp

ppp

ppp

Air

19

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

Detailed description: This system covers measures 19 to 21. The Flute part is mostly silent. The Violin and Viola parts play a melodic line with slurs. The Piano accompaniment features chords in the right hand and sustained notes in the left hand.

22

Fl.

mp

6

Vln.

Vla.

Pno.

Detailed description: This system covers measures 22 to 24. The Flute part begins with a melodic line starting at measure 22, marked *mp*. A sixteenth-note triplet is indicated with a '6' below it. The Violin and Viola parts continue their melodic line. The Piano accompaniment has chords in the right hand and sustained notes in the left hand.

25

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

leg.

Detailed description: This system covers measures 25 to 27. The Flute part has a melodic line starting at measure 25. The Violin and Viola parts continue their melodic line. The Piano accompaniment has chords in the right hand and sustained notes in the left hand. The word *leg.* (leggiero) is written below the piano part in two locations.

Air

The image shows a musical score for four instruments: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is divided into three systems, each containing four staves. The first system covers measures 28 to 30, the second system covers measures 31 to 33, and the third system covers measures 34 to 36. The Flute part features melodic lines with slurs and accents. The Violin and Viola parts provide harmonic support with similar melodic patterns. The Piano part consists of chords and arpeggiated figures. The word 'Air' is centered at the top. Measure numbers 28, 31, and 34 are placed at the beginning of their respective systems. Dynamic markings 'pppp' are present in the second system. The word 'Solo' is written above the Flute staff in measures 31, 32, and 33. The word 'Solo' is also written below the Piano staff in measures 31, 32, and 33. The score is written in a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C).

Air

41

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

pp

mp

8va

45

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

mf

mf

mf

46

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

mf

mf

6
C

Air

Allegro (M.M. ♩ = c. 120)

F1.

Vln.

Vla.

Pno.

47

49

51

f

mf

mp

This musical score page contains measures 47 through 51 of a piece titled 'Air'. The tempo is marked 'Allegro' with a metronome marking of approximately 120 beats per minute. The score is arranged for five instruments: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), Piano (Pno.), and Bassoon (Bsn.). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The Flute part is mostly silent, with a few notes in measure 49. The Violin and Viola parts play sixteenth-note patterns, often with sixteenth-note rests, and are marked with dynamics like *f* and *mf*. The Piano part features triplet patterns in the bass line and chords in the treble. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

Air

7

This musical score is for the piece 'Air' and is page 7. It features four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is divided into three systems, each starting with a measure number (53, 55, and 57). The Flute part consists of sixteenth-note runs with slurs and fingerings (6). The Violin and Viola parts play sixteenth-note patterns with slurs and fingerings (6). The Piano accompaniment features a steady eighth-note bass line with triplets (3) and chords in the right hand.

8 Air

The musical score is divided into three systems, each covering two measures. The first system (measures 59-60) features the Flute (Fl.) with a melodic line of eighth notes, slurred across both measures, with a '6' fingering indicated. The Violin (Vln.) and Viola (Vla.) parts are silent. The Piano (Pno.) accompaniment consists of eighth-note triplets in both hands, with an accent (>) over the first note of each triplet. The second system (measures 61-62) features the Violin (Vln.) with a melodic line of eighth notes, slurred across both measures, with a '6' fingering. The Viola (Vla.) part is silent. The Piano (Pno.) accompaniment continues with eighth-note triplets in both hands, with an accent (>) over the first note. The third system (measures 63-64) features the Flute (Fl.) with a melodic line of eighth notes, slurred across both measures, with a '6' fingering. The Violin (Vln.) and Viola (Vla.) parts are silent. The Piano (Pno.) accompaniment continues with eighth-note triplets in both hands, with an accent (>) over the first note. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and fingerings (6 and 3).

Air

The musical score is arranged in three systems, each with four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 65-66):** The Flute part is silent. The Violin and Viola play sixteenth-note passages with sixteenth rests, marked with a '6'. The Piano accompaniment features triplet eighth notes in both hands, marked with a '3'.
- System 2 (Measures 67-68):** The Flute enters with a melodic line marked *mp*. The Violin and Viola continue with sixteenth-note patterns. The Piano accompaniment continues with triplet eighth notes.
- System 3 (Measures 69-70):** The Flute is silent. The Violin and Viola play sixteenth-note passages marked with a '6'. The Piano accompaniment features triplet eighth notes, with the right hand marked *p* and the left hand marked *p cresc.*. The Viola part includes dynamic markings of *fp* (fortissimo piano) in measures 69 and 70.

Air

10

The musical score is divided into three systems, each starting with a measure number (71, 73, and 75) above the Flute staff. The instruments are Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 71-74):** The Flute part is silent. The Violin and Viola parts play sixteenth-note patterns with sixteenth rests, marked *mp* (mezzo-piano) and *fp* (fortissimo-piano). The Piano part features triplet eighth notes in both hands.
- System 2 (Measures 73-76):** The Flute part remains silent. The Violin and Viola parts continue with similar patterns, marked *mf* (mezzo-forte) and *fp*. The Piano part continues with triplet eighth notes.
- System 3 (Measures 75-78):** The Flute part enters in measure 75 with a sixteenth-note pattern, marked *fp*. The Violin and Viola parts continue with their patterns, marked *f* (forte) and *fp*. The Piano part continues with triplet eighth notes. Crescendo markings (*cresc.*) are present in measures 76 and 78 for the Violin, Viola, and Piano parts.

Air 11

The musical score is arranged in four systems, each containing staves for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 77-80):** The Flute part features a melodic line with sixteenth-note runs, marked *fp* and containing two sixteenth-note sextuplets. The Violin and Viola parts provide harmonic support with chords and single notes. The Piano part has a bass line with triplet eighth notes.
- System 2 (Measures 79-82):** Continues the melodic and harmonic development. The Flute part has another *fp* marking and sextuplets. The Piano part continues with triplet eighth notes.
- System 3 (Measures 81-84):** The Flute part concludes its melodic phrase. The Violin part has a *fp* marking. The Piano part continues with triplet eighth notes.
- System 4 (Measures 85-87):** The Flute part is silent. The Violin part has a *f* marking. The Viola part has a *f* marking. The Piano part has a *ff* marking and continues with triplet eighth notes.

12

Air

83

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

85

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

87

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

mp

f

Musical score for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is divided into four systems, each containing four staves. The first system (measures 89-90) features a Flute part with a sixteenth-note scale and a dynamic marking of *f*. The Violin and Viola parts are silent. The Piano part has a triplet bass line and a diminished (*dim.*) chord. The second system (measures 91-92) shows the Flute part continuing its scale, the Violin part with a sixteenth-note scale and a dynamic marking of *mf*, and the Piano part with a triplet bass line. The third system (measures 93-94) features a Flute part with a dynamic marking of *rit.*, the Violin part with a sixteenth-note scale and a dynamic marking of *mp*, and the Piano part with a triplet bass line. The score is marked with measure numbers 89, 91, and 93. A section titled "Air" is indicated above the Flute staff in the first system, and the page number 13 is in the top right corner.

14

Air

95

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

p

D Adagio ♩ = 40

96

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

p

mp

100

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

mp

Detailed description: This page of a musical score for 'Air' features four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is divided into three systems. The first system (measures 95-96) shows the Flute and Violin playing a long, sustained note with a hairpin crescendo. The Viola plays a sixteenth-note scale with a six-measure slur. The Piano accompaniment includes a triplet in the right hand and a single note in the left hand, both with a six-measure slur. The second system (measures 96-99) features a key signature change to D major and a time signature change to 3/4. The Flute and Piano parts are silent. The Violin and Viola play sustained chords with a hairpin crescendo. The third system (measures 100-103) shows the Flute and Piano parts silent. The Violin and Viola continue with sustained chords, with the Violin part marked *mp*. A tempo marking 'Adagio' with a quarter note equal to 40 is indicated between the first and second systems.

Air

104

Fl. *p* *rubato* 6 6

Vln.

Vla.

Pno.

108

Fl. *tr* 6 6 *tr*

Vln.

Vla.

Pno. *mp* *mp*

112

Fl. *tr*

Vln.

Vla.

Pno. *mp* *p*

16 Air

Musical score for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is for measures 116-119. The Flute part is silent. The Violin part has a long note in measure 116. The Viola part is silent. The Piano part has two passages in measures 116 and 119, both marked *pp* and *scad.* with a *8va* marking. The piano part consists of chords in the right hand and rests in the left hand.

Score

Fire

Jitsamon Shattrakom

$\text{♩} = 72$
Vigorously

Flute

Violin

Viola

Piano

mf

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

2

Fire

The image shows a musical score for four instruments: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is divided into three systems, each containing three staves. The first system covers measures 10 to 12, the second system covers measures 13 to 15, and the third system covers measures 16 to 19. The Flute part features a melodic line with various ornaments and slurs. The Violin and Viola parts are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Piano part provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines in both hands. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The word "Fire" is written above the first system.

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

10

13

16

Fire

3

The musical score for 'Fire' is presented in three systems, each with four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

System 1 (Measures 19-21): The Flute part features a melodic line with eighth and sixteenth notes. The Violin and Viola parts provide harmonic support with similar rhythmic patterns. The Piano accompaniment consists of block chords in the right hand and a bass line with eighth notes in the left hand.

System 2 (Measures 22-24): The Flute part continues with a more active melodic line. The Violin and Viola parts feature longer note values and some slurs. The Piano accompaniment maintains its harmonic structure with block chords and a steady bass line.

System 3 (Measures 25-29): The Flute part has a melodic line with some accidentals. The Violin and Viola parts feature long, sustained notes with slurs. The Piano accompaniment continues with block chords and a bass line.

4 Fire

The musical score is divided into three systems, each containing four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

System 1 (Measures 28-31): Measure 28 is marked with a box containing the letter 'A'. The Flute part begins with a melodic line. The Violin and Viola parts have dynamics of *p* and *mp* respectively. The Piano part features chords with dynamics of *mp* and *p*.

System 2 (Measures 31-33): The Flute part is silent. The Violin part continues with a melodic line. The Piano part continues with chords.

System 3 (Measures 34-36): The Flute part is silent. The Violin part has a dynamic of *f*. The Piano part has a dynamic of *f* and includes accents (*>*) over some notes.

Fire

5

Musical score for the piece "Fire" on page 5, measures 37-43. The score is arranged for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

Measures 37-39: Flute (Fl.) is silent. Violin (Vln.) plays a melodic line. Viola (Vla.) is silent. Piano (Pno.) provides harmonic support with chords and arpeggiated figures.

Measures 40-42: Flute (Fl.) is silent. Violin (Vln.) continues its melodic line. Viola (Vla.) is silent. Piano (Pno.) continues with harmonic support.

Measure 43: Flute (Fl.) enters with a melodic line. Violin (Vln.) is silent. Viola (Vla.) is silent. Piano (Pno.) continues with harmonic support. The dynamic marking *mf* is present for the Flute and Piano parts.

Fire

6
46

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 46, 47, and 48. The Flute part (Fl.) has a melodic line starting on a whole note G4, followed by eighth notes. The Violin (Vln.) and Viola (Vla.) parts are mostly silent, with the Viola playing a few notes in measure 48. The Piano (Pno.) part features a rhythmic accompaniment of eighth notes in both hands.

49

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 49, 50, and 51. A dynamic marking of *f* (forte) appears in measure 50. A rehearsal mark 'B' is placed above the Flute staff in measure 51. The Flute part has a melodic line with some chromaticism. The Viola and Piano parts have more active lines, with the Piano playing chords in measure 51.

52

Fl. Vln. Vla. Pno.

This system contains measures 52, 53, and 54. The Flute part continues its melodic line. The Viola part has a more active line with eighth notes. The Piano part consists of chords in the left hand and rests in the right hand.

Fire C 7

The musical score is divided into three systems, each containing four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 55-57):** The Flute part begins with a melodic line in G minor. The Violin and Viola parts provide harmonic support with sustained notes and moving lines. The Piano accompaniment features a steady bass line with chords. Dynamics are marked *p* (piano).
- System 2 (Measures 58-60):** The Flute part continues with a melodic line. The Violin and Viola parts have more active, moving lines. The Piano accompaniment remains active. Dynamics are marked *mp* (mezzo-piano).
- System 3 (Measures 61):** The Flute part concludes with a melodic phrase. The Violin and Viola parts have active lines. The Piano accompaniment is active. Dynamics are marked *mf* (mezzo-forte).

8
Fire

The musical score is arranged in four systems, each with four staves. The instruments are Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 64-66):** All instruments play a melodic line with eighth notes. Dynamics include *f* and *ff*.
- System 2 (Measures 67-69):** Continues the melodic development. A box labeled 'D' is placed above the Flute staff in measure 69. Dynamics include *f* and *ff*.
- System 3 (Measures 70-72):** The Flute, Violin, and Viola parts continue with eighth-note patterns. The Piano part features a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include *f* and *ff*.

Fire

9

Musical score for the piece "Fire", page 9. The score is arranged for Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

The score is divided into three systems, each starting with a measure number:

- System 1 (Measures 73-75):** The Flute part begins with a melodic line. The Violin and Viola parts provide harmonic support. The Piano accompaniment features a steady eighth-note bass line in the left hand and chords in the right hand.
- System 2 (Measures 76-78):** The Flute part continues its melodic line. The Violin and Viola parts play sustained chords. The Piano accompaniment maintains the eighth-note bass line and chordal accompaniment.
- System 3 (Measures 79-81):** The Flute part has a melodic line with accents. The Violin and Viola parts play chords with accents. The Piano accompaniment continues with the eighth-note bass line and chords, with some chords marked with accents.

Fire

10

82

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

85

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

88

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

The musical score is titled "Fire" and is page 131 of a larger work. It features four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.). The score is organized into three systems. The first system, starting at measure 82, shows the Flute playing a melodic line with slurs and accents, while the Violin and Viola play block chords. The Piano part consists of a complex chordal texture. The second system, starting at measure 85, introduces dynamics markings such as *mf* (mezzo-forte) for the Violin and Viola parts, and an "E" marking above a note in the Flute part. The Piano part continues with its complex texture. The third system, starting at measure 88, shows the Flute playing a more active melodic line, while the Violin and Viola play sustained chords. The Piano part continues with its complex texture.

91 *Fire* 11

Fl.
Vln.
Vla.
Pno.

This system contains measures 91 through 110. The Flute part features a melodic line with slurs and accents, starting with a dynamic marking of *ff*. The Violin and Viola parts provide harmonic support with similar melodic patterns. The Piano accompaniment consists of a steady eighth-note bass line in the left hand and chords in the right hand.

94

Fl.
Vln.
Vla.
Pno.

This system contains measures 94 through 103. The Flute and Violin parts continue with their melodic lines. The Viola part is silent, indicated by a whole rest. The Piano accompaniment features a more active bass line with some chords in the right hand.

97

Fl.
Vln.
Vla.
Pno.

This system contains measures 97 through 106. The Flute and Violin parts continue with their melodic lines. The Viola part is silent, indicated by a whole rest. The Piano accompaniment features a more active bass line with some chords in the right hand.

Fire

The musical score is divided into three systems, each containing four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

- System 1 (Measures 100-102):** Measure 100 is marked with a dynamic of *100*. The Flute part has a dynamic of *100* and a fortissimo **F** dynamic marking. The Violin and Viola parts have a dynamic of *100*. The Piano part has a dynamic of *100*. Measure 102 has dynamics of *p* for Violin, *p* for Viola, *mp* for Piano, and *p* for the lower piano register.
- System 2 (Measures 103-105):** Measure 103 is marked with a dynamic of *103*. The Flute part has a dynamic of *103*. The Violin and Viola parts have a dynamic of *103*. The Piano part has a dynamic of *103*.
- System 3 (Measures 106-108):** Measure 106 is marked with a dynamic of *106*. The Flute part has a dynamic of *106*. The Violin and Viola parts have a dynamic of *106*. The Piano part has a dynamic of *106*. Measure 108 has dynamics of *mf* for Flute, *mf* for Piano, and *mf* for the lower piano register.

Fire

The musical score is divided into three systems, each with four staves: Flute (Fl.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.).

System 1 (Measures 109-113): The Flute part features a melodic line with slurs and accents, marked with measure numbers 109 and 113. The Violin and Viola parts play sustained chords with long slurs. The Piano part provides a harmonic accompaniment with chords and some melodic movement in both hands.

System 2 (Measures 112-114): The Flute part continues with a melodic line. The Violin and Viola parts are marked with a forte (*f*) dynamic and play a rhythmic, eighth-note pattern. The Piano part is also marked with *f* and features a steady accompaniment of chords.

System 3 (Measures 115-117): The Flute part concludes with a melodic phrase. The Violin and Viola parts continue with their rhythmic pattern. The Piano part maintains its accompaniment.

Fire

14

118

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

121

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

124

Fl.

Vln.

Vla.

Pno.

Fire

15

The musical score is divided into three systems. The first system (measures 127-129) features a Flute (Fl.) line with a melodic line starting on a whole note, followed by eighth notes. The Violin (Vln.), Viola (Vla.), and Piano (Pno.) parts are mostly silent, with the piano providing a simple harmonic accompaniment in the bass clef. The second system (measures 130-132) is marked with a forte (*f*) dynamic. All instruments play active parts: the Flute has a melodic line, the Violin and Viola play rhythmic patterns, and the Piano provides a more complex accompaniment. The third system (measures 133-135) is marked with a piano (*p*) dynamic. The Flute line continues with a melodic phrase, while the Violin, Viola, and Piano parts provide a more textured accompaniment, with the piano playing chords and moving lines.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ - นามสกุล นางสาวจิตศมน ฉัตราคม

วันเดือนปีเกิด 9 มิถุนายน 2532

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2550 – 2553 ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชา ดุริยางคศิลป์ตะวันตก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง)

